

CONCETTA LA MAZZA

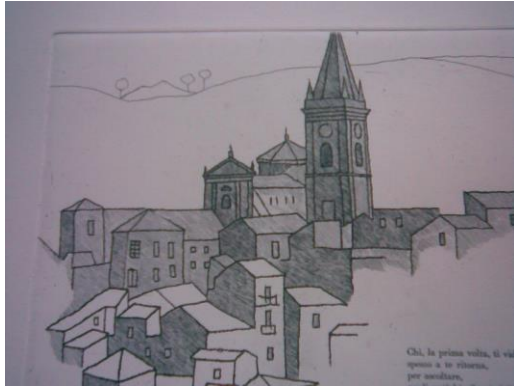
အပြာရောင် ကောင်းကင်ထက်မှာ

အတ်ထုပ်ပတ်တိ

Concetta La Mazza ကို 1936 ခုနှစ်တွင် Novara di Sicilia တွင်မွေးဖွားခဲ့ပြီး Domenico La Mazza နှင့် Teresa Correnti တို့၏အကြီးဆုံးသမီးဖြစ်သည်။ 1950 ခုနှစ်တွင် သူမ၏မိခင်အဒေါ်အား "အပ်နှင်းခြင်း" နာကျင်စွာခံစားရပြီးနောက်တွင် သူမသည် သူမ၏ခင်ပွန်း Giuseppe နှင့် အတူနေထိုင်ဆဲဖြစ်သော Domodossola တွင် သူမ၏မိဘများနှင့်ပူးပေါင်းခဲ့သည်။ သူ့တွင် Armando၊ Luciano နှင့် Daniela သားသမီး ၃ ယောက်ရှိသည်။ မကြာသေးမီက Novara တွင်သူ၏ငယ်ဘဝကိုသတိရလိုစိတ်က သူ့စိတ်ထဲဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး ဤသည်မှာ ရင်းနှီးသောကိုယ်ရေးကိုယ်တာဒိုင်ယာရီ၏မွေးဖွားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်ထိုခေတ်၏ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရည်ညွှန်းမှုများနှင့်ပြည့်နှက်နေသောမြို့၊ ကျေးလက်၊ လူများ၊ အလေ့အထများ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၏ အမှောင်နှစ်များတွင် ထိုနယ်မြေ၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းများ။

စာရေးခြင်း၏ အဓိက စွမ်းအား

Little Concetta ကို သူမ၏ ဦးလေးများထံ အပ်နှင်းထားပြီး မြို့နှင့် သူမ၏ အတန်းဖော်များနှင့် ဝေးကွာသော တဲလေးထဲတွင် Castrangia တွင် နေထိုင်ရန် သူမဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်စွာ အတင်းအကြပ် တွန်းအားပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ငတ်မွတ်မှု၊ အချိန်ကို မသိနားမလည်မှု၊ အယူသီးမှုများနှင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုတို့ကြား ပြင်းထန်သောစစ်ပွဲနှစ်များအတွင်း အထီးကျန်ဆန်သော Via Crucis တွင် အထီးကျန်ဆန်စွာ ခရီးသွားခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးသောအခါ မလွဲမရှောင်သာ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်းနှင့် မြောက်ဘက်သို့ သဘာဝအတိုင်း ခက်ခဲစွာ စတင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအရာအားလုံးကို သူမ၏မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ပြန်လည်ကြည့်ရှုနေသော ကလေးမလေး၏ ကြီးထွားမှုအဆင့်နှင့် အံ့သြဖွယ်ရာ လန်းဆန်းမှုနှင့် သိမ်မွေ့သော အထွေအထွေထွေထွေတို့ဖြင့် စာဖတ်ခြင်းကို ပျော်ရွှင်စေသည်- နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်း၏ သင်္ကေတပုံပြင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို လေးလေးနက်နက် လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်စွမ်းရှိပြီး ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးစီနှင့်သက်ဆိုင်သည်။

Concetta La Mazza ၏ ဤဝတ္ထုတိုတွင် စည်းမျဉ်းတိုင်းကို ဆန့်ကျင်ပြီး မူလဇစ်မြစ်သို့ ပြန်သွားကာ၊ ပြင်းထန်သော အတွင်းစိတ်တက်ကြွမှုဖြင့် တွန်းအားပေးကာ၊ အရာအားလုံးကို လွှမ်းခြုံနိုင်သော မြစ်တစ်စင်းဖြစ်လာသည်၊ ၎င်းသည် စိတ်ဝိညာဉ်၏ မိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်းမှုဖြစ်သည်။

ဦးလေးများဖြစ်သည့် Antonia နှင့် Michele တို့၏ ရုပ်ပုံများသည် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်နေသကဲ့သို့ Novara ၏ပုံသဏ္ဍာန်မှာ မမေ့နိုင်စရာအဖြစ် ကျန်ရှိနေသကဲ့သို့၊

နောက်ဆုံးတွင်၊ ပြန်လည်ပြုပြင်၍မရနိုင်သော ဖြစ်ပျက်လာသောအခါတွင် ခက်ခဲသော မြီးကောင်ပေါက်အရွယ်သို့ ကူးပြောင်းသွားသော်လည်း Concetta လေးသည် သူမ၏ သတ္တိနှင့် အနာဂတ်တွင် မတုန်မလှုပ်နိုင်သော မျှော်လင့်ချက်များကြောင့် ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသည့် ကံကြမ္မာကို လက်လွှတ်မခံဘဲ ကြည့်နေနိုင်ခဲ့သော သူမ၏မျက်လုံးများကြောင့်... ကောင်းကင်ပြာ!

NINO BELVEDERE

“ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ အဆိုးဆုံးပါပဲ။ ပူပြင်းတဲ့နေ့ဖြစ်နိုင်တယ်၊ 1938 နွေရာသီကစတယ်၊ ငါနှစ်နှစ်သားနဲ့ငါ့အဒေါ်ရောက်လာတယ်။ အထည်အိတ်ထဲမှာ အင်္ကျီတစ်ထည်နဲ့ ဘောင်းဘီနှစ်ထည်ကို ဝတ်ထားလိုက်ပြီး အိမ်ကထွက်သမျှ အရာအားလုံးကို သတိမထားမိဘူး။ ငါ့ရဲ့ Via Crucis ဟာ အဲဒီနေ့ကို စတင်တော့မယ်ဆိုတာ ငါနည်းနည်းလေးမှ သတိမထားမိဘူး။”

အပြာရောင် ကောင်းကင်ထက်မှာ

အခန်း ၁ - အဖေအိမ်

ယခုအခါ ၎င်းသည် လူမနေရသေးသော ရှေးဟောင်းအပျက်အစီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး ပင့်ကူမျှင်များဖြင့် ကိုက်ခဲကာ ပိုးဖလံများ ကိုက်ခံရသော်လည်း ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက Messina တောင်ပေါ်ရှိ ခံတပ်ကြီးအောက်ရှိ မြို့လေးတစ်မြို့ဖြစ်သည့် Novara တွင် Engia ခရိုင်ရှိ လမ်းကြားတစ်ခုတွင် အိမ်တစ်လုံးရှိခဲ့သည်။ ရေပန်း ။ အိမ်ရှေ့တံခါးသည် သစ်သားပျဉ်ဖြင့် အခန်းငယ်တစ်ခုရှိသည့် ပထမထပ်သို့ ဦးတည်သွားသော အတွင်းလှေကားပေါ်သို့ ပွင့်သွားသည်- ၎င်းမှာ အိပ်ခန်းဖြစ်သည်။ မင်း အပေါ်ထပ်တက်ပြီး မီးဖိုချောင်ရှိတယ်၊ အဲဒါကို ခေါ်လို့ရရင်။ ထောင့်တစ်ဖက်တွင်

မီးထွန်းထားသည့် ကျောက်ပြားတစ်ချပ်နှင့် ခေါက်ဆွဲအိုးတည်ရန် အသုံးပြုသည့် သံ tripod တစ်ခုရှိသည်။ အရှေ့ဘက်တွင် နံရံတွင် တွဲလောင်း၊ အနက်ရောင်အစေး၊ သစ်သားပေါက်တူး၊ ဆန်ခါနှစ်ချောင်း၊ အသေးတစ်လုံး၊ အကြီးတစ်ခု၊ မုန့်ဖုတ်မီးဖို၊ တစ်ဖက်ခြမ်းတွင် ပုပ်နေသော ရင်ဘတ်တစ်ခြမ်း၊ စားပွဲတစ်လုံး၊ "ဖာရီဇီ" နှစ်ချောင်းနှင့် ခနော်ခနဲ အချို့၊ ကုလားထိုင်။ နောက်ဆုံးတွင် ကုတင်တစ်လုံးတည်းအတွက် အခန်းအနည်းငယ်သာရှိသည့် လမ်းကြားကို အပေါ်စီးမှ မြင်နိုင်သော လသာဆောင်ငယ်တစ်ခုနှင့် အခန်းတစ်ခန်းရှိသည်။ ထိုအပေါက်သည် 1934 ခုနှစ်တွင် မုဆိုးမအဘိုးဖြစ်သူ နေထိုင်ခဲ့သည့်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ သစ်သားအဖုံးပါသော ကျောက်အိမ်သာကို လှေကားအောက်တွင် ဖန်တီးထားသည်။ မြောင်းတွေမရှိလို့ ထွက်လာတဲ့ အပုပ်နို့တွေကို လျော့ပါးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမယ်။ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်မှာ ရေနဲ့လျှပ်စစ်မီးမရှိလို့ အဲဒီခေတ်က သူဌေးတွေတောင်မှ မရှိတာ အဆင်ပြေတယ်။ သူ့ဘေးမှာ သစ်သားတံခါးကြီးတစ်ခုက သစ်သားပေါ်မှာ ကြက်တွေဆောက်ထားတဲ့ ခြံဆီကို ဦးတည်နေတယ်။

ဤထောင့်တွင်၊ အထည်ချုပ်လုပ်သော ကျွန်တော့်အမေသည် ကျွန်တော့်အဖိုး၊ သူ့ထက်အသက်ကြီးသော ညီအကိုနှစ်ယောက်နှင့် အတူနေခဲ့သော ကျွန်တော့်အမေသည် အိမ်ထောင်ပြုပြီး Novara တွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အမေက ဆံပင်ရွှေရောင်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ ပျော့ပျောင်းတဲ့ အသွင်အပြင်နဲ့ သူ့မျက်နှာက နို့တွေလို ဖြူဖွေးနေတာ သိသာထင်ရှားတာကတော့ အပြာရောင် မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးက အမြဲလိုလို ကြောက်လန့်ပြီး ဝမ်းနည်းနေတာပဲ။ အသက်နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်တွင်

သူမ၏မိခင်ရုတ်တရက်သေဆုံးခြင်းသည်
သူမ၏ရုပ်ပိုင်းနှင့်စာရိတ္တမခိုင်လုံခြင်း၏အကြောင်းရင်းဖြစ်နိုင်သည်။

အဖွားကွယ်လွန်ပြီး နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဇနီးသည်တစ်ဦး၏
ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုကြောင့် အမေသည် မင်းသား Charming နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။
ကျွန်တော့်အဖေသည် ဆေးရွက်ကြီးနှင့် ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့်သော Badiavecchia မှ
မြင့်မြတ်သောမိသားစုမှ ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ အလုပ်ကြမ်းသမားတွေရဲ့ မိသားစုတစ်စုဖြစ်ပြီး
အဖေက အရမ်းချောတယ်၊ အရပ်ရှည်တယ်၊ အမိုက်စား၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိပြီး
ထက်မြက်တဲ့သူပါ။ သူသည် မြို့နှင့်ဝေးသော ရွာကလေးတွင် နေထိုင်၍ နာရီဝက်အတွင်း
အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ခြေလျင်သွားနိုင်သည်။ သူ့အဖေက မီးသွေးသယ်သွားတယ်။ မိခင်သည်
သွက်လက်သောအမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး နံနက်ခင်းတွင် ဆိုင်ရှိ ကုန်ပစ္စည်းများဖြစ်သည့်
ဆေးလိပ်၊ ဆားနှင့် စားသုံးနိုင်သော ပစ္စည်းများဝယ်ရန် Novara သို့သွားခဲ့သည်။
သူမလည်ပင်းတစ်ဝိုက်တွင် အနက်ရောင်ပုဝါကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး
ဖောက်သည်များအား အသိပေးရန်အတွက် သတင်းစာကိုပင် ဝယ်ယူခဲ့သည်။
ပါးစပ်ရှစ်ခုရှိသော်လည်း ထိုအိမ်တွင် ကျက်သရေမရှိသော
တစ်ခုတည်းသောဆိုင်ဖြစ်သည်။

ညနေစောင်းတွင် သူသည် ရောင်စုံဆိုဒါဖြင့် စပျစ်ရည်ကို ဖျော်စပ်ခြင်းဖြင့် ယခုအခါ
အမိုက်စားဖောက်သည်များ နှင့် သူ့ပိုက်ဆံအိတ်တို့ကို ကိန်းကြီးခန်းကြီး
ကူညီပေးခဲ့သည်။ သားသမီးများသည် မိဘများ၏ အလုပ်ကို
အမွေဆက်ခံလေ့မရှိသောကြောင့် အဖေသည် လက်လုပ်လက်စားလုပ်ငန်းကို

သင်ယူခဲ့သည်။ လအနည်းငယ်ကြာအောင် စေ့စပ်လိုက်ပြီးနောက်မှာတော့ အဖေနဲ့အမေက လက်ထပ်ပြီးတာနဲ့ Engia ခရိုင်မှာရှိတဲ့ စမ်းရေတွင်းနားက အိမ်မှာ သူတို့ရဲ့ အချစ်အသိုက်ဖွဲ့ဖို့ သွားခဲ့ကြတယ်။ ကိုးလတိတိအကြာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဤကမ္ဘာသို့ရောက်ရှိလာပြီး မြင့်မြတ်သောတောင်ပိုင်းခလေ့အရ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်အဖွား Concetta ၏အမည်ကိုယူခဲ့သည်။ နုပျိုတဲ့အရွယ်မှာ အသားအရေညိုမဲပြီး အရေးအကြောင်းတွေရှိပေမဲ့ အမြဲငိုနေခဲ့တယ်။ ငါတို့မှာ ပုခက်မရှိလို့ ငါ့အဖိုးက ငါ့ကို တနေ့လုံး သူ့ရှင်ခွင်ထဲမှာ ပွေ့ချီခိုင်းပြီး ညဘက်ဆို အဖေနဲ့အမေနဲ့ အိပ်ယာကြီးမှာ အိပ်တယ်။ အကောင့်အားလုံးအားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အလွန်အရုပ်ဆိုးပြီး သည်းမခံနိုင်ပေ။ လအနည်းငယ်ကြာတော့ တိုင်းပြည်မှာ အလုပ်ရှားပါးလာလို့ အဖေက Sardinia မှာ အလုပ်သွားလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အခြားကျွန်းသို့ ထွက်ခွာသွားသောအခါတွင် ငိုနေသော ကလေးနှင့်အတူ သူ့မိခင်ကို ထားခဲ့ကာ သားအိမ်ထဲတွင် ကန်နေသော အခြားသတ္တဝါတစ်ကောင်ကို ထားခဲ့လေသည်။

လနှစ်ဆယ်မှာ ငါ့ညီမ Rosa မွေးတယ်။ နာမည်က သူ့မိခင် အဖွား။ Concetta နှင့်မတူဘဲ Rosa သည် ကျွန်တော့်အမေ၏အဆိုအရ လှပသောအဖြူရောင်နှင့် ပန်းနုရောင်အသားရောင်ရှိကာ အညိုရောင်ဆံပင်ပုံစံဖြင့် လှပသောအပြာရောင်မျက်လုံးနှစ်လုံးဖြင့် အလှဆင်ထားသော မျက်နှာတစ်ခုဖြစ်သည့် ပန်းတစ်ပွင့်၊ သူမ၏နာမည်နှင့်တူသည်။ အမေက Rosa ကို ပွေ့ချီပြီး စမ်းရေတွင်းကို သွားတဲ့အခါ သူ့သူငယ်ချင်းတွေက လုံးဝကွဲပြားတဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုမွေးနိုင်လဲလို့ မေးတယ်။ - ဒီတစ်ယောက်၊ Rusina၊ ဟုတ်တယ်၊ မင်းက

အမှိုက်စားပဲ၊ ဒါပေမယ့် တခြားတစ်ယောက်က... - ဒီတစ်ယောက်၊ Rosina က လှတယ်
ဒါပေမယ့် တခြားတစ်ယောက်က... သူငယ်ချင်းတွေက နှုတ်ခမ်းတွေ ရှုံ့မဲပြီး
ပြောကြတယ်။ ဤအတောအတွင်းတွင်၊ ဤအခြေအနေတွင် ကျွန်ုပ်သည်
နှုတ်ထွက်မခံရလျှင်ပင် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ကြံကြံခံပြီးဖြစ်သော
ကျွန်ုပ်၏အကျပ်အတည်း၏ ကြိုတင်သတိပေးချက်ကို သတိပြုမိသကဲ့သို့
မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေပါသည်။

ကျန်တဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြဖို့ ဦးစွာ ကျွန်တော့် အဒေါ် Antonia ကို
အတိုချုပ်ပြောရရင် zì 'Ntuoia နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမှာပေါ့။ သူမသည်
ကျွန်တော့်အမေ၏အစ်မ၊ နှစ်ယောက်ကြားတွင် ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကွာဟချက်ရှိသည်။
သူမသည် တိုတိုတုတ်တုတ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ညစ်ပတ်သောဆံပင်များဖြင့်
မျက်လုံးထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ လျစ်လျူရှုထားသော သူ့မျက်နှာသည် သူ့ထက်
အသက်ပိုကြီးပုံရပြီး သူ့ဗလာကျင်းသော အကြည့်တွင် အရှက်တရားများစွာ ရှိနေသည်။
အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်တွင် သူမသည် မုဆိုးမနှင့် သုံးနှစ်အရွယ်သားလေးတစ်ဦးရှိသည့်
Sempione ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတွင် အလုပ်မှပြန်လာသော
သူ၏ပထမဆုံးဝမ်းကွဲဝမ်းကွဲနှင့်လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ဤလူ၊ ကျွန်ုပ်ဦးလေး Michele၊
ဦးလေး Micheri သည် အရပ်တိုပြီး ဘုရင် Vittorio Emanuele III ၏ အနှစ်သာရ
မိတ္တူနှင့်တူသည်။ သူပိုင်ဆိုင်သော လှေကားထစ်နှစ်မီတာနီးပါးရှိသော
မြို့၏ထူးခြားသောလမ်းဘေးတွင် နေထိုင်သည်။ လှပသောအိမ်ဖြစ်ခဲ့သည်။
မြေညီထပ်တွင် လက်သမားဆိုင်တွင် ဒုတိယအပါသော အလယ်ကောင်တာကြီးတစ်ခု၊

နံရံကပ်မီရီနှစ်လုံးပါရှိသည့် လက်သမား၊ ကလော်၊ ကျောက်တုံးများ၊ ဂမ်မွှားများ၊
တောက်ချောင်းများ၊ စားပွဲခုံများခြေရင်းတွင် ညှပ်စက်၊ ကြိတ်စက်တစ်လုံး၊
လေယာဉ်ပျံများနှင့် ဓါးသွားများကို ထက်မြက်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊
ကော်အရည်ပျော်စေရန် ဟင်းအိုးပါသည့် ထင်းမီးဖိုတစ်ခု၊ နေရာတိုင်းတွင် ပျဉ်ပြားများ၊
နံရံတွင်ချိတ်ထားသော လွှအနည်းငယ်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ဆိတ်ချိုများနှင့်
လိပ်အရေခွံများကဲ့သို့သော ကံကောင်းစေသော ဆွဲဆောင်မှုအချို့ကို အတိုချုပ်အားဖြင့်၊
အဲဒီနေရာတွေက အခုအမှတ်တရကမ္ဘာနဲ့သာ သက်ဆိုင်ပါတယ်။

သစ်သားလှေကားက ပထမထပ်သို့ ဦးတည်သွားသည်။ ထိုခေတ်က
ဇိမ်ခံကြွေပြားကြွေပြားများဖြင့် ကျယ်ဝန်းသော အခန်းနှစ်ခန်းရှိသည့် ပထမထပ်သို့
ဦးလေးလုပ်သော ဘေးချိတ်တစ်ခု၊ ဆိုဖာတစ်လုံး၊ စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်အချို့၊
ဟင်းရွက်ကြိုးတစ်မျိုး၊ သြဂုတ်လလယ်က လမ်းပေါ်ကိုမြင်ရတဲ့
လသာဆောင်ငယ်လေးကနေ၊ Assumption ရဲ့ စီတန်းအစီအစဉ်ဟာ Abbey ကို
ဦးတည်လာတဲ့အခါ မက်ဒေါနားရဲ့ သရဖူဆောင်းထားတဲ့ ဦးခေါင်းကို
လက်နဲ့ထိလိုက်နိုင်ပါတယ်။ သို့သော် ဒုတိယထပ်မှ Rocca Salvatesta ကိုမြင်ရပြီး
အိမ်ရှေ့တွင် အက်ကွဲကြောင်းများကြားမှ၊ အထူးသဖြင့် သင်ပင်လယ်ထဲသို့
မရောက်မချင်း တောင်တန်းများ၏ လှပသောရှုခင်းကို သင်ကြည့်ရှုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။
အေးမြသောနေ့ဦးရာသီတွင် မြူခိုးများမရှိသည့်အချိန်များတွင်
မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း၏အစွန်းတွင် Vulcano နှင့် Liparii Stromboli နှင့်

အခြားကျွန်းများအားလုံး-

သဘာဝမျက်မှန်၊

တောက်ပြောင်သောရောင်စုံပိုစ်ကတ်တစ်ခုကို သင်တွေ့နိုင်သည်။

မီးဖိုချောင်နှင့် အိပ်ခန်းပါရှိသည့် ပထမထပ်သို့ လှေကားထစ်တစ်ခုတက်သွားသည်။ ပထမထပ်တွင် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော ပထမထပ်တွင် မုန့်အတွက် ထင်းမီးဖိုနှင့် မီးဖိုချောင်သုံး မီးဖိုချောင်သုံး မီးဖိုတစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။ မရှိမဖြစ် အိမ်မှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် မီးဖိုချောင်နှင့် ရေမြောင်းမပါသော အဆင်မပြေမှုများမှလွဲ၍ လှပသောအိမ်တစ်အိမ်ဖြစ်သည်မှာ သေချာပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် အချို့သော အဆင်ပြေမှုများမှာ စိတ်ကူးမယဉ်နိုင်သေးပေ။ အမှန်တကယ်တော့ အများသူငှာ စမ်းရေတွင်းမှ ရေကို သွပ်ပြားဖြင့် ထုတ်ယူပြီး ပန်းကန်ဆေးရန်အတွက် စဉ့်အင်တုံကြီးထဲသို့ လောင်းထည့်ကာ ဒုတိယထပ်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ မြောင်းထဲတွင် ရေမြောင်းမရှိသောကြောင့် တုံမှရေကို မြေညီထပ်သို့ ပြန်ယူလာပြီး အိမ်သာထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အတွက်က အရမ်းပင်ပန်းတဲ့အလုပ်ပါ။ လူသားအားလုံးရဲ့ ခံနိုင်ရည် အကန့်အသတ်နဲ့ အရှက်ရစေမယ့် အခြေအနေဟာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ အန်တီ အန်တိုနီယာကို လေးစားတာကြောင့် ညစာစားတဲ့ အချိန်မှာတော့ အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်ရှိသွားခဲ့ပြီး နတ်သားလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တူညီသောအရာကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောသော်လည်း ဤအကြောင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မမှတ်မိပါ။

ဦးလေး Michele သည် မိုက်မဲပြီး ညစ်ပတ်သောလူဖြစ်ပြီး မိုက်မဲသလောက် အလုပ်ကြိုးစားသူဖြစ်ပြီး နှလုံးသားအစား သဲကျောက်တုံးတစ်ထည်ရှိသည်။

သူ့မျက်လုံးထဲမှာ သူတပါးအပေါ် သနားညှာတာမှု အရိပ်အယောင်ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ သူ့သားကို ပြုစုဖို့ အဒေါ်အိမ်မှာ ထားတယ်။ သူ့အတွက် စားစရာတွေ ပြင်ဆင်ရမယ်။ သူ့ကျွန်အဖြစ် အမြဲလိုလို ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့။ လသာဆောင်ကို အပြင်ကိုတောင် မကြည့်နိုင်ဘဲ အလုပ်ပြီးပြီးတိုင်း ညနေတိုင်းလိုလို သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သောက်ဖို့ စားသောက်ဆိုင်ကို သွားကြတယ်။

ချွေးတွေရွဲရွဲနဲ့ သူ့အနားမှာ မနေနိုင်လောက်အောင် အနံ့အသက်ဆိုးတွေနဲ့ အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအစား၊ ငါ့အဒေါ်က ဆီမီးလင်းလို့ မစားရဘဲ ညနက်တဲ့အထိ သူ့ကိုစောင့်နေတယ်။ ဘုရင်ငယ်လေး ပြန်ရောက်သောအခါ - မကြာခဏ လှေကားတက်ရန် ခွန်အားပင်မရှိ - မောပန်းနွမ်းနယ်နေသဖြင့် ဖုန်ထူသော အလုပ်ခုံတန်းပေါ်တွင် မိမိကိုယ်မိမိ စွန့်ပစ်ကာ တစ်ညလုံး ငြိမ်သက်စွာ အိပ်နေခဲ့သည်။ အဒေါ်အန်တိုနီယာသည် အရာရာတိုင်းတွင်ရှိနေသော်လည်း သူ့ကို ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည်နှင့် အုပ်ထားပြီး မနက်မိုးလင်းသည်ထိ စောင့်ကြည့်ရန် သူ့ဘေးတွင် ချစ်စဖွယ်ထိုင်နေခဲ့သည်။ ဒီလိုနဲ့ နှစ်တွေကြာလာတာနဲ့အမျှ ဝတ်ပြုမှုများစွာနဲ့ လဲလှယ်ပြီး မြင်ကွင်းတွေကိုရှောင်ဖို့ ဆွေမျိုးတွေဆီတောင် မသွားနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ မနာလို၊ သေးသိမ်ပြီး လွမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ထားသူသည် သူမ၏ ချည်မျှင်၊ ဘီးများ၊ ဆံပင်ညှပ်များနှင့် အခြားအရာများကို အိမ်မှ မထွက်စေရန်အတွက် ဝယ်သွားခဲ့သည်။ သူတို့မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ ဖိတ်ကြားခံရသောအခါ ဦးလေး Michele သည် နောက်ဆုံးအခိုက်အတန့်အထိ အိမ်မပြန်ဘဲ ဆွေမျိုးများက ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ခြေရာခံနိုင်သည်အထိ အဒေါ်အန်တိုနီယာ တစ်ဦးတည်း မသွားနိုင်ပေ။ တခါတရံ သူတို့က

သူ့ကို စည်းရုံးနိုင်တယ်၊ တခြားအချိန်တွေက အချိန်မီရောက်လာပေမယ့် ပါတီပွဲအလယ်မှာတော့ သူပျောက်သွားပြီး အန်တီအန်တိုနီယာက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ အိမ်ပြန်လာခဲ့တယ်။ အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ သူမသည် အထီးကျန်ဖြစ်နေသောကြောင့် မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြနိုင်ဘဲ ခါးသီးမှုနှင့် ဝမ်းနည်းမှုများ တိုးပွားလာပြီး အဆုံးတွင် သူမအား ရက်သတ္တပတ်များစွာ နှိပ်စက်ခဲ့သည့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ခေါင်းကိုက်ခြင်းနှင့် သွားကိုက်ခြင်း၏ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တစ်နေ့တွင် အလွန်ကောင်းသော ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသော အိမ်နီးချင်းတစ်ဦးသည် ဦးလေး Michele ကိုခေါ်ကာ ဇနီးဖြစ်သူအား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုတိုင်းအတွက် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခဲ့သည်-- ရှက်သင့်ပါတယ်-----

-----။ လေကောင်းလေသန့်ရအောင်၊ အိမ်မှာ သူ့ကို ခွဲထားစရာ မလိုဘူး၊ အပြင်ထွက်၊ အစုလိုက်အပြုံလိုက်သွား၊ ခရစ်ယာန်အားလုံးလိုပဲ ဆွေမျိုးတွေဆီ သွားသင့်တယ်။ ဒါတွေအားလုံးက လမ်းလျှောက်ဖို့ လိုတယ်၊ အဲဒါက ခေါင်းကိုက်တာ သက်သာမယ့် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းပဲ... - အိမ်နီးနားချင်းက ခဏရပ်ပြီး ဆက်ပြောတယ် - ဒီကနေ တစ်နာရီမပြည့်သေးပါဘူး၊ နွားခြေရာကို လမ်းလျှောက်၊ ခေါင်မိုးအောက်တွင် မီးဖိုချောင်နှင့် အလွန်ရိုးစင်းသော မြေကွက်အနည်းငယ်ရှိပြီး နွေရာသီတွင် အိပ်ခန်းအဖြစ်သုံးနိုင်သော နောက်ထပ်အနည်းငယ်စိုစွတ်သောအခန်းတစ်ခုရှိသည်။ ဤပြည်၌ ဟေဇယ်စေ့အပင်များ၊ သဘောသဖန်းသီးများ၊ မန်ဒရင်၊ မက်ဒလာ၊ စပျစ်သီး၊ ဇစ်ဇီးလ်၊

ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ သံလွင်သီး၊ အတိုချုပ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ထံမှ ကောင်းသောအရာမှန်သမျှ ရှိသည်။

မင်းသိတဲ့အတိုင်း ငါ့အစ်ကိုသေပြီးရင် ငါ့အဒေါ်ကို ပြုစုပေးရတော့ ကျေးလက်ကို ဂရုစိုက်မနေတော့ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ရောင်းဖို့စဉ်းစားတယ်။ မင်းဘာလို့မဝယ်တာလဲ။ ဒီလိုနည်းနဲ့ မင်းမိန်းမက လေကောင်းလေသန်ကို ရှုရှိုက်ဖို့ အခွင့်အရေးရလိမ့်မယ်... အစကတော့ ဦးလေး Michele က တုံ့ဆိုင်းသွားပေမယ့် အဲဒီအလည်လာခဲ့ပြီး ဝယ်ဖို့လည်း ယုံခဲ့တယ်။ အချိန်တိုအတွင်း စာချုပ်ချုပ်ပြီး ပိုင်ဆိုင်မှုက သူဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် Vittorio Emanuele III ၏ပုံပန်းသဏ္ဍာန်သည် ပို၍ လိမ္မာပါးနပ်ပြီး သစ္စာမဲ့ကာ အဒေါ်အန်တိုနီယာထံ အဆိုပြုခဲ့သည်- - သင်သည် သဘောသဖန်းသီးများကို ကောက်ယူပြီး အခြောက်ခံရန် သင်ယူရလိမ့်မည်။ အဝတ်လျှော်ရတဲ့အခါ မြစ်ထဲဆင်းပြီး သန့်ရှင်းအောင် သဲတွင်းတူးပြီး ချက်ပြုတ်စားသောက်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ရေကို မြစ်ထဲဆင်းသွားမယ်။ San Basilio၊ Vallancazza၊ Badiavecchia နှင့် Piano Vigna တို့၏ အနီးနားကျေးရွာများတွင် နေထိုင်သော မိသားစုများ။ ဆောင်းရာသီမှာ မြစ်ရေတွေစီးကျလို့ အဆင်မပြေပေမယ့် ဒီအတားအဆီးကို ငါကျော်ဖြတ်မယ်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် သင်သည် ကျေးလက်ကို ခံစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သူမ အကြည့်တွေ လျော့သွားတော့ အန်တီ အန်တိုနီယာ က အမိန့်ပေးတဲ့အတိုင်း လုပ်လိုက်ပြန်တယ်။

အခန်းနှစ် - ဤလောကမှ ထွက်ခွာခြင်း။

1936 နွေဦးအစတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောမိန်းကလေးနှင့် သူမ၏ဦးလေး Micheri သည် စမ်းချောင်း၏အိပ်ရာအနီးရှိ ကျေးလက်ဒေသရှိ Castrangia သို့ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။ Badiavecchia ၊ San Basilio နှင့် Vallancazza ၏ရွာအမျိုးမျိုးတွင်သူသည်ယခုအချိန်အထိရရှိနိုင်သည်ဟူသောစကားလုံးပျံ့နှံ့သွားပြီးလူများကသူ့ကိုအလုပ်ခေါ်သည်။ အဲဒီခေတ်က စားပွဲ၊ ပြတင်းပေါက်၊ တံခါး ဒါမှမဟုတ် ဗီရိုတွေလိုတဲ့အခါ လက်သမားကို ခေါ် ပြီး သူ့အိမ်မှာ ဧည့်ခံတဲ့ ဓလေ့ရှိတယ်။ လိုအပ်သောသစ်သားကို ထုတ်ပေးကြသည်။ ဦးလေး Michele သည် ကိရိယာများကို ယူဆောင်လာပြီး အလုပ်မပြီးမချင်း ဆိုက်တွင်နေခဲ့သည်။

သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ခုတ်လှဲပြီး နှစ်အနည်းငယ်ကြာအောင် အခြောက်ခံဖို့ ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီနောက် သစ်ပင်ရဲ့ ပင်စည်ကို နံရံမှာ တပ်ဆင်ခဲ့တယ်။ လက်သမားသည် အထက်မှလွှဲကိုကိုင်ကာ အောက်လက်ထောက်တစ်ဦး- "Serra serra mastro dascio

che dumè fagimmo a cascìa" (စောမြင်သည် သို့မဟုတ် သခင်ကြီးသည် မနက်ဖြန်ရင်ဘတ်ကိုလုပ်ရအောင်)။

သစ်ပင်၏ ပင်စည်ကို နံရံတွင် တပ်ဆင်ထားသည်။ ကြီးမားသောမြင်ရမှုနှင့်အတူ ပျဉ်ပြားများကို ရယူခဲ့ကြပြီး ပြတင်းပေါက်များ၊ ကုတင်များနှင့် ဗီရိုများကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့အတွက် ၄ နာရီမှာထပြီး အိတ်ခွံနဲ့ ဆေးထိုးအပ်တွေနဲ့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူ့အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ဖောက်သည်တွေက သူ့ကို ကြက်သွန်နီနဲ့ ပေါင်မုန့်တစ်ရွက် ပေးတယ်။ နေ့လယ်ခင်းတွင် ခေါက်ဆွဲတစ်ပန်းကန်နှင့် ဒိန်ခဲတစ်ပိုင်း။ နေဝင်ရီတရောမှာ သူ့အလုပ်ရပ်နားပြီး တနင်္ဂနွေနေ့မှာ Novara မှာ ငွေမရှင်းခင် အိမ်လုပ်မုန့်တချို့ ပေးတယ်။

နှစ်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် သားဖြစ်သူ Turillu သည် ကြီးပြင်းလာခဲ့ပြီး သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကျေးလက်တောရွာတွင် အထီးကျန်စွာနေထိုင်ရန် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့်အရာအတွက်မျှ မရည်ရွယ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင် နားလည်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူ့အဖေ၏ ကုန်သွယ်မှုကို သင်ယူခဲ့သော်လည်း အထူးကျွမ်းကျင်ပြီး ကက်ဘိနက်ထုတ်လုပ်သူ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့အဖေက သူ့ကို ဒီအနုပညာကို သင်ယူနိုင်ခြေရှိတဲ့မြို့ကို ပို့ပေးဖို့ စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တယ်။ သူ Catania ကိုပြောင်းလာပြီး နှစ်နှစ်ကြာ အလုပ်သင်လုပ်ပြီးနောက် သူ့အရမ်းကောင်းလာတယ်။ သူ့အဲဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလို့ ခံစားခဲ့ရပြီး အခု ဆယ့်ကိုးနှစ်သားကတည်းက သူ့ကိုယ်ပိုင်မိသားစုလေးထူထောင်ဖို့ အချိန်ရောက်လာပြီလို့ သူထင်ခဲ့တယ်။ သိုးထိန်းတစ်ယောက်ရဲ့သမီးကို

နှစ်အတော်ကြာအောင် သိခဲ့ပြီး လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့သားကို သူ့ဇာတ်နဲ့သူ မိန်းမနဲ့ လက်ထပ်စေချင်တဲ့ သူ့ဦးလေး Micheri ရဲ့ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုကာလ၌၊ မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင်၊ ဤအရာသည် ဤသို့ဖြစ်၏- သိုးထိန်း၏သမီးကို လက်သမားနှင့်လက်ထပ်ခြင်းသည် အလွန်အရှက်ကွဲခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းဖြစ်သည်။ Turillu သည် သူ့အဖေနှင့် မိထွေးနှင့် လုံးဝခွဲထွက်ရန် တွန်းအားပေးသည့် သားအဖကြားတွင် ကြီးမားသော ပဋိပက္ခတစ်ခု ရုတ်တရက် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ သူ့မိသားစုအသစ်နဲ့ သူတိုင်းပြည်ကထွက်ပြီး Como ကိုပြောင်းသွားပြီး သူ့အလုပ်နဲ့သူ ချမ်းသာတယ်။

ဦးလေးများ တွင် သားသမီးမရှိသောကြောင့် Turillu ထွက်ခွာသွားသောအခါတွင် ၎င်းတို့သည် အတိအကျ တစ်ကိုယ်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဒီအထီးကျန်မှုဒဏ်ကို အခံရဆုံးသူကတော့ ငှက်တွေ၊ ယင်ကောင်တွေ၊ ခြင်တွေနဲ့ တနေကုန် စကားတွေပြောနေကြတဲ့ အန်တီအန်တိုနီယာပါ။ တောရွာက လှိုဏ်ဂူထဲမှာ ဘယ်သူနဲ့မှ စကားပြောခွင့် မရှိဘူး။ ခရစ္စမတ်၊ အီစတာ သို့မဟုတ် သြဂုတ်လလယ်တွင် Madonna Assunta ပွဲတော်ကဲ့သို့သော အရေးကြီးသော အားလပ်ရက်များတွင်သာ အမေ့ကို လည်ပတ်ရန် မြို့သို့ သွားနိုင်ခဲ့သည်။ ဤလည်ပတ်မှုတစ်ခုအတွင်း၊ သူမ၏အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ အချိန်အတော်ကြာ စောဒကတက်ပြီးနောက်၊ သူမသည် သူမ၏ညီမထံသို့ အဆိုပြုခဲ့သည်- Dear Teresa၊ မင်းက မိန်းကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ဆက်ဆံရတာ အရမ်းများနေတာကို သတိပြုမိပြီး Concetta ကို ငါ့ကို အပ်ထားလိုက်ပါ။ ဒါကြောင့် မင်းဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကလေးကို ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပ်နှံဖို့ ပိုလွတ်လပ်တယ်။

လေကောင်းလေသန့်ရတဲ့ ကျေးလက်ကို လိုက်ပို့ပေးမယ် - အမေက အစကတော့ မသေချာပေမယ့် ညီမလေးရဲ့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် တွန်းအားပေးပြီး သဘောတူပြီးနောက် အမြဲလိုလို လွယ်လွယ်ကူကူ အေးစက်တဲ့ ဇာတ်ရုပ်ကို ပေးခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ စိတ်ဆင်းရဲမှုစတင်ခဲ့တယ်။ ပူပြင်းတဲ့နေ့ဖြစ်နိုင်တယ်၊ 1938 နွေရာသီကစတယ်။ ငါနှစ်နှစ်သားနဲ့ငါ့အဒေါ်ရောက်လာတယ်။ အထည်အိတ်ထဲမှာ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ဘောင်းဘီနှစ်ထည်ကို ထည့်ပြီး အိမ်ကထွက်ခဲ့သမျှကို သတိမထားမိဘူး။ ငါ့ရဲ့ Via Crucis ဟာ အဲဒီနေ့ကို စတင်တော့မယ်ဆိုတာ ငါနည်းနည်းလေးမှ နားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူး။ နာရီဝက်အကြာတွင် သို့မဟုတ် ထို့ထက်ပို၍ စိတ်ချမ်းသာစရာမရှိသော Castrangia (Cassandra!) ၏နာမတော်ဖြင့် ဤအထီးကျန်နေရာသို့ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသွားသည့်တိုင်အောင် နွားခြေရာကို လိုက်လျှောက်လိုက်ရာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျမှုကို ခန့်မှန်းရသကဲ့သို့ပင် အတိုချုပ်ပြောရလျှင်ပင် ထိုအမည်သည် အစီအစဉ်တစ်ခုလုံးဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။ အဲဒီတုန်းက သတိမထားမိဘူး။ ခင်ပွန်းသည်က အစကတော့ ကျွန်မကို ကောင်းကောင်းကြိုဆိုတယ်။ အဒေါ်က ကျွန်မကို အကြိုက်တွေ့ဖို့ သကြားလုံးတွေ ဝယ်ပြီး အမေ့ကို အလည်လာဖို့ Novara ကို လိုက်သွားတဲ့အခါ အိမ်မပြန်သင့်ဘူးလို့ အမြဲတမ်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြောခဲ့ပေမယ့် ပိုကောင်းပါတယ်။ အထီးကျန်နေသောသူမနှင့်အတူကြီးပြင်းလာပြီးသူမသည်ငါ့အမေဖြစ်လိမ့်မည်။ နာခံရုံမှတစ်ပါး ဘာမှမတတ်နိုင်။

အဲဒီအချိန်မှာ အဖေက Sardinia ကပြန်လာပြီး တစ်ပတ်လောက်နေတော့ အမေ ကိုယ်ဝန်ရသွားတော့ ပြန်ထွက်သွားတယ်။ ၎င်းသည် 1939 ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်နှစ်တွင် Antonietta မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငါ့အဒေါ် Antonia ငါ့အမေကိုတွေ့ဖို့ Novara ကိုခေါ်သွားပြီး ငါ့ညီမကို ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ခဲ့တာကို ငါ ယောင်ဝါးဝါးမှတ်မိနေသေးတယ်။ Antonietta လေးကို ပွေ့ဖွက်ဖို့ အိမ်မှာနေချင်ပေမယ့် စစ်သားတစ်ယောက်လို တောင့်တင်းတဲ့ ဘဝကို ပိုပိုပြီး ထိန်းချုပ်နိုင်လာတဲ့ အဒေါ်က - အိမ်မှာ Turnemmu ၊ မင်းကို လှပတဲ့ အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်အောင် လုပ်မယ် - (အိမ်ပြန်ကြရအောင်။ ငါ မင်းကို အရုပ်လှလှလေးဖြစ်အောင် လုပ်မယ်)။

ကျွန်တော်တို့ တဲလေးထဲရောက်တဲ့အခါ သူက အနီရောင်ခြယ်ထားတဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မျက်လုံးအစုံကို ကျွန်တော့်လက်မောင်းမှာ တင်ထားတယ်။ ကြောက်လာတယ်။ ငါ့အဖိုးနဲ့အမေဆီ Novara ကိုပြန်သွားချင်ပေမယ့် ဦးလေးအန်တိုနီယာကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းဖို့ နည်းလမ်းမရှိခဲ့ဘူး။ ညည်းညူတိုင်း သူ့နှလုံးသားက တုန်ယင်နေပြီး နားမကြားတဲ့ ကာလတစ်ခုပါ။ ပထမသုံးနှစ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်မရှိသော Castrangia ရှိ ကျေးလက်အိမ်တွင် အချိန်များစွာကုန်ဆုံးခဲ့ပြီး အနံ့ပြန့်ကျဲနေသော အိမ်များတွင် အားလပ်ရက်အပန်းဖြေသူများသာ တွေ့ရခဲ့သည်။

တနင်္ဂနွေတွေမှာ ရွာကိုသွားလည်ပြီး အမေ၊ ညီမလေးတွေနဲ့ အမေအဘိုးဆီ သွားလည်တယ်။ အဘိုးက နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ လူကောင်း။ သူသည် ရံဖန်ရံခါ ရှုရှုရိုက်မိသည့် ဆေးသေတ္တာကို သူနှင့်အတူ သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ ဆောင်းရာသီမှာ သူက ကျွန်မကို

သူ့ရင်ခွင်အောက်မှာ ခေါ်သွားပြီး ဆေးရုံအပေါ်က "Sciancaditta" စားသောက်ဆိုင်မှာ သကြားလုံးတွေဝယ်ပြီး ဝိုင်ကို မြည်းစမ်းဖို့ ရင်ပြင်ကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် Castrangia သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ညနေစောင်းတွင် ဦးလေးသည် တီးဝိုင်းနှင့် အစမ်းလေ့ကျင့်ရန် သွားကာ ထရမ်ဘိုင်ကို တီးခတ်ပြီးနောက် စားသောက်ဆိုင်တွင် အရက်သောက်ရန် ရပ်ကာ ကျေးလက်တောရွာသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။ Castrangia မှ မီတာ 500 အကွာတွင် သူသည် "Concettina, 'ntoia..." ဟု စတင်ခေါ်ဆိုခဲ့သည်။ ဒီကြားထဲမှာ အိမ်မှာ အဒေါ်က tripod ပေါ်က ရေကို အပူပေးဖို့အတွက် မြေအိုးကို ပြင်ထားတယ်။ ချက်ပြုတ်ပြီး တစ်ဝက်လောက်မှာ စပျစ်ရည်ကို ဖယ်ပစ်ဖို့ ပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ ရေကို လောင်းထည့်လိုက်တယ်။ သံဒယ်အိုးထဲတွင် အဒေါ်သည် ခေါက်ဆွဲကို ချက်ရန် ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် ကြက်သွန်နီကို ပြင်ဆင်သည်။ ကြက်သွန်နီက မကျက်သေးလို့ အန်တယ်။ "မစားဘူး မဟုတ်ရင် ငါ ကြိုးကို ယူပြီး မင်းကို အလောင်းတွေ ပေးလိမ့်မယ်..."

ထိုကာလတွင် Venetian နွယ်ဖွားအမျိုးသမီးသည် San Basilio ၏သားဖွားဆရာမဖြစ်သည်။ ဆောင်းရာသီတွင် မြစ်ရေကြီးနေချိန်တွင် ဦးလေး Michele သည် နိုဗာရာရှိ ဆေးဆိုင်တွင် ဈေးဝယ်ရန် သူ့ပုခုံးပေါ်တင်ကာ (Ciancleaa) ကို သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ သူက အိမ်မှာရပ်ပြီး "အန်တိုနီးယား၊ သူ့ပုဝါတစ်ထည်ပေး၊

အေးနေပြီ" ဟုပြောသည်။ သနားစရာ အဒေါ် သူမသည် Michele ၏ချစ်သူဖြစ်ကြောင်း သူမနားလည်နိုင်မလား။

ကျွန်တော်သည် ယခုငါးနှစ်သားအရွယ်တွင် တောရိုင်းတိရိစ္ဆာန်တစ်ကောင်လိုဖြစ်နေသည့် မည်သူ့ကိုမျှ စကားမပြောဘဲ ကျေးလက်တွင် အထီးကျန်နေခဲ့သည်။ လူတိုင်းကို ရှက်မိတယ်။ Novara ကိုသွားတုန်းက လူတွေကြောက်လို့ ပုန်းနေခဲ့တယ်။ အိမ်နီးနားချင်းတွေက ဒီပြောင်းလဲမှုကို သဘောပေါက်ပြီး ကျွန်တော့်ဦးလေးတွေကို သူငယ်တန်းတက်ဖို့ အကြံပေးခဲ့တယ်။ ကံကောင်းစွာနဲ့ ဦးလေးများက စိတ်ချယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်မနက်မှာ ကျွန်တော့်အဒေါ်က ကျွန်တော့်ဦးလေး Michele ကို ဘီစကွတ်တစ်ထုပ်ဝယ်ပြီး ကျွန်တော့်အဖေအဖွားပေးခဲ့တဲ့ ကောက်ရိုးဖြူတောင်းထဲမှာ ထည့်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဘီစကွတ်နဲ့ အတူ ကြက်ဥ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် တစ်လုံး ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ရွာအနီးရှိ ကလေးထိန်းကျောင်းသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ သီလရှင်က ကျွန်တော့်ကို ကြိုဆိုဖို့ တံခါးလာဖွင့်တော့ အော်ဟစ်လာတယ်။ ကြောက်စိတ်ကြောင့် ခြင်းတောင်းကို ကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ်ချလိုက်တော့ ကြက်ဥက ကွဲအက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်တစ်ခုလုံး အညစ်အကြေးတွေ ထွက်လာတယ်။ အဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ရိုက်ပုတ်ပြီး အိမ်ပြန်ခိုင်းတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မရဲ့ သူငယ်တန်း ပထမနေ့ဟာ ကျွန်မရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်လေးနှစ်သားအရွယ်ကတည်းက ဦးလေးပြောသည့်စကားမှာ - Concettina၊ Novara သို့သွား၍ ခေါင်းကိုက်ခြင်းအတွက် carmieri (စိတ်ငြိမ်ဆေး) များ

ယူဆောင်သွားပါ။ ငါသည် ဖားတစ်ကောင်လို မျောက်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြေးခဲ့ပြီး Greco ခရိုင်ကို ဖြတ်ကာ တစ်ခါတစ်ရံ ရေငတ်ပြေရန် ရေတွင်း၌ ရပ်ကာ "du Surcittu" ဆေးဆိုင်ကို ရောက်ခဲ့သည်။ သူက ဆေးဝါးပညာရှင် အံ့အားသင့်သွားပြီး အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ကျွန်တော် နိဗ္ဗာန်ကို လျှပ်စီးလက်သလို ရောက်သွားကြောင်း သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ပြောပြတယ်။ အသက်ငါးနှစ်အရွယ်မှာ အဝေးက ဆွေမျိုးတွေက ဘာစီလိုနာကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ပထမဆုံး အကြိမ် တွေ့ပြီး နားထောင်ရတာ အံ့အားသင့်စရာပါပဲ... ရေဒီယို။ ပဲရောင်အထည်တစ်ထည်ဝယ်ဖို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို သွားတယ်။ အရောင်းလက်ထောက်က အဆိုပြုသည် - ဦးထုပ်နှင့် ပဝါဖြူကိုလည်း ဝယ်ပါ။ အဆုံးတွင် သူတို့ ယုံပြီး ဆိုင်လက်ထောက်က တောက်ပြောင်သော အပြာရောင်နှင့် အပြာနုရောင် ဖဲပြားနှစ်ချပ်ကို အခမဲ့ ပေးခဲ့သည်။ နောက်နေ့ကျတော့ အထည်တွေ ရက်အနည်းငယ်ကြာအောင် လုပ်ထားတဲ့ အမေ့ဆီ အထည်တွေ ယူသွားတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ကျွန်ုပ်သည် Novara ၏ marquises နှင့် barons များ၏သမီးများကဲ့သို့ခံစားခဲ့ရသည်။

1941 ခုနှစ် ဆောင်းရာသီတွင် စစ်ပွဲများကြားတွင် အဖေသည် Sardinia တွင် အလုပ်ပြီးသွားသဖြင့် မြောက်ပိုင်းမြို့၌ သူ၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများကို ရှာဖွေကာ သူ့အလုပ်ဟောင်းကို ပြန်လုပ်ကာ နေထိုင်ရန် သူ့သူငယ်ချင်းနှင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အမေက အဖေ့ကို တွဲချင်တယ်လို့ လေထဲမှာ ခံစားရပြီး အဲဒီအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရသလို တစ်နေ့မှာတော့ အဒေါ်ဖြစ်သူရဲ့ အိပ်ယာအောက်မှာ တွားသွားကာ ထမင်းနှစ်စေ့ကို ချွတ်ကာ နို့သီးခေါင်းတွေမှာ

အနာဖေးပေါက်နေတာကြောင့် အဒေါ်ဖြစ်သူကို ကြည့်ပြီး၊ ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ မဆေးဘူး။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ ငါ့ထံမှ လုယူသွားကြသည်။ ငါ့ကိုယ်ငါ ဒဏ်ရာရသွားလို့ သွေးတွေမြင်ခဲ့ရတာ မှတ်မိတယ်။ နေ့ရောညပါ လိုအပ်နေတဲ့ ကင်းဗတ်ရှပ်အင်္ကျီကို ပြန်ဝတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအဝတ်အစားကို ဘယ်သူမှ သတိမထားမိဘူး။

မထွက်ခင်မှာ အမေက အဘိုးအိမ်ကနေ ထွက်သွားဖို့ ကြိုးစားပြီး ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်ထဲ အထီးကျန်နေခဲ့တယ်။ လျှပ်စစ်မီးများ တပ်ဆင်ရန် တွေးတောခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သခင်တို့၏ အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။ ယခင်က "u lusu" ကို ဆီနှင့် သုံးသည်။ ဦးလေး Michele က ဒါကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရတယ်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာတော့ သူက လျှပ်စစ်သမားကို အလှည့်ကျခေါ် ပြီး သူ့အိမ်မှာ အလင်းရောင်တွေ တပ်ဆင်ခိုင်းတယ်။ ဒါကြောင့် ရွာကိုသွားတဲ့အခါ မတ်စောက်တဲ့ သစ်သားလှေကားထစ်မှာ မီးအလင်းရောင် နည်းနည်းရသွားတယ်။ ကျွန်တော် အိမ်သာ (အိမ်သာ) သွားရတဲ့အခါ အခြေခံအားဖြင့် သူ့ဓာတ်ခွဲခန်းနောက်ဘက် မြေညီထပ်မှာ ရိုးရိုးပေါက်တဲ့ အပေါက်တစ်ခုက သူ့ဘေးမှာ အမြဲတန်းစီနေတဲ့ ခေါင်းတလားတွေ အမြဲရှိနေတယ်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ ၁ ရက်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် အပြာနုရောင် အင်္ကျီလက်တိုများ ဝတ်ဆင်ထားသော ဦးလေး၊ အဖိုး Tore နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်သည် အမေနှင့် ညီမငယ်များကို Piazza di San Sebastiano ရှိ စာတိုက်သို့ လိုက်ပါခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဟုတ်ကဲ့၊ Vigliatore မီးရထားဘူတာရုံသို့ပို့ဆောင်မည့် ဘတ်စ်ကား။ သူမ၏ (၄) နှစ်အရွယ် ညီမ

Rosa က မတက်ချင်ဘဲ ဦးလေးဖြစ်သူက သူမကို ဆွဲဆောင်ဖို့ ပြောသည်--
မင်းမတက်ရင် မင်းဖျားလိမ့်မယ်- (ငါ မင်းကို နှစ်ခါဖျစ်လိုက်မယ်)။

ကျွန်ုပ်၏အဒေါ်၏လွမ်းမိုးမှုအရ အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်သည် ထွက်ခွာမသွားဘဲ
နီဗာရာတွင်နေခဲ့သည်။ ငိုတာ မရပ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ အဘိုးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ နှစ်သိမ့်မှုကို
ရှာခဲ့တယ်။ သူလည်း အထီးကျန်ခဲ့ပြီး အဲဒီနေ့အတွက် သူနဲ့ ပေါင်းသင်းဖို့ ကျွန်တော်
အတူနေခဲ့တယ်။ ရက်နှစ်ဆယ်လောက်ကြာတော့ အမေဆီကနေ
ပထမဆုံးစာတစ်စောင်ရောက်လာပြီး ခရီးရဲ့အောင်မြင်မှုကို ပြောပြတယ်။ ဖေဖေသည်
သူ့အတွက် အသစ်အဆန်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး အိမ်ထဲတွင် ရေနှင့် ဂက်စ်မီးဖိုတစ်ခုနှင့်
ဇိမ်ခံတိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို သူမတွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဇာတ်လမ်းကိုဆက်ပြီး သူမရောက်လာပြီး
နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဆံပင်ညှပ်ဆရာက သူ့အိမ်ကို ခေတ်ဆန်တဲ့ ဆံပင်ညှပ်ပေးဖို့
ခေါ်ပါတယ်။ ရွာမှာ အမျိုးသမီးတိုင်းနီးပါး ဆံပင်ရှည် အကျို ဝတ်ထားတယ်။
အတိုချုပ်ပြောရရင် အမေဟာ သူ့ဘဝမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှု ရခဲ့တယ်။
ဇာတ်လမ်းအဆုံးမှာ သူက အဒေါ်ကို အကြံပေးတယ်။ Castrangia မှာ
ကျွန်မရဲ့ဝေဒနာကို သူ သေချာပေါက် စိတ်ကူးမယဉ်မိပါဘူး။

ကျွန်မတို့ ထွက်သွားပြီး နောက်တစ်နေ့မှာတော့ အန်တီအန်တိုနီယာက ကျွန်မကို
ကျေးလက်ကို ပြန်ခေါ်သွားပြီး ပထမတန်းမှာ စာရေးနည်းကို သင်ပေးဖို့အတွက်
ပထမတန်းစာအုပ်ကို ဝယ်ပေးဖို့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ညံ့တယ်- ကျွန်တော်
မကစားနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လေလံပွဲတွေနဲ့ နံပါတ်တွေကိုရေးဖို့ အချိန်ကုန်ခဲ့ရတယ်။
ဆရာမသည် သင်ကြားပို့ချရာ San Basilio မှ ပြန်လာသောလမ်းတွင် Castrangia

ကိုဖြတ်၍ ဖြတ်သွားခဲ့သည်။ သူ့နာမည်က မာရီယာ၊ အဒေါ်သိတဲ့ ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သမီးပါ။ သူမကို ရေတစ်ခွက် လှူလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော် သူမကို မှတ်စုစာအုပ်ကို ပြုပြီး သူမကို နမ်းလိုက်တယ်။ အိတ်ထဲမှ အနီရောင်ခဲတံတစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူပြီး “ကောင်းပါပြီ” ဟု ရေးခဲ့သည်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ချီးကျူးတာမြင်ရတာ ဘာပျော်သလဲ၊ ထူးထူးခြားခြား ဝမ်းသာတယ်။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ပိုဝမ်းနည်းလာတယ်။ အဖေဘက်က ဦးလေးတွေ အဘိုးအဘွားတွေဆီ ခေါ်သွားပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ပေမယ့် အဒေါ်က မလိုအပ်ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်မ ဘယ်လို ကုသကျွေးမွေးခဲ့တယ်ဆိုတာ သူတို့ကို ပြောပြရမှာကို သူကြောက်တယ်။ အမှန်တော့၊ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာရတဲ့ ကလေးမလေးအတွက် အစားအစာက မလုံလောက်ပါဘူး။ မနက်ခင်းမှာ ချိစ်ခဲမုန့်တစ်ရွက်၊ နေ့လယ်ခင်းမှာ ခရမ်းချဉ်သီးသုပ်နဲ့ သံလွင်သီးနှစ်လုံးကို ပေးတယ်။ ညနေခင်းတွင် သူ့ခင်ပွန်းရှိစဉ်က အန်တီအန်တိုနီယာသည် ကြက်သွန်စိမ်းကို အခြေခံ၍ ငံပြာရည်ဖြင့် ခေါက်ဆွဲအချို့ကို ချက်ပြုတ်ခဲ့သည်။ ငါမစားရင် ရိုက်နှက်ခံရဖို့ အန္တရာယ်များတယ်။ အမျိုးမျိုးအတွက်၊ အချို့ညနေခင်းများတွင် သူသည် ခေါက်ဆွဲနှင့် ပဲများ သို့မဟုတ် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော polenta တစ်မျိုးကို ချက်ပြုတ်သည်။ ခရစ္စမတ်၊ နှစ်သစ်ကူး၊ ပွဲတော်နှင့် အီစတာများတွင်သာ ကြက် သို့မဟုတ် ယုန်တစ်ကောင်ကို သတ်ခဲ့ကြသည်။ ဇန်နဝါရီလတွင် ၎င်းတို့သည် အစပ်ဆာလာမီနှင့် ဝက်ဆီရရှိသော ဝက်တစ်ကောင်ကို သတ်ခဲ့သော်လည်း တစ်စက်မှ တစ်စက်မျှ မစားသုံးခဲ့ရဘဲ တစ်နှစ်ပတ်လုံး မလုံလောက်တော့ပေ။ တနင်္ဂနွေတွေမှာ နေ့တိုင်း ငါ့ဦးလေး က ညစ်ပတ်တဲ့

ကြမ်းခင်းတွေ ဝယ်လာတယ်။ အဲဒါကို တွေးလိုက်ရုံနဲ့ ငါစက်ဆုပ်သွားတယ် ဒါမှမဟုတ် နံနံပင်ကိုင်း၊ အဲဒီတုန်းက ကြော်ထားတဲ့ နံနံပင်တွေပေါ်မှာ အူတွေ လှိမ့်တက်လာတယ်။ သူတို့အားလုံးက ဈေးပေါ့တဲ့အစားအစာတွေဆိုတော့ သူတို့အဘိုးအဘွားတွေလို ဖြုန်းတီးမနေသင့်ဘဲ၊ သူတို့က ဝက်အူချောင်းတွေနဲ့ ငါးတွေအပြည့်ထည့်ထားတဲ့ ဒယ်အိုးတွေ အမြဲရှိနေတယ်။ စားသောက်ကြတယ်။ အဲဒီလူတွေနဲ့ ဝေးဝေးနေရမယ်။ တခြားဆွေမျိုးတွေက ကျွန်တော့်ကို တိုက်ကြီးမှာ အမေနဲ့အဖေနဲ့ ပေါင်းဖို့ တွန်းအားပေး စည်းရုံးလာမှာကို ကျွန်တော့်ဦးလေးတွေက ကြောက်တယ်။ သူတို့ကို မုန်းတီးဖို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားခဲ့ကြလို့ တစ်ခါတရံမှာ သူတို့နဲ့တွေ့တဲ့အခါ မမြင်ရအောင် မျက်လုံးကို လက်နဲ့အုပ်ထားလိုက်တယ်။

စက်တင်ဘာလရောက်လာတော့ ဒုတိယတန်း ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲကို ဖြေရတယ်။ ဦးလေးတွေက ကျွန်တော့်ကို ရွာကို ခေါ်သွားကြတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြည့်ဖို့ အိမ်စောင့်နဲ့ တိုင်ပင်တယ်။ ကျွန်တော် ဒုတိယတန်းတက်မယ့် ဆရာမနဲ့ စာမေးပွဲဘုတ်အုပ် ဆရာမ။ သူတို့အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်၏ ပရိမိုးရှင်းကို အာမခံရန်အတွက် ကြက်ဥများကို လက်ဆောင်အဖြစ် ယူဆောင်လာကြသည်။ အဲဒီလူတွေနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ အဆက်အသွယ်မရတာ၊ စာသင်ခန်းထဲမှာ မှင်ဝဲလ်တွေပါတဲ့ နှစ်ခန်းတွဲ သစ်သားစားပွဲခုံတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့အတူ ကုစားရေး စာမေးပွဲ ဖြေဆိုနေတဲ့ တခြားမိန်းကလေးတွေလည်း ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ကျောက်သင်ပုန်းမှာ အပေါင်းနဲ့ နုတ်တဲ့ ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းခိုင်းတယ်။
inkwells နှင့် blackboard နှစ်ခုစလုံးသည် ကျွန်ုပ်အတွက်

လုံးဝအသစ်အဆန်းဖြစ်သည်။ ကြောက်ရွံ့ ရှက်ရွံ့မှုတွေနဲ့ သစ်ရွက်ခြောက်လို လှုပ်ခါနေတယ်။ ခွဲစိတ်မှုကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမုန်းမသိဘူးဆိုတော့ အန်တီ အန်တိုနီယာက ဂဏန်းတစ်လုံးကနေ ဆယ်ဂဏန်းအထိ ရေးတတ်အောင်ပဲ သင်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို စာကြောင်းတစ်ကြောင်းရေးခိုင်းပြီး မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ နည်းနည်းစဉ်းစားပေမယ့် ဘယ်ကစရမုန်းမသိဘူး။ အဲဒီအရုပ်အထွေးတွေ ပြီးသွားတဲ့အခါ အိမ်စောင့်က အိမ်ပြန်ခေါ်သွားတယ်။ အဒေါ်က စာမေးပွဲဘယ်လိုဖြေလဲလို့မေးတော့ အိမ်အကူက သိပ်မကောင်းဘူးလို့ ပြန်ဖြေပေမယ့် နောက်ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ကတော့ ဆရာမတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

အံ့ဩစရာကောင်းတာက ရလဒ်က အပြုသဘောဆောင်ပြီး ဒုတိယတန်းကို တက်ခွင့်ရခဲ့တယ်- ကျောင်းတက်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပေမဲ့ ခါးစည်းပတ်ဖို့ ပြဿနာက ပေါ်လာတယ်။ ဦးလေး Michele သည် မနေ့ညက ဆိုင်သို့သွား၍ အနက်ရောင် အထည်အကျန်တစ်ထည်ကို ဝယ်ခဲ့သည်။ အန်တီ အန်တိုနီယာက တစ်ရက်အတွင်း ကျွန်တော့်အတွက် ယူနီဖောင်းကို ပေးခဲ့တယ်။ ဖိုင်တွဲကို ဝယ်ယူရန် ငွေပိုလိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဦးလေးတွေက ပိုက်ဆံရှိပေမယ့် စုဆောင်းရတာကို အစွဲအလမ်းကြီးတာကြောင့် သနားစရာကောင်းတာက သူ့အစွမ်းကုန်လုပ်ပြီး ပြတင်းပေါက်ကလစ်နဲ့ သုံးထပ်သားဖိုင်တွဲတစ်ခု လုပ်လိုက်တယ်။ ဘောပင်တောင် မဝယ်ခဲ့ကြဘူး။ ကျွန်တော့်ဦးလေးသည် သစ်သားပါးပါးလေးတစ်ချောင်းဖြင့် အဆုံးတွင် တံတွေးဖြင့် ဆောက်ထားသည်။ သူတို့သည် မှတ်စုစာအုပ်နှစ်အုပ်နှင့် ခဲတံကို အစားမထိုးနိုင်ဘဲ ၎င်းတို့ကို ဝယ်ခဲ့ရသည်။ 1942 ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ 1 ရက်နေ့တွင်

ကျွန်ုပ်၏အဒေါ်သည် ကျောင်းသို့ လိုက်ပါသွားပါသည်။ ပထမဦးစွာ သူမသည် အတန်းပြင်ပဖြစ်သောကြောင့် ကျောင်းမှလိုအပ်သော မွေးစာရင်းတောင်းရန် podestà သို့သွားခဲ့သည်။ ဆရာမက ကြင်နာမှုအပြည့်နဲ့ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုနေပေမယ့် သူ့အဖေရဲ့ ခေါက်ဆွဲစက်ရုံမှာ ကလေးဘဝက မတော်တဆမှုတစ်ခုကြောင့် ညာဘက်လက်မောင်းအစား ရော်ဘာလက်တုကို ကိုင်ထားတာကြောင့် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကျွန်မကို ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ ထိုင်ခုံတစ်ခု သတ်မှတ်ပေးခဲ့တယ်။ ငါ့ရဲ့အဖော်အသစ်၊ ငါ့ရဲ့တည်ရှိမှုကို အံ့အားသင့်ပြီး မမြင်ဖူးသေးတဲ့ အပေါင်းအဖော်သစ်တွေက အချင်းချင်း ရေရွတ်ရင်း- ဒါက ဘာကြောင့် ဆစ်ကာ-ဆစ်ကာကို ဖြစ်စေတာလဲ။ - (ဒီပိန်ပိန်ကလေးမလေးက ဘယ်သူလဲ။ အရမ်းရှက်ပြီး ရှက်လိုက်တာ ပါးစပ်မဖွင့်နိုင်ဘဲ ဆရာမက မေတ္တာပါပါ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကိုတောင် မဖြေတတ်ဘူး။

ကျွန်တော်ဟာ တောရိုင်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဆီးသွားခိုင်းဖို့ သတ္တိမရှိခဲ့ဘဲ တစ်ခါတည်း ဆီးသွားတတ်ပါတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဒေါ်က နောက်နေ့အတွက် အချိန်မီမခြောက်တဲ့ အဝတ်အစားတွေကို လျှော်ရတာကြောင့် အရိုက်ခံရတယ်။ နေ့ရက်တွေ ကုန်လွန်သွားသလို အချိန်တိုင်းလည်း ဒီလိုပါပဲ။ နေ့လယ်ပိုင်းလောက်မှာ သိသွားတဲ့ ဆရာမက ကျွန်မကို အိမ်သာတက်ခိုင်းပေမယ့် တစ်ခါတလေတော့ မေ့သွားပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်သိမ်းတယ်။ ငါ့အတန်းဖော်တွေက ငါ့ကို လျစ်လျူရှုပြီး ငါက ပလိပ်ရောဂါ ခံစားနေရသလို ငါနဲ့ သူငယ်ချင်းဖွဲ့ဖို့တောင် မကြိုးစားဘူး။

ရွာမှာ ဆုံကြတဲ့အတွက် အချင်းချင်း ရင်းနှီးကြပြီး ကျေးလက်က အိမ်ရောက်ဖို့ တစ်နာရီလောက် လမ်းလျှောက်ရတာကြောင့် သူတို့နဲ့ မိတ်ဖွဲ့ဖို့ အခွင့်မသာဘူး။

ဦးလေးများသည် တနင်္ဂနွေ နေ့များတွင်သာ သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့ဆုံကြပြီး ဝိုင်ပုလင်းရှေ့တွင် သူတို့နှင့် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ နာရီအနည်းငယ် ကုန်ဆုံးကြသည်။ သို့သော် အချိန်အများစုမှာ အဒေါ်သည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူအတွက် အလုပ်အမိန့်စာခံယူရန် အိမ်တွင်နေခဲ့သည်။

ခြောက်နှစ်သားအရွယ်တွင် ရှည်လျားသော တောင်တက်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ လမ်းတစ်ဝက်မှာ ဆရာ့ကို ပူဇော်ဖို့ သစ်ရွက်တွေဝိုင်းနေတဲ့ ခရမ်းရောင် ခရမ်းရောင်တွေကို ရွေးဖို့ ရပ်လိုက်တယ်။

ကျောင်းရောက်တော့ မောဟိုက်လာတယ်။ နေ့လယ်ခင်းပြီးသောအခါ အသက်ရှင်သော ဝိညာဉ်ကို မတွေ့ဖူးဘဲ ပုစဉ်းရင်ကွဲတို့၏ စူးစူးဝါးဝါးအော်သံနှင့် တောက်လောင်နေသော နေရောင်ခြည်တို့နှင့်အတူ ကျေးလက်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

အဲဒီ တဲအိမ်လေးထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လှောင်ပိတ်ပြီး တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေတော့ အဒေါ်နဲ့ ပိုပိုပြီး တင်းကြပ်တဲ့ အေးချမ်းတဲ့ လေထုထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ကူးယဉ်နေခဲ့တယ်။ ဦးလေးသည် အလုပ်ပြီးသည်နှင့် ညဘက်တွင် အမြဲလိုလို အရက်မူးပြီး အိမ်ပြန်လေ့ရှိသည်။ တခါတရံမှာ ခါတိုင်းထက် ပိုတင်းတင်းမာမာနဲ့ လမ်းပျောက်ပြီး အိမ်မပြန်ဘူး။ သူ့အဒေါ်နှင့် အိမ်နီးနားချင်းအချို့သည် မီးပုံးအလင်းရောင်ဖြင့် စမ်းချောင်းတစ်လျှောက် ညလယ်တွင် သူ့ကိုလိုက်ရှာကြသည်။ မြေပြင်ပေါ်တွင် လဲကျနေသည်ကို တွေ့သောအခါ အိမ်ပြန်ရန် စည်းရုံးခဲ့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျောင်းမှာ ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ပထမသုံးလပတ်အဆုံးတွင် ဆရာက အစီရင်ခံစာကတ်များကို ဖြန့်ဝေပြီးနောက် ဖက်ဆစ်အဆောင်အယောင်များဖြင့် ကံမကောင်းစွာဖြင့် မလုံလောက်သော ဘာသာရပ်အားလုံးဖြင့် ကျွန်ုပ်၏အစီရင်ခံစာကတ်သည် အတန်းထဲတွင် အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်သည်။ အဒေါ်ကို အားပေးဖို့ တခြား အစီရင်ခံစာကတ်တွေက ငါ့လိုပါပဲ၊ ငါ့အဒေါ်က ငါးစာလုလုနီးပါး ဖြစ်နေတယ် လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တနေ့ပြီးတနေ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သတ္တိရှိလာပြီး အတန်းဖော်တချို့နဲ့ မိတ်ဖွဲ့ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ငါ့သူတို့ကို ချဉ်းကပ်ချင်ပေမယ့် သူတို့အမြင်မှာ ငါက ဆင်းရဲတဲ့ နိုင်ငံက မိန်းကလေးမို့လို့ သူတို့ စကားဝိုင်းကနေ ငါ့ကို ဖယ်ထားခဲ့တာ။

အခန်းသုံး - သဲပေါ်တွင်ဂိမ်းများ

Castrangia မှာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်စွာ နေခဲ့ရတဲ့ နှစ်တွေမှာ၊ မင်းလုပ်နိုင်တာက တစ်ခုတည်းသော အရာက တစ်နေ့လုံး ငှက်တွေရဲ့ တေးဆိုသံကို နားထောင်ဖို့နဲ့ နွေရာသီမှာ ပင်လယ်ထဲ စိမ့်ဝင်သွားတဲ့ ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေရဲ့ မြည်းတဲ့ တီးမှုတ်သံကို မင်းလုပ်နိုင်တာကြောင့် အချိန်တွေ မကုန်ဆုံးခဲ့ပါဘူး။ စမ်းချောင်း၏ ဇစ်ဇတ်လမ်းတစ်လျှောက် ချိုင့်ဝှမ်းကို မီးရှို့သည်။ ကျေးလက်က တိရိစ္ဆာန်တွေက ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ။ ဒါကြောင့် စိတ်ကူးယဉ်ရင်း အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်။ ကောင်းကင်ယံနောက်ခံ ဒါမှမဟုတ် သစ်ပင်အကိုင်းအခက်တွေကြားမှာ ပေါ်လာတဲ့ ကိန်းဂဏန်းတွေကနေ စပြီး ငါ့ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာတစ်ခုကို တည်ဆောက်ခဲ့တယ်။ စကားပြောတဲ့ တောရိုင်းတိရိစ္ဆာန်တွေ၊ Headsaver Rock အစွန်းမှာ ငါတန်းစီနေတဲ့ သူရဲကောင်းတွေ၊ ပြီးတော့ ငါ့နဲ့အတူ မှော်အစွမ်းတွေ ငါသူတို့ကို လဲကျစေခဲ့တယ်။ ဖျက်ဆီးခံရမှာကို ငါကြောက်တယ်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်သည် ကျောက်တုံးကြီးကို

တောင်ပေါ်မှ ရုတ်တရက် ရုန်းထွက်ကာ အမြင့်ပျံသွားကာ ကျေးလက်ဒေသအနှံ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည့် နဂါးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ လှေပျံတွေဖြစ်လာတဲ့ တိမ်တွေကို အသွင်ပြောင်းပြီး ဟိုးအဝေးက ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကျော်ဖို့ စိတ်ကူးပြီး ကောင်းကင်မှာ ခရီးထွက်ရင်း အမေနဲ့ ညီမလေးတွေ စောင့်မျှော်နေတဲ့ နေရာ။ စမ်းချောင်းရေထဲက ထွက်လာတဲ့ ကဏန်းတွေဟာ စမ်းချောင်းထဲ တိုးလာချိန်မှာ အပင်တွေကို နှုတ်ပစ်တဲ့ ရောမတိရုတ္တန်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတဲ့အထိ ဖောင်းကားလာကြပါတယ်။

တခါတရံမှာ အဒေါ်အန်တိုနီယာရဲ့ မနှစ်မြို့ဖွယ်မျက်နှာကို သတိရမိတယ်။ သူငါ့ကိုမချစ်ဘူး၊ ငါ့ကိုမချစ်ဘူး၊ ငါမုန်းတယ်- ငါ့အမေက ငါ့ညီမကို အပ်ထားခဲ့တယ် ဒါပေမယ့် တစ်နေ့နေ့ သူငါ့ကိုလာယူမယ်လို့လည်း ကတိပေးထားတယ်- အဲဒါကြောင့် သစ်ပင်တက်လေ့ရှိတယ်၊ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို စကင်နံဖတ်ကြည့်တော့ အဖေနဲ့အတူ မြင်းဖြူစီးပြီး သူရောက်လာတာကိုမြင်ရဖို့ မျှော်လင့်တယ်။ San Basilio နှင့် Vallancazza အနီးနားရှိ ရွာငယ်များတွင် အမျိုးသားများ အားလုံး ကျန်ခဲ့သည်။ ကျန်တာတွေကတော့ အမျိုးသမီးတွေ၊ ကလေးတွေနဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့သည် ဘဝကို မထိမခိုက်နိုင်သော တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ရွာများဖြစ်သည်။ အချိန်တွေ ရပ်တန့်သွားပြီး လူတွေက အရာအားလုံး ပြောင်းလဲလာမယ်လို့ ယုံကြည်ကြပြီး တစ်နေ့မှာ စစ်ပွဲပြီးတာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ယဉ်ကျေးမှုဟာ ပြန်ကျနေတဲ့ လူသေတွေနဲ့ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားနေတဲ့ အိမ်တွေထဲကို အောင်ပွဲခံဝင်ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ငါတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ပဲ စွန့်ပစ်ခံရတာ။

ကာကွယ်နိုင်စေဖို့၊ ဒီလူရဲ့အိမ်တွေမှာ ခိုလှုံနိုင်တယ်ဆိုတာ သိစေချင်တဲ့ သူငယ်ချင်းများ ရှိစေချင်တယ်။ ငါ့မှာ မိသားစုမရှိလို့၊ ငါ့မိဘတွေက အဆုံးမရှိတဲ့ အပြာရောင်ပင်လယ်ဘက်ကမ်းမှာ အဝေးကြီးမှာနေပြီး ငါနဲ့ သူတို့ကြားက မြင့်မားပြီး သွားလာလို့မရတဲ့ တောင်ကြီးတစ်ခုလို့ ရှိနေတယ်လို့ ပြောပိုင်ခွင့်တောင် မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီအစား ကျွန်မကို ညည်းပန်းနှိပ်စက်တဲ့ အဒေါ်နဲ့ အတူနေခိုင်းတယ်။ အဲဒါကို တွေးပြီး သူမ ပေါ်လာတာကို မြင်လိုက်ရတော့ သူက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရက်စက်တဲ့ အသံနဲ့ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးသွားတယ်။ အော်ဟစ်ခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊

တိရုတ္တန်တွေတောင် သူ့အသံကို ကြောက်ကြတယ်။ ခင်ပွန်းသည်နှင့်သာ သူမ အမောက်ကို နှိမ်လိုက်ပြီး သူမ၏ အသံသည် လုံးဝပြောင်းလဲသွားပြီး သိုးတစ်ကောင်၏ အသံအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ကလေးမလေးက သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတာကို နားမလည်နိုင်ဘူးလို့ အဒေါ်ထင်ခဲ့တယ်။ အရာရာတိုင်းကို နားလည်ရုံသာမကဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေတာမျိုး၊ အဆက်မပြတ်တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့သည်။ အဆုံးမရှိ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သော ရုန်းကန်မှု။ အနာဂတ်ကို ခဏခဏ တွေးနေမိသည်- သူမသည် အသက်ကြီး၍ အားကိုးရာမဲ့၊ ငယ်ရွယ်နုပျိုပြီး သန်မာသော်လည်း သူမကို ဆိုးဆိုးရွားရွား ဆက်ဆံခဲ့မည် မဟုတ်သော်လည်း အရာအားလုံးသည် ကျွန်ုပ်၏ သဘောသဘာဝ၏ အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်ပေ။

တခါတရံမှာ အဝတ်လျှော်ဖို့၊ လျှော်ဖို့ လူတွေတွေ့ရမယ့် မြစ်နဲ့ နီးတော့ အိပ်ယာခင်းတွေ စောင်တွေကို လျှော်ပြီး ပြာတွေထဲ အရင်စိမ်ကြတယ်။ သို့မဟုတ် ရိတ်ပြီးနောက် သိုးမွေးများကို ဆေးကြောပြီး ဖြူစင်စေရန် နေပူတွင် အခြောက်ခံကာ

ကုတင်မွေ့ယာများကို ခင်းကျင်းရန် အသုံးပြုကြသည်။ ကမ်းပေါ်ရှိ ကျောက်တုံးများကြားတွင် ကျန်ရှိနေသော အမှုန်အမွှားများကို စုဆောင်းကာ ကျွန်ုပ်၏ အဝတ်စုတ်အရုပ်ကို ၎င်းတို့နှင့်အတူ ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတဲ့အခါ စမ်းချောင်းကမ်းနားက ကျောက်ခဲတွေကို ချိုပြီး ကန်းငါးတွေကို ရှာဖွေ လက်ချောင်းတွေကို ခေါင်းထက်မှာ ကျွမ်းကျင်စွာ ချိတ်ပြီး ခြေသည်းတွေ ကိုက်တာကို ရှောင်တယ်။ ငါသူတို့ကိုအိမ်ပြန်ခေါ်သွားပြီးညနေခင်းမှာငါ့အဒေါ် မီးထွန်းထားတယ်။ ငါသူတို့ကိုကင်ပြီးစားတယ်။ ငါ့အတွက်ကအထူးညစာပဲ။ တခါတရံ ကဏန်းအစား ကျောက်တုံးကို မြှောက်လိုက်သည်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဖားငယ်များသည် ဒေါင်လိုက်ခုန်လိုက်ဖြင့် အပေါ်ကို ပစ်ပေါက်ကာ ကြောက်လန့်တကြား ခုန်တက်သွားကြသည်။ သူတို့ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကစားဖော်တွေလို့ ထင်မိပြီး တစ်ခါတရံမှာ သူတို့ကို တစ်ညလုံး အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ပြီး အဝေးကို ထွက်သွားရတာတောင် နောင်တရမိတယ် ။ ညနေ အိမ်ပြန်ရတဲ့အခါ ချိုင့်ဝှမ်းထဲမှာ ဖန်တီးထားတဲ့ သံယောင်သံကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ဦးလေး Michele ကို အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ အော်လိုက်တယ်။ တခါတရံ နွေရာသီမှာ ချိုင့်ဝှမ်းမှာ နေထိုင်တဲ့ Scardino မိသားစုရှိတဲ့အခါ သူတို့ဆီ သွားလည်တယ်။ အစ်ကိုတွေထဲမှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်တဲ့ Mimma နဲ့ ကစားခဲ့တယ်။

အရုပ်တွေအတွက် ကုလားထိုင်နဲ့ စားပွဲတွေ ဆောက်လေ့ရှိတယ်။ ကုမ္ပဏီမှာ နာရီအနည်းငယ်ကြာတာ ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်လဲ။ မနက်မိုးလင်းတော့ မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကို နွားနို့သွားယူဖို့ ခေါ်တယ်။ သူတို့မှာ ရေဖြည့်ဖို့ ပုံးတစ်ပုံးရှိတယ်။

"Concettina" က သူ့ကို နို့နို့တွေ့တော့ ကျေနပ်သွားတယ်။ နွားပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ Micca a Cappellea က ကျွန်တော့်ကို သနားပြီး ဖန်ခွက်တစ်ဝက် ပေးတယ်။ အဒေါ်အိမ်မှာ တစ်နှစ်ကို နှစ်ကြိမ် နွားနို့တွေ့တယ်။ ဘီစကွတ်လုပ်တဲ့အချိန်နဲ့ Easter မှာ ရောင်စုံကြက်ဥနဲ့ ချိုးငှက်တွေကို ပြင်ဆင်တဲ့အခါ၊ နွားနို့ကျိုရင် နောက်ဆုံးနည်းနည်း ပြုတ်တယ်။ အိမ်၏အခန်းတွင်၊ နိုဗာရာတွင် မြင်းမွေးတစ်ထည်ကို ထားခဲ့သောကြောင့် မြက်မွေယာနှစ်ခုပေါ်မှ ပျဉ်ပြားများပါသော သံပြားနှစ်ချောင်းကို ကုတင်ဟု ခေါ်နိုင်လျှင် ဦးလေး၏အိပ်ရာလည်း ရှိသည်။ ကောက်ရိုးမွေရာပေါ်တွင် စစ်တပ်စောင်ဟောင်းတစ်ထည်သာ ဝတ်ကာ ရွံ့နှင့် ဖွာနေခဲ့သည်။ ဘောင်းဘီမပါဘဲ နေ့ခင်းဘက်ဝတ်ထားတဲ့ ကင်းဗတ်ရှပ်အင်္ကျီနဲ့ အိပ်ရာဝင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ညတိုင်း ခံစားနေရတဲ့ အအေးဒဏ်ကို ဖော်ပြဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မိုးရွာတဲ့အခါ အိမ်ခေါင်မိုးကနေ စိမ့်ဝင်သွားတဲ့ ရေတွေကို စုပ်ယူဖို့ ကွန်တိန်နာတွေ ထားရှိရပါတယ်။ ညဘက် ဆီးသွားရမယ် ဆိုရင် အိမ်ကထွက်ပြီး ခြေတစ်လှမ်းနဲ့ နီးတယ်။ သတိမထားမိရင် ဘာကြောင့် အိပ်မက်မက်ပြီး ကောက်ရိုးမွေရာပေါ်မှာ လုပ်နေရတာလဲ၊ မနက်ခင်းမှာ ရိုက်နှက်တာတွေလည်း အများကြီးပဲ။ အန်တီ အန်တိုနီယာသည် နေ့ခင်းဘက်တွင် သူ့အသုံးပြုသည့် ရှပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ကာ ဦးလေး Michele သည် သူ့အမေလုပ်သည့်အတိုင်း ကောက်ကွေးကာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

အိပ်ရာဝင်တဲ့ အခမ်းအနားကတော့ ထုံးစံအတိုင်းပဲ ပထမဦးစွာ အိပ်ရာဝင်တယ်။ ပြီးတော့ အဒေါ်အလှည့်၊ နောက်တော့ ဦးလေးက ဘောင်းဘီရှည်နဲ့ အစင်းရောင် အတွင်းခံဘောင်းဘီကို ချွတ်လိုက်တယ်။ နေ့ခင်းဘက်ဝတ်ထားသည့် ခပ်ပွပွ ရှပ်အင်္ကျီနှင့်

ကုတင်ဆီသို့သွားကာ နံရံနှင့်ကပ်လျက် စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ဆီမီးခွက်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ယုတ်ညံ့တဲ့ ငါဟာ ဘယ်လိုမှ မကြည့်ဘဲ ချောင်းကြည့်ဖို့ ဟန်ဆောင်ခဲ့တယ်။ မီးကိုငြိမ်းသတ်ဖို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ နံရံပေါ်မှာ သူ့ပုံသဏ္ဍန်ပြနေတဲ့ တရုတ်အရိပ်လို ဒိန်းဒိန်းဒိန်းဒိန်းနဲ့ တွဲနေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ - အိုး၊ ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်လဲ! အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

သူ့သောက်သောစပျစ်ရည်အားလုံးသည် သူ့ကို ပူလောင်စေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ့တို့အိပ်ရာဘေးတွင် သင်္ဘောသဖန်းသီးခြောက်များကို သိမ်းဆည်းထားသည့် ကြံတောင်းကြီးနှစ်ထုပ်၊ ညစ်ပတ်ပြီး အဆီကျိနေတဲ့ စုတ်ချက်တွေနဲ့ ဖုံးအုပ်ထားပြီး နောက်တစ်ခုကတော့ ဦးလေးရဲ့ သန့်ရှင်းတဲ့ အတွင်းခံဘောင်းဘီတွေပါ။ ငါ့အိပ်ရာနားက သေတ္တာထဲမှာ ဆောင်းရာသီ ကျောင်းသွားတုန်းက ငါ့ခေါင်းမှာ ပတ်ထားတဲ့ ပေါင်မုန့်နဲ့ ပဝါတစ်ထည်၊ အတွင်းခံဘောင်းဘီနဲ့ အဒေါ်ရဲ့ Novara မှာ အစုလိုက်အပြုံလိုက်သွားတုန်းက တနင်္ဂနွေတွေမှာပဲ သုံးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဦးလေး တွေက ကျေးလက်မှာ ဝတ်လို့ မဖြစ်ဘူးပြောတယ်။

ဇန်နဝါရီလတွင် ၎င်းတို့သည် ဝက်ကိုသတ်ခဲ့သည်။ ဝက်အူချောင်းအချို့ကို ပြင်ဆင်ပြီး ဝက်ဆီဆားနယ်ကြသည်။ ပြုတ်ထားသော ခြေဖဝါးများကို ဝက်ဆီစိမ်ထားသော စဉ့်အိုးထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားသည်။ အစဉ်အလာအားဖြင့် ယခင်က မစားနိုင်သောကြောင့် မေလတွင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ပဲအမျိုးမျိုးဖြင့် စားသုံးလေ့ရှိသည်။ တခါက ဧပြီလက အဒေါ်ကို မေးကြည့်တော့ အရမ်းဗိုက်ဆာလို့ မုန့်နဲ့ ဘာစားရမှန်းမသိလို့။ အဒေါ်က ရူးသွားပြီလို့ အော်တော့တယ်။ တစ်နေ့ ကျောင်းက

ပြန်လာစဉ် မူးလမ်းတစ်လျှောက် သူ့အစ်မနဲ့ Ofelia နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ သူတို့အမေကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီး သူတို့အဖေနဲ့အတူ ပြင်သစ်ကနေ ပြန်လာခဲ့တယ်။

သူတို့က ငါ့ထက်အများကြီး ပိန်တယ် သနားလို့ ပြောတယ်- ငါနေတဲ့ နေရာကို လာခဲ့၊ ငါ့အဒေါ် ရေရနေပြီ၊ မီးဖိုထဲမှာ စားစရာ အိုးတစ်လုံးရှိတယ်၊ ယူသွား၊ ကျွေးပေမယ့် မစားဘူး" မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပါနှင့်။- သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးတင်ပြီး ဆာလောင်မှုဖြင့် တွန်းအားပေးကာ ကျွန်တော့်အကြံဉာဏ်ကို မဆိုင်းမတွ လိုက်နာကြသည်။ မေလမှာ ဦးလေးတွေက ပဲပြားကို ချက်ပြီးတဲ့အခါ ဝက်ခြေရာကို သွားရှာတော့ ဝက်ဆီပါတဲ့ အိုးကိုပဲ ရှာတွေ့တယ်၊ အဲဒါက ငါပဲလို့ သဘာဝကျကျ တွေးပြီး ငါ့ကို ပိုက်ဆံပေးဖို့အတွက် ရက်ပေါင်းများစွာ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ခဲ့တယ်။ လောဘကြီးတဲ့ တိုက်ပွဲကြီးကို ပထမဆုံး အနိုင်ယူခဲ့တဲ့ ခံစားချက်ကို အဲဒီအချိန်က အရမ်းဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းမှု အားနည်းခြင်းကြောင့် ယင်ကောင်များသည် တစ်အိမ်လုံးတွင် အနှောက်အယှက် ကင်းမဲ့စွာ နေထိုင်ကြသည်။ ညဘက်ဆို လည်ပင်းကို အကိုက်ခံရပြီး အဒေါ်က ခွေးလေးတွေရဲ့ သွေးမစို့ဖို့ ညနေတိုင်း သံလွင်ဆီနဲ့ အဆီသုတ်တယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော့်လည်ပင်းကို လိမ်းထားသလိုပဲ။ ငါ့အဒေါ်လိုပဲ ခေါင်းမလျှော်ဖူးတဲ့ ခြင်တွေလည်းရှိတယ်။ တစ်ဖက်တွင်၊ ကျွန်တော့်အဒေါ်သည် ဆံပင်ပုံစံကို ထိန်းထားရန် ရေနင့်သကြားဖြင့် ဆီစိမ်ထားလေ့ရှိသည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်၏အတန်းဖော်များသည် အမြဲသန့်ရှင်းကြသည်။ အဲဒီအထဲက အဆင်းရဲဆုံးတွေတောင် ငါ့လောက် ညစ်ပတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဆရာသည်

ကျွန်ုပ်အား လူတိုင်းနှင့် နောက်ဆုံးစားပွဲသို့ တွန်းပို့ခြင်းဖြင့် ပစ်ပယ်ခြင်းလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ကူညီခဲ့သည်။ ငါ့တစ်ကိုယ်လုံး ညစ်ပတ်နေခဲ့တယ်။ မြို့ရဲ့ အရေးအပါဆုံး Ferragosto ပွဲတော်အခါသမယမှာ တစ်နှစ်မှာ တစ်ကြိမ် ကျွန်မကို မြစ်ထဲ ဆေးကြောကြတယ်။ တစ်ချိန်က အမေအကြောင်း တွေးနေရင်းနဲ့ အသက် ခုနစ်နှစ်လောက်က ပွက်ပွက်ဆူနေတဲ့ ပြာပုံထဲကို ပြုတ်ကျသွားတယ်။ ညာဘက်လက်ကို မီးလောင်ပြီး အဒေါ်က ဆရာဝန်ဆီ ခေါ်မသွားဘဲ နေ့တိုင်း ဆေးဖက်ဝင်အပင်တွေနဲ့ ကုသပေးတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ခိုဥနှစ်ဥနဲ့ ဆင်တူတဲ့ ပူဖောင်းနှစ်ခု ရှိတယ်။ နာကျင်စွာ အော်လိုက်ပေမယ့် သူမ မလှုပ်ဘူး။ ကြွက်တွေ ကိုက်သလိုပဲ။

လအနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် အံ့ဖွယ်နည်းဖြင့် ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာကာ ၎င်းလက္ခဏာများရှိနေသေးသည်။ ကျောင်းတက်နေစဉ်၊ တနင်္ဂနွေတစ်ရက်တွင် ကျွန်တော် လသာဆောင်တွင်ရှိစဉ်၊ ဆင်းလာသော ကလေးမလေးတစ်ယောက်သည် Miss Vincenzina ၏ သင်ကြားပို့ချမှုသင်ခန်းစာသို့ သူမနှင့်အတူ လိုက်လိုသလားဟု မေးသည်။ အရေးကြီးဆုံး အားလပ်ရက်တွေမှာသာ အဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို ဘုရားကျောင်းတက်ဖို့ ခေါ်သွားလို့ ဘာဖြစ်လဲ မသိဘူး။ ဘုရားကျောင်းသွားရခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ကျွန်တော် နားမလည်ခဲ့ဘူး။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ဦးဖြစ်သော ဖခင် Buemi သည် ကျွန်ုပ်တို့အိမ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်တွင် နေထိုင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် အကြိမ်အနည်းငယ်မျှ မတွေ့ခဲ့ရဘဲ သူ့အား တုံ့ဆိုင်းစွာ ကြည့်ခဲ့သည်။ အဒေါ်က “မင်းသူနဲ့ စကားပြောရင် အဲဒီဘုန်းကြီးက မင်းလျှာကို ဖြတ်လိမ့်မယ်” လို့ အဒေါ်က ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောခဲ့တယ်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် သာသနာတော် သင်ခန်းစာယူရန်

ခွင့်တောင်းပြီး မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိခဲ့သည်။ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ချက်ခြင်းသက်သာရာရသွားတယ်။ အမျိုးသမီးငယ်က ကျွန်တော့်ကို
စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ်နဲ့ သတင်းစာတစ်စောင် ပေးတယ်။ သခင်ယေရှုအကြောင်း
ကြားသိရလို့ အရမ်းဝမ်းသာမိတယ်လို့ တစ်နေ့မှာ သူက ကျွန်မကို
ပထမဆုံးမိတ်သဟာယအတွက် ပြင်ဆင်ပေးမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းကို
အိမ်မှာပြောပြီး သူတို့က ကျွန်မကို အရမ်းငယ်သေးတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အဖွဲ့ထဲက
ကောင်မလေးတွေ အားလုံး ပြီးပြီ လို့ လိမ်ပြီး ပြန်ဖြေတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့
အတည်ပြုပြီးသားဖြစ်ပေမဲ့ မိန်းမငယ်လေးနဲ့ ကျွန်မက သဘောတူညီမှုရပြီး San
Nicola ရဲ့ ဘုန်းကြီးနဲ့ ရက်ချိန်းသတ်မှတ်ခဲ့တယ်- Corpus Christi နေ့။

အဖြူရောင် ဝတ်စုံ ပြသနာ ပေါ်ပေါက် ခဲ့သော်လည်း သီလရှင်များ ငှားနေကြောင်း
တစ်စုံတစ်ဦးက အဒေါ်ထံ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ စောင့်မျှော်နေသောနေ့သည်
နံနက်ခင်းတွင် ကျွန်ုပ်အား ဘုရားကျောင်းအစာရှောင်ခြင်းသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မဆက်သွယ်ဖူးလို့ တခြားမိန်းကလေးတွေ
အဲဒီနေရာမှာ ရှိနေတယ်လို့ တွေးမိတယ်။ ငါတစ်ယောက်တည်းနေမှန်းသိလို့ သူက ငါ့ကို
"လူလိမ်၊ ရိုင်းတယ်" ဆိုပြီး ဖော်ကားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်ဆရာက အဲဒီနေ့မနက်မှာ
တခြားလူတွေနဲ့ စုပြုံနေတယ်။ အချို့သော အမျိုးသမီးများသည် သူမအား
စိတ်အေးလက်အေး ထားကြသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လာ၍ လက်ကိုဆွဲ၍ ဝန်ခံရန်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ခေါ်သွား၏။ အရင်က တစ်ခါမှ မကြားဖူးတဲ့
စကားလုံးလှလှလေးတွေကို ပြောပြတယ်။ ကောင်းကင်ဘုံကို ပျံသန်းသွားသလို

ခံစားလိုက်ရတယ်။ "ဘုန်းကြီးတွေက လျှာကိုဖြတ်လိုက်ကြတာ မမှန်ပါဘူး၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေနဲ့ ကလေးမလေးရဲ့ဒုက္ခကို ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲဆိုတာ သူတို့သိတယ်" တတ်နိုင်ရင် ဝမ်းသာအားရနဲ့ ပွေ့ဖက်နမ်းလိုက်မယ်။

သူက ကျွန်မကို Hail Marys ငါးယောက်ကို ဒဏ်ကြေးအဖြစ် ပြောခိုင်းပြီး ကျွန်မထိုင်ခုံကို ပြန်သွားတယ်။ အဒေါ်က ဘုန်းကြီးကို ဒီလောက်ကြာအောင်နေဖို့ ဘာပြောထားလဲလို့ ချက်ချင်းမေးတော့ ကောင်မလေးက ဝန်ခံတယ်ဆိုတာ လျှို့ဝှက်ချက်လို့ သင်ပေးတယ်။ - ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းငါ့ကို ပထမဆုံး အကြိမ် ပြောပြရမှာ - စောင်းတီးကို အခိုင်အမာ ပြောခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုမျှမဖြစ်နိုင်။ အစုလိုက်အပြုံလိုက်၊ မိတ်သဟာယဖွဲ့ပြီး ထွက်လာတဲ့လမ်းမှာ သူတို့က ဦးလေးရဲ့လက်ကို နမ်းခိုင်းပြီး "ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ကို ကောင်းချီးပေး" လို့ ပြောကြတယ်။ အဘိုးနဲ့ စပြီး တူညီတဲ့ စကားစုတွေ ၊ အဲဒီနောက် ဆွေမျိုး အားလုံးကို လှည့်ပတ်ခဲ့တယ်။ အဒေါ် Gaetana က ကျွန်တော့်ကို စာအုပ်ငယ်တစ်အုပ်ပေးတယ်။ ငါမိုက်ဆာနေပေမယ့် ဘယ်သူကမှ ထမင်းမကျွေးဘူး။ ထုံးစံအတိုင်း အခမ်းအနားပြီးတာနဲ့ ဂရန်နီတာ ဘီစကွတ်နဲ့ ဘားကိုသွားရတာ ထုံးစံအတိုင်းဘဲ၊ ခြွေတာဖို့ ရှားသွပ်တဲ့စိတ်နဲ့ ကျော်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ နေ့လယ်ခင်းမှာ ခေါက်ဆွဲတစ်ပန်းကန်စားပြီး နေ့လည်ပိုင်းမှာ ဓာတ်ပုံဆရာဆီ ရောက်သွားတာကြောင့်၊ ဆွေမျိုးများက အမေ့ဓာတ်ပုံ ပို့ရန် အကြံပြုသည်။

ကျွန်တော် ဒုတိယတန်းကို ပြီးခဲ့ပြီး အမှတ်နည်းလွန်းတယ်။ အဲဒီနှစ် နွေရာသီမှာ ကျွန်တော်တို့ ကျေးလက်မှာ နေခဲ့ရတယ်။ ငါကန့်ကွက်ခဲ့တယ်- အနည်းဆုံး တနင်္ဂနွေနေ့တွေမှာ ငါအစုလိုက်အပြုံလိုက် သွားပြီး တစ်ယောက်တည်းနေတဲ့ ငါ့အဖိုးကို သွားကြည့်ရမယ်။ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါသည် အလွန်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ အိမ်နီးနားချင်း၊ ဆွေမျိုးများနှင့် ယောက္ခမတို့ကို အမြဲဒေါသထွက်နေသော ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ အခြေအနေကြောင့် သမီးဖြစ်သူက လျစ်လျူရှုထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဝတ်လျှော်ဖို့ ယူသွားပြီး Michelillo ဆီက တိတ်တဆိတ် အဒေါ်ဆီ ယူသွားတာ မဟုတ်ရင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်။ သူ့အဖေကို ချစ်တာတောင် မခံစားခဲ့ရဘူး- တစ်နေ့မှာ သူ့အေကွဲညီအစ်မ တစ်ယောက်က သူ့သေသွားပြီလို့ သူတို့ကို ပြောပြဖို့ Castrangia ကို ရောက်လာတယ်။ “မင်းမထွက်သွားရင် ငါမင်းကို ဖင်ပေါက်နဲ့ ကန်ပစ်လိုက်မယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ရွာမှာ ပါတီပွဲတစ်ခုရှိတဲ့အခါ ဂီတတီးဝိုင်းအဖွဲ့ဝင်တွေက သူ့ရဲ့ အထူးလိုက်လျောညီထွေရှိတာကြောင့် ရေခဲမုန့်လို့ခေါ်တဲ့ "pezzo duro" ကို ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဦးလေး Michele၊ သူမကြိုက်လို့လား ဒါမှမဟုတ် ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ ရက်ရောတဲ့အမှုအရာနဲ့ တွန်းပို့ခံရလို့လားဆိုတာတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမသိရဘဲ ကျွန်တော့်ကို ဖြတ်သွားတာကိုမြင်တော့ သူက "Concettina၊ လာလာ ရေခဲမုန့်ယူပါ" လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလိုရှားပါးတဲ့ အခါသမယတွေမှာ ကောင်းကောင်းခံစားခွင့်ရခဲ့တယ်။

လွန်ခဲ့သောအချိန်အနည်းငယ်က Baceno မှ Dr. Cosentino သည် ကျွန်ုပ်၏မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သော အသေးစိတ်အချက်အလတ်တစ်ခုကို သတိရစေသည်။ တီးဝိုင်းသည် မြို့၏လမ်းများပေါ်တွင် တီးမှုတ်နေစဉ်တွင် ကလေးများသည် ချီတက်ပွဲသို့ ပါဝင်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့၏ တည်ရှိနေခြင်းကို အကြောင်းပြရန်အတွက် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို "သိရန်" လိုအပ်ပါသည်။ အဲဒါကို သက်သေပြဖို့ သူ့လက်ကို သူ့ဂျာကင်အိတ်ထဲ ထည့်ထားတယ်။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ဦးလေး Michele ၏နောက်သို့ လိုက်ခဲ့စဉ်တွင် မူလတန်းကျောင်းဆရာနှင့် မိဘမရှိသော သားဖြစ်သူ Gianni Cosentino သည် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ အိတ်ကပ်ထဲတွင် သူ့လက်ကို သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။

စစ်ပွဲများကြားတွင် နိုဗာရာ၌ ဗုံးအချို့ ကျလာသည်။ လူတိုင်း ထွက်ပြေးကြပြီး အသိမိတ်ဆွေအချို့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ Castrangia တွင် ခိုလှုံခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော့်အတွက်က ပါတီပွဲဆိုတော့ ကျွန်တော်က ကုမ္ပဏီမှာရှိလို့။ ကျည်ဆန်တွေရဲ့ ဝီစီသံကို ခဏခဏ ကြားနေရတယ်။ အော်လန်ဒီမုန့်ဆိုင်ပိုင်ရှင်၏သားသည် ဗုံးကွဲသွားကြောင်း ကြေကွဲဖွယ်သတင်းများလည်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ Domodossola တွင်လေးကြိမ်မြောက်ကိုယ်ဝန်ရှိသောမိခင်သည် Rosa နှင့် Antonietta တို့နှင့်အတူအထီးကျန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အဖေကို Bersagliere အဖြစ် စစ္စလီကို ပြန်ခေါ်ခဲ့တယ်။ ထွက်ခွာပြီး လအနည်းငယ်အကြာတွင် သူ့မိခင်သည် အမ်မာဟုခေါ်သော ကလေးလေးတစ်ဦးကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်းနှင့် ကလေးလေးဦးနှင့် ကင်းလွတ်ခွင့်ရရန် မျှော်လင့်ထားသောကြောင့် အိမ်သို့ပြန်နိုင်ခြေရှိကြောင်း သူသိရှိခဲ့ရသည်။

ကံမကောင်းစွာပဲ၊ သူ Domodossola ကိုရောက်တဲ့အခါ ခါးသီးတဲ့ အံ့အားသင့်စရာတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရတယ်- Emma ဟာ ၁၂ ရက်ကြာပြီးနောက် အသက်မရှင်တော့ဘူး။ နှစ်ရက်အကြာတွင် သူသည် ရှေ့တန်းသို့ ပြန်သွားရသည်။ လအနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် - စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် မသေချာမရေရာမှုများနှင့် မတည်မငြိမ်ဖြစ်ရသည့်ကာလဖြစ်သည် - သူသည် စစ်မှုထမ်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီး မိခင်နှင့်ပူးပေါင်းရန်စစ်ပွဲပြီးဆုံးမည့်အချိန်ကိုစောင့်ဆိုင်းရန် Novara သို့ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဖိနပ်ချုပ်ဆိုင်ငယ်တစ်ခု ဖွင့်သည်။ နေ့တိုင်း သူ့ကို သွားတွေ့တယ်။ အသက်အရွယ်အရတော့ ရှက်တတ်ပေမယ့် လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ အဖေက အိမ်ထောင်သည် အမျိုးသမီးနဲ့ စစ်ဘက်ခင်ပွန်းနဲ့ အိပ်တော့မယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်ရှိတယ်။ တစ်ရက်မှာတော့

Piazza Bertolami ရှိ တောင်ကုန်းလမ်းပေါ်ရှိ Box Office ကို ဝင်ခဲ့တယ်။
နောက်ဆိုင်ကလူက အဖေနဲ့ စကားစမြည်ပြောနေတယ်။ အမေ့ကို လှည့်စားနေတဲ့
အဖေ့မျက်လုံးတွေကို ဖောက်ဖို့ လက်ညှိုးနဲ့ လက်ခလယ်ကို ညွှန်ပြလိုက်တယ်။
အိမ်နီးနားချင်းက ကျွန်မကို ထိန်းထားနိုင်ခဲ့ပြီး အဖေက "မင်းရဲ့ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးကို
ဂရုစိုက်ပါ" လို့ ပြုံးပြုံးလေး ပြောနေခဲ့တယ်။ 44 ခုနှစ်တုန်းက သူလို
ဆံပင်ကောက်ကောက်နဲ့ ဆံပင်နက်တဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် မွေးခဲ့တယ်...

Badiavecchia တွင် ၎င်း၏ဖခင်အဘိုးသည် အစာအိမ်ကင်ဆာဖြင့် ဖျားနာခဲ့သည်။
သူ့အဒေါ်ဆီ သွားကြည့်ဖို့ ခွင့်ပြုချက်ရထားတယ်။ ငါမကြာခဏဆိုသလို Castrangia
မှဆင်းလာပြီးမြစ်တစ်လျှောက်လမ်းလျှောက်။ အိပ်ယာထဲမှာ အေးချမ်းစွာ သူ့ကို
သတိရနေတယ်။ အဖွားက ဆိုင်မှာ အလုပ်ရှုပ်နေသေးပြီး အဲဒါအတွက်
အချိန်နည်းနည်းပဲ ပေးနိုင်တယ်။ ယင်ကောင်တွေကို လိုက်ဖို့ သံလွင်ခက်ကို
သူ့လက်ထဲမှာ ထည့်ထားပေမယ့် ပိုဆိုးလာပြီး ခွန်အားမရှိတော့လို့ သူ့ကို ဝေးရာကို
လိုက်ခဲ့လိုက်တယ်။ 1944 ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ 2 ရက်နေ့တွင် အသက် 66 နှစ်တွင်
ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပျံသန်းခဲ့သည်။ အဖေက စစ္စလီမှာ ရှိနေတုန်းပဲ။ ဦးလေးများ
ဈာပနကိုလည်း တက်ရောက်ခဲ့သည်။

တခါတရံ အမေဆီက စာတချို့ ရလာတယ်။ ၄၅ မှာ အဖေက Domodossola
ကိုပြန်လာပြီး ၄၆ မှာ ကျွန်တော့်အစ်ကို Giuseppe မွေးတယ်။

အခန်းလေး - ဆီ၊ ပင့်ကူအိမ်နှင့် မကောင်းသောမျက်လုံး

တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ စစ်ပွဲတွေ တဟုန်ထိုး တောက်လောင်နေတော့ ဆက်သွယ်ရေးတွေ ခက်ခဲလာပြီး အမေဆီက မကြားရတော့ဘူး။ ကံကောင်းစွာနဲ့ပဲ၊ Bersaglieri Corps မှာရှိတဲ့ Sicily မှာ ကျွန်တော့်အဖေကို ပြန်ခေါ်ခဲ့ပြီး သူ့မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရက်အနည်းငယ်ကြာလာတဲ့အခါ ကျွန်တော့်ကို အလည်လာခဲ့ပါတယ်။ စစ်ပွဲကြောင့် ကျေးလက်မှာ လူများတယ်။ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်သူများသည် အများအားဖြင့် ဆယ့်ငါးရက်ကြာအောင် နေထိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် မြို့သည် ဗုံးပေါက်ကွဲမည့် အန္တရာယ်ရှိကာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကျေးလက်တွင် နေထိုင်လိုကြသည်။

အဲဒီလူတွေနဲ့ ခဏခဏ ခိုလှုံခဲ့တယ်။ စားစရာမရှိပေမယ့် စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ ကလေးလေးယောက်ရှိတဲ့ မိသားစုတစ်ခုရှိတယ်။ သင်္ဘောသဖန်းသီးခြောက်များစွာ ပါသော ဦးလေးများ၏ လောဘဇောကို မည်သူ့ကိုမျှ မပေးသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ လက်တစ်ဆုပ်စာ ကောင်းကောင်းလေးကို ယူကာ တိတ်တိတ်လေး ယူလာခဲ့သည်။ သူတို့အတွက် မနက်စာအတွက် သူတို့ပေးခဲ့တဲ့ ပဲအချို့ကို ကျွန်တော် သိမ်းဆည်းခဲ့တယ်။

မုန့်ကြမ်းတွေတောင် ကျောင်းမတက်ခင် အဒေါ်အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်ထားတဲ့ စာရွက်လေးတွေကို အဲဒီကလေးတွေနဲ့ မျှဝေပေးပြီး အပြန်အလှန်အနေနဲ့ ရေးဖို့ စာရွက်လေးတစ်ရွက်ပေးတယ်။ လွှဲပေါ်မှာ ကစားခိုင်းပြီး တစ်ယောက်က အရုပ်တွေ၊ ကုလားထိုင်တွေ၊ ညီမလေးနဲ့ ညီမလေးပေးခဲ့တဲ့ အရုပ်တွေအတွက် ကုတင်တွေ၊ အစ်မကြီးတွေက ငါတို့အတွက် အဝတ်စုတ်အရုပ်တွေ လုပ်တယ်။

တစ်ခါတရံ အနီးနားပတ်ဝန်းကျင်က အမျိုးသမီး တွေက သူတို့ရဲ့အဝတ်အစားတွေကို ပြာနဲ့လျှော်ဖို့ သွားရင်း မြစ်ထဲကို ဆင်းသွားရင်း ကျောက်တုံးကြီးနှစ်ပုံတင်ထားတဲ့ ကွန်တိန်နာထဲမှာ ရေအပူပေးဖို့အတွက် မီးထွန်းထားတဲ့ မီးကို အံ့ဩတကြီးနဲ့ ငေးကြည့်နေမိပါတယ်။ ငါ့အဒေါ် ဒီလိုလုပ်ငန်းတွေကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ သူသည် ညစ်ပတ်လွန်းသောအဝတ်အစားများကို ဖုံးအုပ်ထားရန် မည်သူမျှမရှိသောအခါတွင် ရေမဆေးဘဲ သို့မဟုတ် မြစ်ထဲသို့ သူသွားခဲ့ဖူးသည်။

တခြားအချိန်တွေမှာ ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ခင်းထားတဲ့ ပိတ်စတွေကို အိမ်မှာ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာအောင် ခင်းထားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို ကျွန်တော် သတိပြုမိပါတယ်။ စိုစွတ်ပြီး ပူပြင်းတဲ့ နေရောင်အောက်မှာ အခြောက်လှန်းပြီး ဖြူသွားတဲ့အထိပါပဲ။ အဒေါ်က ကျွန်မကို အိမ်ကို အမြဲခေါ်ပေမယ့် မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်။ စစ်ပွဲအတွင်း သူ့ချွေးမလည်း ကလေးမလေးနဲ့ တူရင်ကနေ ပြန်လာခဲ့တယ်။ Salvatore ၏ မိထွေးအား လေးစားမှုကြောင့် သူမအား မိဖုရားအဖြစ် ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ထိုကာလတွင် သူတို့သည် ရွာတွင်ကျန်ခဲ့ပြီး ထိုအခါသမယတွင် အဒေါ်က ဆပ်ပြာမွှေးဆပ်ပြာ၊ ပိတ်သုတ်ပုဝါ၊ ပန်းကန်ခြောက်စက်၊

စားပွဲခင်းနှင့် လက်သုတ်ပုဝါတို့ကို ထုတ်ယူကာ စွဲဆောင်သွားခဲ့သည်။
အစေခံတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံခံရမယ့်အစား၊ ဧည့်သည်ကို စေလွှတ်တာဟာ
အရှက်ကွဲတာကြောင့် စမ်းရေတွင်းကနေ ရေသွားယူဖို့ စေလွှတ်ခံရတယ်။

ခရစ္စမတ်ကို ရောက်လာပြီး မြောက်ပိုင်း ဓလေ့ထုံးစံအရ မနက်ခင်းမှာ သတို့သမီးကို
Baby Jesus က သူ့သမီးအတွက် လက်ဆောင်လှလှလေး ပေးခဲ့တယ်- အရုပ်အတွက်
ပန်းကန်ပြားလှလှလေးတစ်ဘူးနဲ့ အိုးလှလှလေးတွေ ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူမအတွက်
ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာ အဲဒီအရာတွေက ကျွန်တော့်အတွက်
တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ ဒေါသတွေ ထွက်နေခဲ့တယ်။ အားနည်းလာပြီး
အားနည်းလာတယ်။ စပျစ်သီးရှိသော်လည်း အမင်္ဂလာရှိ၍ စပျစ်ရည်အတွက်
ဖိထားရပေမည်။ အိမ်နီးနားချင်းတွေဆီက ခိုးယူထားတဲ့ ဟင်းကိုပဲ စားရတယ်။
Hazelnuts များကို စုဆောင်းထားသော်လည်း ရောင်းချရန်ဖြစ်သည်။ တောထဲမှာ
ရှဉ့်တွေလို တိတ်တိတ်လေး စားတယ်။ ဘီစကွတ်လုပ်ရန် ခရစ္စမတ်နှင့် အီစတာတွင်
ကျွန်ုပ်၏ဦးလေးများက နို့ကိုသာဝယ်ပြီး ဆူနေချိန်တွင် လက်ဖက်ရည်ဇွန်းတစ်ဇွန်းဖြင့်
ပြုတ်ထားသည်။ အဒေါ်က ငါ့အတွက် ကြက်ဥကြော်ကို ပြင်ဆင်ခဲ့တယ်။
သူ့ကျွန်မအတွက် ကြော်ပေးမယ်လို့ မကြာခဏ မျှော်လင့်မိပါတယ် - ကျွန်မတို့မှာ
ကြက်ဥတွေရှိတဲ့အခါ ဖယ်ထားလိုက်ရအောင် (သူကတော့ ကျေးလက်တောရွာကို
လှည့်ပတ်ပြီး ကြက်ဥတွေကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖြတ်သွားတဲ့ Messina က
လူငယ်လေးတစ်ယောက်ပါ) ရောင်းပြီး ငွေရနိုင်တယ်။ ဥတွေကို နှစ်လလောက်
စုဆောင်းပြီး ရောင်းတယ်။

ကြက်ဥဝယ်တဲ့ Messina ရဲ့လူတွေဟာ သူတို့လက်ထဲမှာ ကြက်ကလေးတစ်ကောင် ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါတယ်။ သင်္ဘောသဖန်းသီးကို ကျိုချက်ထားရပြီး အနည်းငယ်သာ စားနိုင်ကာ ကျန်များကို ဆောင်းရာသီအတွက် ရောင်းချရန် သို့မဟုတ် ထိန်းသိမ်းရန်အတွက် နေလှန်းထားခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလတွင် လှပသော သစ်အယ်သီးများကို ညနေပိုင်းတွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခွံနွာကျန်ခဲ့လျှင် ဦးလေးသည် အခန်းငယ်ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် (ပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် မဟုတ်ဘဲ မီးခွက်မှ ရွဲနေသော ဆီဖြင့် ဆီလိမ်းထားသော ဖျာပေါ်တွင်) ထားခဲ့ကာ နံနက် အိပ်ရာထသောအခါ အလုပ်သွားဖို့ လေးယောက်က ကျွန်တော့်ကို နှိုးပြီး သစ်အယ်သီးတွေ ပေးကာ “မင်း မနက်စာ စားပြီးပြီ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ငါ့ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကနေနာခံပြီးသူတို့ကိုစားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်သူတို့ကဆီလိုအရသာရှိပြီးငါ့ကိုမလွဲမရှောင်ဗိုက်နာစေတယ်။ ဦးလေးကြီးက ကြားလုံးထုတ်ရင်း-- ငါတူမလေးကို ချစ်တယ်၊ ညနက်နေသေးတယ် သူ့အတွက် သစ်အယ်သီးတွေတောင် ပြင်ထားသေးတယ်။ တကယ်တော့ ငါ့ဦးလေးဟာ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ အမုန်းတရားတွေ ရှိတယ်။ တခါတရံ သူဒေါသထွက်သောအခါ အဝါရောင်တောက်တောက် အနီရောင်ဖြစ်နေသည်- သေးသေးလေးပင်လျှင် ထိုမျက်လုံးများက သူ့မျက်နှာကို လွှမ်းမိုးသွားသည် ။ သူတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းသော တွင်းများကဲ့သို့ သေးငယ်ပြီး နက်ရှိုင်းသော အမုန်းတရားများ ထွက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် သွေးဝမ်းနှင့် ပိုးကောင်များ အောင်ပွဲခံခဲ့သည်။ တခါတရံ အဒေါ်ဆီ လက်ဖက်ရည်ဇွန်းတစ်ဇွန်း ပေးတယ်။ ပိုးမွှားတွေကို ဝေးဝေးမှာ ထားပေးတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ဖို့ ရေရွတ်တယ်... ထို့နောက် သူမသည် "prichentu" ဖြင့်

စတင်ခဲ့သည်။ - *Mazzai un vermu gruossu quennu ìa pagana, ùa u mazzu chi sugnu* ခရစ်ယာန်အားလုံး။ သို့မဟုတ် တနင်္လာနေ့တွင်ကြားရ၊ အင်္ဂါနေ့တွင်ကြားရ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်ကြားရ၊ ကြာသပတေးနေ့တွင်ကြားရ၊ သို့မဟုတ် ကြာသပတေးနေ့တွင်ကြားရ၊ ကြားရ၊ *Vinardi* တွင်ကြားရ၊ သို့မဟုတ် *Sabutu* တွင်ကြားရသော *matteia du jurnu of Easter u viermu sturdudu a tierra casca.*-

(ကျွန်တော်က အယူမှားဖြစ်တုန်းက ဆူဖြိုးတဲ့ပိုးကောင်ကို သတ်ခဲ့ပြီး အခု ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ကိုသတ်လိုက်တယ်။ တနင်္လာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ သန့်ရှင်းသောဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ သန့်ရှင်းသောကြာသပတေးနေ့၊ မင်္ဂလာသောကြာနေ့၊ သန့်ရှင်းသောစနေနေ့၊ မနက်ခင်းမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော သန်ကောင်သည် မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသွားသည်။)

ဘယ်လို လွတ်မြောက်ခဲ့လဲ မသိဘူး။

ဤတွင် စကားချပ်တစ်ခုဖွင့်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီး ဗိုက်နာလာတယ်။ အခန်းအရွယ်အစားလောက်ရှိတဲ့ စက်တွေနဲ့ ဓာတ်မှန်ရိုက်ဖို့ သွားခဲ့တယ်။ ပြည်တည်နာရီမရှိ စစ်ဆေးရန် စက္ကူဖြူတစ်ချပ် ပေးခဲ့သည်။ ကံမကောင်းစွာဖြင့်၊ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်ပါ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်တဲ့ ဆရာဝန်က အစာအိမ်ရောင်တာလို့ ပြောပြီး နာကျင်မှုကို သက်သာစေဖို့ *palliatives* ပေးတယ်။ ရေတစ်ဇွန်း ဗိုက်မဝနိုင်တော့တဲ့ အထိပါပဲ။ အသက်ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီ။ *Piacenza* မှ *Armando* ၏သူငယ်ချင်း *Paolo* သည် ကျွန်ုပ်အား အထူးကုထံခေါ်ဆောင်ရန်

အဆိုပြုခဲ့သည်။ သူလည်း ဒေါက်တာ မာဇီယိုထံ ရောက်လာသည်။ gastroscopy ကိရိယာသည် လည်ချောင်းဘက်သို့ မဝင်နိုင်ပါ။ “ဒီအမျိုးသမီးကို ဘယ်လိုကယ်တင်ရမလဲမသိဘူး” ဟု ဆရာဝန်က “ပိလိုရပ်စ်ပိတ်သွားပြီ” ဟုပြောသည်။ gastroscopy ကိုင်ထားတဲ့လူတွေအားလုံး အခန်းထဲက ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ် ထွက်သွားကြတယ်။ IV ပါသော ထမ်းစင်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် ဆရာဝန်က ကျွန်တော့်ကို နှစ်လကြာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကုသပေးတယ်။ ပြန်လာတော့ စာရွက်စာတမ်းက မလွန်သေးဘူး။ နောက်ထပ် သုံးလလောက်တောင် သန်မာတဲ့ဆေး။

ပထမအကြိမ်လာရောက်လည်ပတ်ပြီး ငါးလအကြာတွင် တူရိယာသည် pylorus အတွင်းသို့ စတင်ဝင်ရောက်လာသည်။ "အံ့ဖွယ်!" ဒေါက်တာ မာဇီယိုက ပြောသည်။ သားဥပြွန်ကို ဖယ်ရှားပြီးသည်နှင့် ၎င်းသည် မွေးရာပါ သို့မဟုတ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ရှိ၊ မရှိ နားလည်ရန် မေးခွန်းများစွာ မေးခဲ့သည်။ "ပိုးကောင်တွေအတွက် Zizi က ငါ့ကို ခဏခဏ ပေးခဲ့တဲ့ဆီ ဖြစ်နိုင်တယ်" လို့ ငိုပါတော့တယ်။ ဆရာဝန်က သူ့ဆံပင်ကို လက်ကို ထည့်ပြီး "ဆီလား မင်းက အသက်ရှင်နေသေးလို့လား။" ကုသမှုကို ဆက်လုပ်ရင်း အစာအိမ်မှန်ကို ခဏခဏ ထပ်ခါတလဲလဲ လုပ်တယ်။

ကျွန်ုပ်၏အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့သော ဒေါက်တာ Mazzeo ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ယခု နှစ်အတော်ကြာပြီးနောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် တားဆေးအချို့ဖြင့်သာ စားသောက်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။

လသာဆောင်ကနေ တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ကိုခေါ်တဲ့အခါ သူ့အဒေါ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် တုန်နေတယ်။ ထို့နောက် သူတို့သည် သူမအား ဖာရိုကွန်း ဖန်ခွက်အလွတ်တစ်လုံးတွင် သောက်ရန် အကြံပေးခဲ့သည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဝယ်ဖို့ စည်းရုံးပြီး မနက်ကျတော့ တစ်ခွက်လည်း ပေးတယ်။

ထို့ပြင် အယူသီးမှုသည်လည်း ထိုအိမ်၌ စိုးစံခဲ့သည်။ သူဦးလေးဟာ သူ့သောက်တဲ့ ဝိုင်ကြောင့် ခေါင်းကိုက်တတ်ပေမယ့် သူ့အပြောအရတော့ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးက ဆိုးသွားတာပါပဲ။ ဇနီးသည် သူ့ကို ဖယ်ခိုင်းသည်- ရေအနည်းငယ်ဖြင့် ပန်းကန်တစ်လုံးယူကာ ဆားအနည်းငယ်နှင့် ဆီတစ်စက်ကို လောင်းချပြီးနောက် ခေါင်းကိုက်မှုအတွက် prichentu ဖြင့် စတင်ခဲ့သည်- Oglu biridittu, ogliu santissimu၊ ဤအိမ်သို့ လာ၍ ဤအရာကို မောင်းထုတ်ပါ။ morocchiu, ogliu biriditto, ထွက်သွားပြီး ဒီ mammucca ကို မောင်းထုတ်လိုက်ပါ... (မြတ်စွာဘုရားဆီ၊ အသန့်ရှင်းဆုံးဆီ၊ ဒီအိမ်ထဲကို ဝင်ပြီး ဒီမကောင်းဆိုးဝါးမျက်လုံး၊ မင်္ဂလာဆီကို ပြေးလိုက်၊ အားကြီးပြီး ဒီနတ်ဆိုးကို မောင်းထုတ်ပါ...)

မြတ်စွာဘုရား၏ ဤအစက်အပြောက်သည် ချဲ့ထွင်လာသည်နှင့်အမျှ သူတို့၏ယုံကြည်မှုအရ မကောင်းသောမျက်စိကို ပယ်ရှားပါ။ အခန်းလေးထောင့်မှာ ရေတွေဖြန်းပြီး သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ခေါင်းကိုက်တာ ပျောက်သွားတယ်။

ဒဏ်ရာများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေရန်အတွက် ပင့်ကူမျှင်များကို ဆီနှင့် ဟင်းရည်ပြုလုပ်ရန် အသားအနည်းငယ်ကို ပေါင်းစပ်ထားသည်။

ထိုကြောက်စရာကောင်းသောအရောအနှောသည် ယုတ္တိမရှိဟု သူတို့ပြောကြသည်။ မနက်ကျတော့ သူတို့က မဂ္ဂနီဆီယမ်နဲ့ ရေတစ်ခွက်ပေးတယ်။ ခဏကြာတော့ အားလုံး ရင်တွေတုန်ပြီး လွတ်မြောက်ဖို့ အအေးခန်းထဲ ထွက်ခဲ့ရတယ်။ ပြန်ကောင်းလာတဲ့အခါ သူတို့က မှော်လှည့်ကွက်လုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးဆီ ပို့လိုက်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ခြေဖျားအထိ တိုင်းတာပြီး ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို အလျားလိုက် တိုင်းတာတယ်။ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ပျောက်ဆုံးသွားပါက ထိုနှစ်အတွက် သေခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။

ဦးလေးများက ဘုရားသခင်ကို၊ သူတော်စင်များ၊ မက်ဒေါနား၌ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်ပင်။ နှစ်စဉ် စက်တင်ဘာ ၈ ရက်မှာ သူတို့မြို့ကနေ ကီလိုမီတာလေးဆယ်လောက်ဝေးတဲ့ ဘလက်မက်ဒေါနားကို ရည်စူးထားတဲ့ Tindari ကို သွားကြတယ်။ ငါးနှစ်သားကတည်းက ဒီလို ကုသိုလ်ကံကို လုပ်ခဲ့ရတယ်။

Tindari ဘေးမဲ့တောသို့ ဘုရားဖူးသွားသည့် အခါသမယတွင် အဒေါ်သည် cappini (ညှပ်ဖိနပ်) ကို စုတ်ချက်မထုတ်မီ တစ်ရက်အလိုတွင်၊ ဦးလေးသည် အချိန်မီ အမဲလိုက်သွားပြီး ချက်ပြုတ်ရန် ယုန်တစ်ကောင် သို့မဟုတ် တစ်ကောင်နှစ်ကောင်ကို အိမ်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ အထင်ကြီးဖို့ကောင်းအောင် အဒေါ်ကလည်း ခရမ်းချဉ်သီးတွေ ပြင်ထားတယ်။ မှန်ကိုကြည့်ကာ မျက်နှာကို အဝတ်စဖြင့် သန့်စင်လိုက်သည်။ "ဇာဇာ ဘယ်မှာလဲ၊ ငါ့အလှ" သီချင်းက ခေတ်စားနေပြီး "zizi" လို့ ခေါ်တဲ့ အလေ့အထကို ရောက်သွားတယ်။

ကျွန်တော်တို့ Tindari ကို မနက် ဆယ့်တစ်နာရီ လောက်မှာ ထွက်ခွာခဲ့ပါတယ်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေကြောင့် မောပန်းနွမ်းနယ်နေတဲ့ ရေချိုတချို့ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တောင်းခဲ့ပေမယ့် တခြား ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူတွေလို ကုပ်ကုပ်တွေကနေ မဝယ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဘုရားကျောင်းအနီးက တစ်ခုတည်းသော စမ်းရေတွင်းမှာ တန်းစီနေကြတာပါ။ အပူကို ငြိမ်းအောင် မကူညီခဲ့ပါ။ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ကုလားပဲ၊ ပဲမျိုးစုံနဲ့ ကန်နီလီနီစေ့တွေကို ဝယ်ပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် လိုက်သွားပြီး Madinuzza ကို ဆုတောင်းပြီး ထွက်လာတဲ့ လမ်းမှာ သူတို့ရွာသားတွေနဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေနဲ့ တွေ့တယ်။ နေ့ခင်းဘက်မှာတော့ သံလွင်ပင်တွေအောက်မှာ စားသောက်ကြပါတယ်။ ပင်ပန်းလိုက်တာ ရှက်စရာပဲ၊ တကယ်တော့ အဲဒီနေ့ဟာ သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ အစားအသောက်တွေ အမြဲရှိခဲ့တယ်။ နေ့လယ်စာတွင် ဦးလေးသည် ညနေခင်းအနည်းငယ်တွင် အမဲလိုက်သွားလေ့ရှိသည့် မီးဖိုထဲတွင် ချက်ပြုတ်ထားသော တောယုန်ရိုင်းတစ်ကောင်၊ စပျစ်သီးနှင့် ငရုတ်ကောင်း၊ စပျစ်သီးနှင့် အိမ်လုပ် ဘီစကွတ်များကို ချက်ထားသည်။ အိမ်ပြန်ဖို့ သူငယ်ချင်းက ကားနဲ့ မြင်းလှည်းတွေ ယူသွားတယ်။ ခွါပြီး နုတ်ထွက်ပြီး ပြန်လာတာကို ကြည့်ပြီး၊ ဦးလေးသာ မြင်းစီးဖို့ တတ်နိုင်ရင် နာကျင်မှာဘဲ။

အခန်း ၅ - ဇီးကွက်များ

ဘာသာတရားနဲ့ပတ်သက်နေသေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဦးလေးဟာ ညီအစ်ကိုအသင်းအပင်းဖြစ်တာကြောင့် San Giorgio ဘုရားကျောင်းမှာရှိတဲ့ Palm Sunday မှာ ဝန်ခံပြီး ဆက်သွယ်ပြောဆိုဖို့ တာဝန်ရှိပါတယ်။ အခမ်းအနားကို နံနက်ငါးနာရီတွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက ပထမဦးစွာ ယောက်ျားအားလုံးကို ဘုရားကျောင်းဆောင်တစ်ခု၌ ဝန်ခံပြီးနောက် အမျိုးသမီးများအတွက် ဝန်ခံခြင်းဆီသို့ ကြွသွားခဲ့သည်။

အနက်ရောင်ပုဝါကြီးကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် သူမ၏အဒေါ်၏အလှည့်ရောက်သောအခါ၊ သူမသည် အတတ်နိုင်ဆုံး ဖုံးအုပ်ရန် ဆန်ခါနှင့်နီးစပ်သည့်အဝတ်ကို ယူဆောင်လာကာ chamomile ကိုရှူရှိုက်ရပုံရသည်။ သူက ဝန်ခံပြီး - အခု မင်းအလှည့်ရောက်ပြီ - သူက ငါ့ကို ပြောတယ်။ တစ်နှစ်တာအတွင်း ဝန်ခံချင်ပေမယ့်လည်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ငါ့အဒေါ်က "သခင်ကို ပြက်ရယ်ပြုမနေသင့်ဘူး၊ တနှစ်တခါလောက်တော့ မဟုတ်ရင် မင်းမျက်စိနဲ့တောင် အပြစ်ပြောနိုင်လို့ အိမ်ရှင်ကို လက်ခံဖို့ မထိုက်တန်ဘူး"

ကိုးနာရီဝန်းကျင်မှာ သန့် ရှင်းတဲ့ Mass နဲ့ ချက်ခြင်း အိမ်ပြန်တယ်။ ခါတိုင်းလိုပဲ၊ အသေးအဖွဲ့အကြောင်းတွေကြောင့် ဦးလေးဖြစ်သူက ဆဲဆိုလိုက်ပြီး နှာစေးချောင်းဆိုးလာပါတယ်။ ဖော်မပြနိုင်သော မြင်ကွင်းများ ဖြစ်ခဲ့သည်- ထိုနေ့တွင် တစ်စုံတစ်ဦးမှ လိုအပ်သော အကြောင်းပြချက်တစ်ခုခုကြောင့် တံတွေးထွေး၍မရ၊ သို့မဟုတ်ပါက သခင်ဘုရားကို သူတို့၏ ပါးစပ်မှ ထုတ်ပစ်လိမ့်မည်။ ကံဆိုးလို့ရှိရင် အိုးအဖုံးကိုယူပြီး တံတွေးထွေးပြီး အဲဒီအရည်ကို ရေနဲ့သကြားနဲ့ ထပ်သောက်လိမ့်မယ်။ သီတင်းကျွတ်ပွဲတော်ကာလတွင် ဆရာတော် ကြီးမှူးကျင်းပသော တရားပွဲသို့ ပြည်သူများ ညအချိန်၌ပင် မြို့တွင်း၌ နေထိုင်ကြသည်။ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကိုလံဘီကို အဆိပ်ဖြစ်စေသော အရောင်ခြယ်ပစ္စည်းဖြစ်သော ရေနင့်ပြုတ်ထားသော ကြက်ဥပြုတ်ကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဘီစကွတ်မုန့်စိမ်းတစ်ခု ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ကောင်းသောသောကြာနေ့တွင် ဥပုသ်နေ့နံနက်တွင် ဂျပန်ပေါက်ဖြင့် အလှဆင်ထားသော အသင်းတော်များအားလုံးသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီးနောက် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကျန်းမာချမ်းသာမှုကို အာမခံသော မြေးလေးရွက်သုံးရွက် (ဆေးဖက်ဝင်အပင်များ) ကို မျိုချလိုက်ပါသည်။

လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံထားတဲ့ ယေရှုကို မထိခိုက်စေဖို့ နေ့စဉ်အချိန်မှာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ၊ အပ်နဲ့ချုပ်ရင် ကိုက်မယ်၊ မင်းကိုယ်ခန္ဓာကို ထိခိုက်နိုင်ခြေရှိတယ်ဆိုတာ မြင်လိုက်ရရင်၊ အဲဒါမျိုးတွေ။ အဲဒီနေ့အတွက် ငါဘာပဲလုပ်လုပ် ငါမထိခဲ့ဘူး မဟုတ်ရင် ယေရှု ငိုလိမ့်မယ်။ စနေနေ့ ည ၁၁ နာရီတွင် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း အစုအဝေးကို ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုခံယူရန်

ချိုးငှက်ကလေးများအားလုံးကို ယူဆောင်လာပြီးနောက် ၎င်းကိုစားစေသည်။
အီစတာပြီးနောက် အင်္ဂါနေ့တွင် စီစဉ်ခဲ့သည့် ကျောင်းခရီးစဉ်အတွက်
ကျွန်ုပ်၏ချိုးငှက်ကို ဥနှစ်ဥဖြင့် ကယ်တင်ခဲ့ရသောကြောင့် ထိုကျေနပ်မှုကို
ဘယ်သောအခါမှ မဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့ပါ။ ဆရာ့ကို ကြက်ဥတစ်လုံး ပူဇော်ရတယ်။
အီစတာနေ့မှာ သူတို့က တော်ဝင်ခေါက်ဆွဲနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ သိုးသားသေးသေးလေး
တစ်ကောင်ကို အရမ်းကြီး မသုံးမိစေနဲ့။ ဦးလေးသည် အလွန် တွန့်တိုလွန်းသဖြင့်
မီးပေါ် ရှိ ဒယ်အိုးမှ မီးခိုးငွေ့များဖြင့် သူ့ဖိနပ်ကို ထွန်းလိုက်သည်။ အဒေါ်က
အလုပ်တစ်ခုပြီးသွားလို့ သူတို့ ပေးရတဲ့ငွေကို သိရင် "ပိုက်ဆံ ယူလာသလား ဦးလေးကို
မေးကြည့်ပါ" လို့ အကြံပေးတယ်။

သူနဲ့ကျွန်တော်က သူ့ကို မလှုပ်မယှက်မလှုပ်မယှက်နဲ့ သူ့အား လီဆယ်လုံးနဲ့
ငါးကောင်ကို ပေးမပြခင်အထိ သူ့ကို ကျွန်လေးနှစ်ယောက်လို ချစ်ဖို့ လိုပါတယ်။
ဝက်ချေးဘဏ်အတွက် ရည်ရွယ်ထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ငွေကို မသုံးစွဲနိုင်ခဲ့ပါ။
တစ်ခါက အဒေါ်ကို ထိဖွင့်ချင်တယ်လို့ ပြောဖူးတယ်။
အနိုင်ရရန်မျှော်လင့်ထားသောကြောင့် သဘောတူခဲ့သည်။ ငါ့အလိမ်ခံခဲ့ရတယ်။
တကယ်တော့ အတန်းဖော်တွေနဲ့ ယှဉ်ရင် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ ချွတ်ယွင်းသွားသလို
ခံစားရတယ်။ သူတို့မှာ စကတ်တွေ ပါပေမယ့် အဒေါ်က သူတို့ကို မကြိုက်တဲ့အတွက်
ဝတ်စုံပြည့် ဝတ်ခိုင်းတယ်။ သူတို့အားလုံးက အဖြူရောင်၊ အညိုရောင် ဒါမှမဟုတ်
အပြာရောင် ချည်ဒူးခြေအိတ်တွေ ဝတ်ထားကြတယ်။ တခြားသူတွေထက်
ဈေးသက်သာတဲ့ လိမ္မော်ရောင်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ခြေအိတ်တွေနဲ့ ကျွန်မလုပ်ခဲ့ရတယ်။

ဒူးအထက်မှာ မျှော့ကြိုးနဲ့ ထောက်ထားတဲ့ ဝတ်ထားပေမယ့် အကြီးမားဆုံး ပြဿနာကတော့ ခြေမပါပဲ ခြေကျင်းဝတ်အထိ ရောက်သွားပါတယ်။ အပေါ်စီးက ခြေအိတ်အတိုလေးတစ်ထည် ဝတ်ထားတယ်။ လုံလုံလောက်လောက် ဘေးဖယ်ခံထားရပြီး အဝတ်အစားနဲ့လည်း ပေါ်လွင်နေရမယ်။ ခြင်္သေ့ငါးကောင်နဲ့ အတန်းမဝင်ခင် မနက်ခင်းမှာ ဝတ်မယ့် ပိုသင့်တော်တဲ့ ခြေအိတ်တစ်စုံဝယ်ဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ အဲဒီနေ့က ဆိုင်ပိတ်တယ်။ အဒေါ်ရှာတွေ့မှာမို့ ပိုက်ဆံနဲ့ အိမ်မပြန်နိုင်ဘူး။ နွားခြေရာလမ်းတစ်လျှောက် ကျောက်တုံးတစ်ခုအောက်မှာ ပုန်းအောင်းဖို့ စိတ်ကူးခဲ့တယ်။ ညဘက်မိုးရွာပြီး စက္ကူနဲ့လုပ်ထားတဲ့အတွက် လုံးလုံးပြိုကွဲသွားပြီး နောက်နေ့မနက်မှာ အဲဒါတွေကို ပြန်ယူဖို့သွားခဲ့တာ ကျွန်တော်သိလိုက်ရတယ်။

ဆယ့်ငါးရက်ကြာတော့ အဒေါ်က ထီပေါက်လားလို့ မေးတယ်။ ဒါတောင်မှ မရိုးသားဘူး ဟုတ်တယ် လို့ပြောတယ်။ အဲဒီငွေတွေ မရောက်ဖူးဘူး။ ကောင်းသောသောကြာနေ့တွင်၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးသောကမိန်းမကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် စီတန်းလှည့်လည်စဉ်တွင် ဆရာနှင့်တွေ့ပြီး ရှင်းပြချက်တောင်းသည်။ အရှက်နဲ့သေခဲ့တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း သူမဟာ အရာအားလုံးကို သတိမထားမိတဲ့အတွက် သူမရဲ့ပြင်းထန်တဲ့အကြည့်အောက်မှာ အဒေါ်ဆီက ပါးရိုက်ခံရတယ်။ ကျွန်တော် အမြဲတမ်း ကျောင်းကို လိုလိုလားလား တက်ခဲ့ပေမယ့် ရလဒ်တွေ ညံ့ဖျင်းခဲ့တယ်။ ဘယ်သူကမှ ငါ့ကို နားမလည်သလို အကြံပြုချက်တွေကြောင့် အမြဲတမ်း ရာထူးတိုးခံရတော့ အမေက ကျွန်တော့်ကို အမြဲတမ်း စာကျက်ခိုင်းတဲ့အတွက် အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။ တစ်နေ့မှာ အရက်မူးနေတဲ့

ဦးလေးဟာ ပေါက်ကရဲနဲ့ မြို့ကပြန်လာပြီး တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်က သူ့အလိုလို အစာကျွေးတဲ့အချိန်အထိ ကြောင်လေးနဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်။ စစ်သားတွေက ကျန်ခဲ့တဲ့ ကျည်တောက်ကိုယူပြီး တောစပ်မှာ သတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ကြီးမားတဲ့ စိတ်ပျက်စရာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကောက်နယ်ပြီးချိန်မှာတော့ အိမ်နီးချင်းတွေရဲ့ လယ်ကွင်းမှာကျန်ခဲ့တဲ့ ဂျုံနဲ့ မုယောစပါးတွေကို ကောက်သိမ်းပြီး အိတ်တစ်လုံးထဲထည့်ကာ မြစ်ကမ်းနားက မစ္စတင်ဒရာရဲ့ ကြိတ်ဆုံဆီ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက် မုန့်ညက်ကို နို့ဗာရာဆီ ယူသွားပြီး ကလေးလေးနှစ်ယောက်ရှိတဲ့ မုဆိုးမဖြစ်တဲ့ မုဆိုးမတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ နို့ဗာရာကို မနက်ခင်းမှာ တောအုပ်ထဲမှာ ထင်းသွားရှာပြီး မုန့်ညက်ယူလာသူတွေကို မုန့်ဟင်းခါးချက်ဖို့ မီးဖိုကို မီးညှိရင်း ပိုက်ဆံအနည်းငယ်ရှာ၊ ကလေးတွေအတွက် မုန့်နည်းနည်း၊

စက်တင်ဘာလမှာ သင်္ဘောသဖန်းသီးတွေ ရင့်မှည့်လာတဲ့အခါ အပင်ပေါ်တက်ပြီး အရသာရှိတဲ့ အသီးအနှံတွေကို ခူးဆွတ်ပြီး အကိုင်းအခက်တွေကနေ ချိတ်ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ကြံတောင်းတွေထဲ ထည့်လိုက်တယ်။ သင်္ဘောသဖန်းသီးများကို လှီးဖြတ်ပြီး ခေါင်မိုးပေါ်တွင် နေလှန်းထားခဲ့သည်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် ခြောက်သွေ့လာသည်။ စပါးတင်းကြီးတွေနဲ့ စိုက်ပြီး ဆောင်းရာသီမှာ စားကြတယ်။ ထိုလှပသောအချိန်များတွင် ကျေးလက်မှအိမ်နီးနားချင်းမစွစ်မာရီယာသည် သင်္ဘောသဖန်းသီးခြောက်များကိုပြင်ဆင်ရန်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် သူမကို မကြာခဏ သွားလည်တယ်။ သူမသည် ကလေးများစွာ၏ မိခင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့ထဲက

တစ်ယောက်က Carmelo က ဝက်ရူးပြန်ရောဂါ ဖြစ်တယ်။ ရံဖန်ရံခါ သူ့ကို မတွေ့ရတော့ပါ။ စိတ်ပူနေတဲ့အမေက သူ့ဆီသွားရှာပြီး ကျွန်တော်ပျော်လှနီးပါး သူမကို လိုက်သွားခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် ပဉ္စမတန်းတုန်းက ဆရာမက “The Little Alpine” ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ရုပ်ရှင်ရုံကို ခေါ်သွားမယ့် မိဘတွေကို အကြောင်းကြားခိုင်းတယ်။ ဦးလေးများ- “မင်း ဒီအမှိုက်တွေကို မကြည့်နဲ့။” ဆန့်ကျင်ဘက် ဘုန်းကြီးရဲ့ တူဖြစ်သူက “မင်း သူ့ကို လိုက်ပို့ရမယ်၊ ငါလည်း မတွေ့ဖူးဘူး” နောက်တော့ သူတို့ ရွှေ့ပြီး ကျွန်တော် သွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အထုပ်တစ်ထုပ်က အမေဆီက ချိုချဉ်တွေ ရောက်လာတယ်။ တချို့ကို ကျောင်းတက်ခိုင်းတယ်။ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောကာလဖြစ်၍ သကြားလုံးများပင် ရှားပါးလာပါသည်။ ဆရာ့ညီမသည် ကျွန်ုပ်ငါးတန်းတွင် စတုတ္ထတန်းကို သင်ကြားခဲ့သည်။ ကျွန်မထက် ပိုဆင်းရဲတဲ့ ကလေးမလေးအတွက် ချိုချဉ်တောင်းပြီး အားလုံးကို သူ့အတွက် ထားခဲ့တယ်။

1945 မှာ အဖေက Domodossola ကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ 1946 ခုနှစ် ဧပြီလမှာ ပြန်တွေ့ခဲ့ရပြီး ကလေးမွေးဖို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အမေပါ။

မိဘတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆယ်ရက်လောက် နေခဲ့ရတယ်။ အဘိုးအဘွားတွေနဲ့ ဦးလေးတွေဆီ မကြာခဏ သွားလည်ဖြစ်တော့ ရောင်းစားတဲ့ အဖွားဆီက ဆိုဒါတွေ အများကြီး သောက်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ အမေက ကျမကို အီတလီမြောက်ပိုင်းကို

ခေါ်သွားချင်ပေမယ့် အမြဲတမ်း အတုအယောင်နဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ အဒေါ်က ကျမကို သူနဲ့ထားခဲ့ဖို့ စည်းရုံးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်သည် ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူဖြစ်ပြီး အမြဲတမ်း ရုန်းကန်နေရပါသည်။ စာမေးပွဲဖြေတဲ့ရက်တွေမှာ သူညီလေးမွေးတဲ့သတင်းရောက်လာတယ်။ လုံးဝပျော်နေပေမယ့် ဝမ်းနည်းနေတဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ဝမ်းသာအားရနဲ့ နာကျင်စွာ ငိုခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းကြောင့် ဆရာက စာမေးပွဲမှာ ပါးစပ်မဖွင့်ထားပေမယ့် ရာထူးတိုးပေးတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာ သူတို့ရွာမှာ အထက်တန်းကျောင်းခွဲတစ်ခုကို တည်ထောင်ခဲ့ပြီး အတန်းဖော်အားလုံးနီးပါး ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲဖြေဖို့ ပြင်ဆင်ခဲ့ကြတယ်။ ငါ့အတွက် အခွင့်အလမ်းမရှိဘူး၊ ငါ့ဦးလေးတွေက အဲဒီကျောင်းအမျိုးအစားကို ဇီးကွက်တွေပဲတက်တယ်လို့ အခိုင်အမာယုံကြည်ခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ အထက်တန်းကျောင်းပြီးတာနဲ့ သူတို့ မဟာဘွဲ့အတွက် Messina ကို သွားရတယ်။ ကျွန်တော့်မိဘတွေက စာအုပ်တွေအတွက် ပိုက်ဆံပို့ဖို့ စဉ်းစားရတယ်။ သူတို့ စရိတ်စက မရှိဘူး။ ဆက်လေ့လာချင်တာကြောင့် ငိုခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို နှစ်နှစ်ကြာ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်သင်တန်းမှာ စာရင်းသွင်းဖို့ အခွင့်အရေးပေးခဲ့တယ်။ အဆင်းရဲဆုံးလူက အဲဒီကိုသွားခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ငါလက်ခံတယ်။ မနက်ပိုင်းနဲ့ နေ့ခင်းပိုင်း လမ်းလျှောက်ပြီး သင်တန်းတက်တယ်။ ကျောင်းသည် ရောထွေးနေသည်- အရှုပ်အထွေးဆုံး အမျိုးသားများက သင်္ချာသင်ပေးသော ဒါရိုက်တာကို လက်ထောင်ပြကာ အီတလီနှင့် ပြင်သစ်ဆရာများကို ခလုတ်တိုက်ခဲ့ကြသည်။ အိမ်မှုကိစ္စများကို မိန်းကလေးများကို သင်ကြားပေးပြီး အမျိုးသားများကို စိုက်ပျိုးရေး အသိပညာ ပေးခဲ့သည်။ တကယ်တော့

ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမတတ်မြောက်ခဲ့ပါဘူး။ ငါ့အမြတ်က ရှက်စရာကောင်းပြီး သင်ယူချင်စိတ်ပြင်းပြနေခဲ့တယ်။

စာသင်နှစ်မကုန်ခင်မှာ ဆရာတွေက အလှူပွဲအတွက် ကျွန်တော်တို့ကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့တယ်။ လမ်းဘေးမျောက်တစ်ကောင်လို ဝတ်ဆင်ထားရမှာပေါ့။ ဦးလေးဦးထုပ် ၊ ဘောင်းဘီတို ၊ အဒေါ်ကိုပြောတော့ သူက “မင်းက အကျဉ်းချခံထားရတဲ့ လူမိုက်ပဲ” လို့ အော်တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်မပျက်ခဲ့ပါဘူး- ဆံပင်ညှပ်သူရဲ့ ဇနီး Liezza ထံသွားပြီး သားဖြစ်သူရဲ့ ဘောင်းဘီတိုကို ငှားခိုင်းပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဖျော်ဖြေပွဲ၏ညနေခင်းတွင် ဧည့်ခံပွဲအတွက် တက်ရောက်လာကြသော ဦးလေးများ၏ လက်ခုပ်သံများနှင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက်များစွာကြားတွင် လမ်းဘေးမျောက်တစ်ကောင်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။

ကံမကောင်းစွာပဲ၊ အဲဒီနှစ်နှစ်လောက်ကုန်ပြီး ကျောင်းပြီးသွားလို့ အရင်ကထက်စာရင် အရင်ကထက်စာရင် ပိုလို့တောင် မေ့ကျန်ခဲ့တယ်ထင်ခဲ့တာ။

အခန်းခြောက် - ခွင့်လွှတ်ပါ။

(ကြယ်တွေရဲ့အလင်း)

သြဂုတ်လမှာ အမေက ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ ပထမဆုံးတွေ့တဲ့ ညီလေးနဲ့အတူ
 လာလည်တုန်းက ကျွန်တော့်အသက် ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိပြီ။ သူ့မျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်ရလို့
 ကျွန်မကို ပျော်ရွှင်စေခဲ့ပြီး အဲဒီနေ့ကို ကျွန်မဘဝရဲ့ အကောင်းဆုံးတွေထဲက တစ်ခုအဖြစ်
 အမှတ်ရမိပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိဘတွေက ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းပြန်တက်ဖို့
 ဆုံးဖြတ်ထားပေမယ့် ကျွန်တော့်အဒေါ်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆယ်တန်းအောင်ဖို့
 စိတ်ကူးကနေ တားမြစ်ခဲ့တယ်- အရောင်းအဝယ်ကောင်းဖို့ အလားအလာရှိတဲ့
 အထည်ချုပ်တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကျွန်တော့်ကို စေလွှတ်ပေးမယ်။ ငါ့အလိုကို
 ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ ကျွန်တော့်မိဘတွေ ထွက်သွားပြီး ကျွန်တော်ဟာ
 လူဆိုးတစ်ယောက်လို စစ္စလီမှာ နေခဲ့တယ်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်သည်
 ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ အမြဲတိတ်ဆိတ်စွာ အော်ဟစ်နေခဲ့သည်။
 ကျွန်တော့်ဦးလေးများက ကျွန်တော့်ကို သမီးကဲ့သို့ ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော

မိဘများကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော့်ကို မချစ်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း ဦးလေးများက ပြောသည် (သမီးသည် ကျွန်တော်နှင့် အတူတူ နာကျင်ခဲ့ရသည်မှာ သေချာသည်)။ တစ်နေ့မှာ အဒေါ်က ကျွန်မကို ငှားရမလားဆိုပြီး အမေက အရောင်းအဝယ်ကို သင်ယူခဲ့တဲ့ မြို့က အကောင်းဆုံး အထည်ချုပ်ဆရာမဆီ သွားခဲ့တယ်။ ဝတ်စုံဖန်တီးသူက မိန်းကလေး ရှစ်ယောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပြီး အရေအတွက် မတိုးနိုင်သေးကြောင်း ပြန်ပြောသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် အဒေါ်ဖြစ်သူက သူမကို စည်းရုံးရန် ကြက်ဥအချို့ ယူလာကာ၊ တစ်လအတွင်း ပြန်လာပါ။ အလုပ်သင်တစ်ဦးသည် တူရင်သို့ ထွက်ခွာမည်ဖြစ်ပြီး သင့်တူမအတွက် နေရာလွတ်ကျန်နေသေးသည်ဟု ဆိုသည်။ တစ်လအကြာတွင် အဒေါ်သည် ကျွန်ုပ်အား ဓာတ်ခွဲခန်းသို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ အရပ်အမြင့် တစ်မီတာခွဲကျော်ရှိတဲ့ မိန်းမပျိုက “ကောင်းပြီ မင်းကိုသနားလို့ ငါခေါ်သွားလိုက်မယ် ၊ ကျေးလက်မှာနေနေတာထက် မင်းငါ့ဆီလာချင်တယ်လို့ ငါထင်တာ။ မင်းအဒေါ်နဲ့။” သူဒီလိုတွေးတာ လုံးဝမမှားပါဘူး။ နောက်နေ့ ရှစ်နာရီမှာ ကျွန်တော် ပေါ်လာတယ်။ “ဓာတ်ခွဲခန်းကို စပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ” လို့ ပြောတော့ “ဒါဆို မင်း ကြမ်းပြင်ကို ဆေးပေးမယ်။ ဇာတ်လမ်းက ကျွန်တော့်အတွက် နံစော်နေပြီ။ အတတ်နိုင်ဆုံး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ကျွန်မက အရပ်သေးသေးလေး၊ အသက်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိပေမယ့် ရှစ်ပုံတစ်ပုံတော့ ကြည့်ရတယ်။

ကြမ်းပြင်ကို ဘယ်လိုဆေးရမှန်းမသိဘူး ကျေးလက်က ကျောက်နဲ့လုပ်ထားတဲ့ ရွာမှာ ကြွေပြားတွေ ကပ်ထားလို့ အဒေါ်က မလျှော်ရဘူး။ ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပေမယ့် အထည်ချုပ်ဆရာမက ရေမချိုးရသေးလို့ မြည်းလို့

ခေါ်တယ်။ ကိုးနာရီလောက်မှာ အလုပ်သမားတွေရောက်လာပြီး အကြောင်းတရားအသစ် (သမီးငယ်လေး) ကို စိတ်ဝင်စားလာတယ်။ သူတို့အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို သနားတဲ့လေနဲ့ ကြည့်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ မိန့်ခွန်းတွေကို ကြားပြီး ဘဝရဲ့ မရှိမဖြစ် အရေးပါတဲ့ အရာတွေကို မသိလို့ အံ့ဩသွားတယ်။ တခါတရံ သူတို့က ကျွန်မကို အထည်ချုပ်အလုပ်တွေ၊ မကြိုက်တဲ့အရာတွေ၊ စာမကျက်နိုင်လို့ စိတ်ညစ်စရာတွေ အမြဲပေးတယ်။ နေ့လယ်ခင်းမှာ အပြုသဘောဆောင်တဲ့ တစ်ဖက်က ကျေးလက်ကို မပြန်ဘဲ အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး စားပြီး စားပွဲပေါ် လက်သုတ်ပဝါခင်းပြီး ဖန်ခွက်၊ ရေသန့်ဘူးနဲ့ ပန်းကန်တစ်လုံး စီစဉ်ပေးတယ်။ တိုတိုပြောရရင် ပေါင်မုန့်ကြမ်းနဲ့ ဒိန်ခဲတစ်ပိုင်းစားရတာ သာမန်လူတွေလို စားပွဲမှာရတာကို သဘောကျတယ်။ နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် ကျွန်မထက် ကိုးနှစ်ကြီးတဲ့ အထည်ချုပ်လုပ်ထားတဲ့ အိမ်နီးနားချင်းတစ်ယောက်ဆီ သွားခဲ့တယ်။ သူမသည် ကျွန်ုပ်၏ နံ့အတတ်ကို မျက်စိဖွင့်ပေးခဲ့သည်။ သူ့အမေ၊ ဆင်ခြေထောက်ရှိတဲ့ ညီမလေးတစ်ယောက်နဲ့ မသန်စွမ်းသူနောက်တစ်ယောက်ဟာ သူနဲ့အတူနေခဲ့တယ်။

တခါတရံ ဟင်းချိုတစ်ခွက်သောက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်တယ်။ အထည်ချုပ်ဆရာမက ကလေးအဝတ်အစားတွေမှာ ချုပ်ရိုးချည်ထိုးဖို့ ကူညီပေးဖို့ တောင်းဆိုတယ်။ တစ်ခါက ဝမ်းနည်းမှု အကျပ်အတည်းကြုံပြီး အလုပ်တစ်ဝက် ပြီးသွားပြီ။ နောက်တကြိမ်မှာတော့ အိုးခွက်ပန်းကန်ထဲက ပြာတွေကို ယူပြီးတော့ လှေကားထစ်တစ်လျှောက် ကြဲလိုက်တယ်။ သူတို့က “အဲဒီမှာ ဘယ်သူလဲ။ ငါ ရောဂါ ကူးမှာလား။” နောက်ဆုံးတော့ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို နားလည်ပေးပြီး ခွင့်လွှတ်တယ်။

တခါတရံမှာ မိဘမဲ့ကလေးတွေနဲ့ ဆော့ကစားဖို့ အန်တိုနီနီ မိဘမဲ့ဂေဟာက သီလရှင်တွေဆီ သွားတက်တယ်။ သူတို့ ရဲ့ နေရက်တွေကို စနစ်တကျ ဖြတ်သန်းနေတာကြောင့် နည်းနည်းတော့ မနာလိုဖြစ်မိပါတယ် ။ သူတို့သည် စားပွဲနှင့်အမြဲတမ်း ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်ကြပြီး၊ ထို့နောက် ကစားကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဘုရားသခင်အား ဆည်းကပ်ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို အပ်နှံကြသည်။ ကံကောင်းတယ်လို့ တွေးမိတယ် - သူတို့မှာ မိဘတွေမရှိတော့ဘဲ သီလရှင်တွေနဲ့ ကောင်းကောင်းနေနိုင်တယ်၊ ကျွန်မမှာ မိဘတွေရှိပေမယ့် ဦးလေးဝံသတွေနဲ့ နေရတော့တယ်။ သူတို့မသိလိုက်ဘဲ နောက်ဆက်တွဲ ငြီးငွေ့စရာကောင်းတဲ့ စစ်ကြောရေးတွေကို ရှောင်ဖို့ ရွာမှာနေတဲ့ အဒေါ်တစ်ယောက်ဆီ ခဏခဏ သွားလည်တယ်။ ကျွန်မ မိဘတွေဆီ စာတစ်စောင်ပို့ဖို့ ပိုက်ဆံတောင်းတယ်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း နိုဝင်ဘာလမှာ Piano Vigna မှာကျင်းပတဲ့ Sant'Ugo ပွဲတော်ကို သူတို့ခေါ်သွားကြတယ်။ ဤနေရာ၌ အဘိုးအဘွားများသည် ဝိုင်ကောင်းကောင်းတစ်ခွက်နှင့် တွဲရောင်းသည့် အသားကင်များနှင့် ဝက်အူချောင်းများ ပြင်ဆင်သည့် တဲတစ်လုံးကို တည်ထောင်ကြသည်။ ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့အဖေဆွေမျိုးတွေနဲ့ အတူတူရှိဖို့၊ အသားကောင်းကို မြည်းစမ်းပြီး ရောင်စုံဆိုဒါသောက်တာ၊ ဘရာဇီယာတွေ၊ မီးအိမ်တွေ၊ မြေအိုးတွေ၊

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ Sant'Ugo ပွဲတော်အတွက် Badia Vecchia ကိုတစ်ဖန်ပြန်သွားခဲ့ပါတယ်။ အစုလိုက်အပြုံလိုက် စီတန်းပွဲလေးတစ်ခုလုပ်ပြီးတော့ ဝက်အူချောင်း၊ ပေါင်မုန့်နဲ့ ဆိုဒါကို လှူတဲ့ ဝက်အူချောင်း၊ ဆော်ဒါကို

ပုလင်းသေးသေးလေးကနေ လောင်းထည့်လာတဲ့ အဘိုးအဘွားတွေရဲ့ ဆိုင်ကို ပြန်သွားတယ်။ အတွင်းပိုင်း။

ခရစ္စမတ်မတိုင်ခင် တခါတုန်းက Messina ကို ၃ ရက်လောက်သွားခဲ့တယ်။ ဆွေမျိုးတစ်ယောက်နဲ့ အိပ်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို နည်းနည်းမှ မကြိုက်ဘူး- သူက ဈေးမှာ လယ်သမားဆီက ဥတွေ ခိုးသွားတယ်လို့ သူဦးလေးတွေကို ပြောပြပြီး သူ့ကို အနှောင့်အယှက်ပေးတယ်။ မခိုးသင့်ဘူးလို့ အဘိဓမ္မာမှာ သင်ယူခဲ့တယ်။ ညနေစောင်းတော့ သမီးလေးနဲ့အတူ ရုပ်ပွားတော်လုပ်ထားတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ဆီကို သွားတယ်။ စေတနာရှိလို့ ဦးလေးတွေက ဝယ်ဖို့ ပိုက်ဆံပေးတယ်။ Castrangia ၏ အဆီဖုံးထားသော စားပွဲပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မွေးဖွားမှုမြင်ကွင်းတစ်ခုကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ကညွတ်အကိုင်းအခက်တွေနဲ့ ချည်အရွက်လေးတွေနဲ့ တဲတစ်လုံးကို ဖွဲ့လိုက်တယ်။ ညနေစောင်းမှာ ဆီစိမ်ထားတဲ့ သစ်ကြားသီးခွံနဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်ရဲ့ အငွေ့အသက်နဲ့ Baby Jesus ဘေးက ကြိုးတစ်ချောင်းကို ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဦးလေး Michele သည် ထိုအကြံကို သဘောကျပြီး “Ntoia၊ စွင့်ကားသော သစ်တော်သီးနှစ်ပင်ကို အခွံနွာပါ” ဟူသော အယူအဆကို သဘောကျကာ ကျွန်ုပ်၏ အဒေါ်သည် ၎င်းတို့ ထားရှိရာ ကုတင်အောက်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။

Novara မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မအိပ်တော့ဘဲ ခရစ္စမတ်နိဗားမှာ ကျွန်တော့်အိမ်နီးနားချင်း Antonietta နဲ့ Annunziata ဘုရားကျောင်းမှာ မနက် 5 နာရီမှာ ကျင်းပတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကို သွားခဲ့တယ်။ ဘုရားကျောင်းနောက်ဘက်တွင် ဓမ္မဆရာက

ကုလားထိုင်များကို အခကြေးငွေပေးဆောင်သည်။ ငါတို့က သူတို့ကို အိမ်ကနေ ယူလာပေးတယ်။ အပြန်ခရီးတွင် လှေကားအောက်၌ နံနက်စောစော အလုပ်ဆင်းနေပြီဖြစ်သော အင်ဂျင်နီယာ၏ ရေချိုးပေးသည့် အမျိုးသမီး ကာရိုလိုင်းနားသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူမသည် သစ်သားစည်ပိုင်းကိုဖြည့်ရန် San Francisco စမ်းရေတွင်းမှ ရေခပ်သွားနေပြီဖြစ်သည်။ သူက "Causi ဒီမှာစောင့်ပါ၊ မနေ့ညက လူကြီးတွေက ဘီစကွတ်တွေ ကျန်ခဲ့သလား ငါကြည့်မယ်၊ ဒါကြောင့် မင်း မနက်စာစားလို့ရတယ်" လက်ဗလာနဲ့ ပြန်မလာနိုင်တော့ဘူး။ Antonietta တက်လာဖို့ ဖိတ်ခေါ် ပြီး ဘရာဇီယာကို မီးညှိပေးခဲ့တယ်။ ကာရိုလိုင်းနားမှာ စားဖို့ တခြားဘာမှ ရှာမတွေ့တဲ့အခါ ပေါင်မုန့်ခဲတစ်ဖွဲ့နဲ့ "bumbaello" ရေတစ်ခွက်ယူဖို့ မီးဖိုချောင်ကို သွားခဲ့တယ်။ ဒိုလီလုပ်ဖို့အတွက် ၈ နာရီအထိ ရပ်လိုက်ပြီး နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်- အလုပ်ရုံကို သွားခဲ့တယ်၊ အန်တိုနီတာက ညီအစ်ကို ၈ ယောက်ရှိတဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးမို့ သူ့အမေကို ကူညီဖို့ သူ့အိမ်ကို သွားခဲ့တယ်။

Novara တစ်ယောက်တည်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ နိုင်ငံသားတစ်ယောက်လို ခံစားရတယ်။ အဖိုး Turi ကို အလည်အပတ်သွားတဲ့အခါ သူပြတင်းပေါက်တွေကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး srea (tip) ပေးတယ်။ လက်သည်းဆိုးဆေး ဝယ်သွားတယ်။ ဦးလေးများနဲ့တွေ့ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်လိုက်တာနဲ့ ဖယ်ရှားဖို့ ပိုးသတ်ဆေးကိုလည်း ဝယ်ခဲ့တယ်။ အမှုန့်အဖြစ် talcum powder သုံးတယ်။ Alas: တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် မျက်နှာပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီး ဒုက္ခတွေ၊ ပါးရိုက်မှုတွေ၊ ဖော်ကားမှုတွေ ကြုံခဲ့ရတယ်။ "ဒီအမှုက်အတွက် ပိုက်ဆံက ဘယ်ကရတာလဲ။" ပြီးတော့ ငါက "ဒါက ဂျုံမှုန့်လို့ မမြင်ဘူးလား?" အဲဒီအချိန်မှာ

အိမ်နီးချင်းတွေက တခြားရပ်ကွက်ကို ပြောင်းသွားတယ်။ တစ်နေ့မှာ သူတို့က ဆပ်ကပ်ဖို့ ဖိတ်တယ်။ “ငါ့မှာ ပိုက်ဆံမရှိဘူး...” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ငှားတယ်။ နေ့လည်ခင်းတွင် သင်္ဘောသားများသည် ပြပွဲကိုခံစားရန် ဓာတ်ခွဲခန်းသို့ မျောက်များ၊ မြင်းစီးကလေးများ၊ ဆင်များ၊ လူပြက်များ၊ ကံမကောင်းစွာပဲ ငါ 8 lire ကိုရခဲ့တယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက်၊ Castrangia ကိုသွားစဉ်၊ San Salvatore တွင်လယ်သမားထံမှဝယ်သောဟင်းသီးဟင်းရွက်များအပြည့်ထည့်ထားသောအိတ်နှင့်အ တူကျောင်းနေဖက်မိခင်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ မြို့ကိုပြန်နိုင်မလားလို့ မေးတယ် (အဲဒီအချိန်က သူ့အိတ်နဲ့ ရင်ပြင်ကိုသွားရမှာ ရှက်လိုက်တာ)။ ဘောက်ဆူးနဲ့ ငွေရှာဖို့ တွေးပြီး သဘောတူလိုက်တယ်။ ကံမကောင်းစွာနဲ့ပဲ သူ့အိမ်ကို ခဲရာခဲဆစ်ရောက်ပြီး မြေပဲလေးလုံးနဲ့ ဆုချခဲ့ပါတယ်။ ငါစိတ်မပျက်ခဲ့ဘူး။ Fantina မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ဘူးသီးတစ်လုံးရောင်းခြင်းဖြင့် လီရာငွေရရှိခဲ့သည်။ ကြိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ခြေထောက်နဲ့ လက်တွေကို ကတ်ထူ Pinocchios နဲ့ တည်ဆောက်ခဲ့တယ်။ တချို့ကလေးတွေက ဆင့်နည်းနည်းနဲ့ ဝယ်တယ်။ အခြား အကြံဉာဏ် - ဆင်းရဲသော ကလေးများအတွက် နေကာမျက်မှန်။ ဘားတွေရှေ့မှာ ရောင်စုံသကြားလုံးထုပ်တွေကို လိုက်ရှာနေတယ်။ သကြားစက္ကူနဲ့ ဘောင်ကိုဖြတ်ပြီး တခြားဆင့်တွေကို ပြန်ဆယ်နိုင်ခဲ့တယ်။ နှစ်လကြာပြီးနောက် ကျွန်တော် 8 lire ကို ပြန်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။

အဘိုးသည် အသက်ငါးနှစ်မှစပြီး ရင်ကျပ်ရောဂါနှင့် အူကျွံရောဂါရှိသော်လည်း သူ့သမီးသည် သူ့ထံသို့ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသောကြောင့် ကျေးလက်တွင် သူ့ကိုယ်သူ

အာရုံပြောင်းရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူ့ချွေးမ Messina မှ ရောက်ရှိလာသော နွေရာသီ နှစ်လအတွင်း သူ့အဆင်ပြေခဲ့သည်။ သူသည် သူ့အဝတ်များကို လျှော်ဖွပ်ပြီး တစ်နှစ်အတွင်း စုဆောင်းမိသမျှ အားလုံးကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရန် အိမ်အား ဇောက်ထိုးလှန်ချလိုက်သည်။

ငါတို့တွေ့တဲ့အခါ သူက "မင်းအဒေါ်က အရှက်ကွဲတယ်၊ ဆင်းရဲတဲ့ အဘိုးကြီးကို ဒီလိုညစ်ပတ်အောင် လုပ်လို့မရဘူး" လို့ ပြောလိမ့်မယ်။ ညနေရောက်တော့ ကျွန်တော် သတင်းပို့ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဒေါ်က သူ့ခွယ်မကို ဝေဖန်တယ်- သူက နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီး သူလိုချင်တာကို သူ့ဘာသာသူ တွေးနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ငါပြန်ဖြေတယ် "မှန်ပါတယ်၊ မင်းလုပ်နေတဲ့ သန့်ရှင်းရေးကို ငါမြင်ဖူးတယ်၊ မင်း ဆီးကို အက်ဆစ်နဲ့ဆေးပြီး ပြန်တောက်ပြောင်လာခဲ့တယ်" လို့ ပြန်ဖြေခဲ့တယ်။ ဒီအချိန်မှာတော့ ဒီအကြောင်းတွေ မပြောသင့်ဘဲနဲ့ ရွံစရာကြီး ဖြစ်နေလို့ ပါးရိုက်လိုက်တာ။

တစ်နေ့မှာ အဖိုးက ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံနည်းနည်းပေးပြီး အလုပ်ရုံက မိန်းကလေးတွေ ပြောနေတဲ့ သီချင်းစာအုပ်ကို ဝယ်လိုက်တယ်။ အချိန်အတော်ကြာအောင် ဖုံးကွယ်ထားနိုင်ပေမယ့် တစ်ညနေခင်းမှာ အချိန်မရှိလို့ ဦးလေးဖြစ်သူက သတိပြုမိပြီး- ဒီအမှုကတွေတောင်မှ အခုမင်းအနိုင်ကျင့်တဲ့လူ ဖြစ်လာတော့တယ်။ အဲဒီစကားတွေ မပြောခင် သူ့မျက်နှာကို လွင့်ပစ်လိုက်တယ်။ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ပုန်ကန်မှုကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားကာ ကျွန်ုပ်၏ဘောင်းဘီခါးပတ်ကို ဆွဲချကာ ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နှက်တော့သည်။ ကျွန်မအသက် ဆယ့်သုံးနှစ်လောက်ရှိပြီ၊ သူ့မိန်းမကို ပြောဖူးတဲ့ တစ်ခုတည်းသော အကြိမ်က - အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အီတလီ မြောက်ပိုင်းကို

ထွက်သွားပြီး မင်းတူမကို ရွာကို လိုက်ပို့ပြီး သူ့မိဘတွေဆီ လိုက်ပို့ပေးတယ်လို့ ကြားတယ်။ အဲဒီအချိန်လေးမှာ ပျော်လိုက်တာ၊ ရိုက်နှက်ခံရတဲ့ ဝေဒနာကိုတောင် မေ့သွားပြီးတော့ မြက်ခင်းပြင်မှာ တွေးတောရင်း လျှောက်သွားလိုက်တယ်။ ညဇာအရိပ်များသည် သစ်ပင်အကိုင်းအခက်များကို စိမ့်ဝင်ကာ မြစ်မှလာသော လေအေးလေးတစ်ချက်ကြောင့် မှောင်စပြုလာပြီဟု တွေးလိုက်မိသည်။

သစ်ကြားသီးပင်ကိုမို့ပြီး တိမ်တွေကိုကြည့်ရင်း အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ရောင်စုံအိမ်မက်တွေ အများကြီးမက်တယ်။ လေနုအေးက ကျွန်တော့်မျက်နှာကို လာတိုက်တယ်။ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ထူးထူးခြားခြား မုန်းတီးမိတဲ့ အဲဒီနေရာကို ချစ်မိပြီး ကြယ်တွေရဲ့ အလင်းရောင်ကသာ လင်းလက်နေတာကို အံ့ဩတကြီးနဲ့ ပထမဆုံးအကြိမ် သိလိုက်ရတယ်။ ဒီလို စွန့်ပစ်ခံရတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြီး အိပ်မက်မက်ခဲ့တယ်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ အရည်တွေလို ပျော်ရွှင်မှုက ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်စက်စက်ကလေးထဲကို ဝင်လာတယ်။ ငါက ချိုမြိန်တဲ့ ကလေးမဟုတ်ဘူး။ စမ်းချောင်းရဲ့ ချွန်ထက်တဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲတွေပေါ် လျှောက်လာတာကြောင့် ငါ့ခြေထောက်တွေ ရှုံ့တွနေပေမယ့် ငါ့တစ်ကိုယ်လုံးနဲ့ ငါ့ဝိညာဉ်ကိုတောင် ချိုမြိန်ပြီး နူးညံ့တယ်လို့ ထင်ရတဲ့အရာမှန်သမျှကို ရှုံ့ရှာနေပြီလေ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီညက ခဏတာ အိပ်ရတာ အံ့ဩစရာကောင်းပြီး ထပ်မတွေ့တော့ဘူးလို့ ဝန်ခံပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မှတ်မိနေသေးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ် လက်တစ်ဖက်တင်ထားတဲ့ အန်တီအန်တိုနီယာ ရောက်လာပြီး

သူနည်းသူဟန်နဲ့ “အိမ်ပြန်ကြရအောင်။ ငါတို့ရောက်တဲ့အခါ မင်းဦးလေးရဲ့လက်ကို နမ်းပြီး ခွင့်လွှတ်ပါ-” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဖြစ်ခဲ့တာ။

အဲဒီညနေခင်းမှာ တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ အိပ်ရာဝင်တယ်။ အဲဒီညက အိပ်မပျော်ဘဲ နေ့တစ်နေ့ကို မျှော်ကြည့်ရင်း နာရီပေါင်းများစွာ နေခဲ့ရတယ်။ သတိမထားမိဘဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရင်၊ နိုးလာပြီး နာကျင်ပြီး သက်သာရာရစေမယ့် ဖုန်းခေါ်ဆိုမှု ဒါမှမဟုတ် သတိလစ်သံကြောင့် ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ကျန်တဲ့အချိန်တွေကို မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရင်း ညရဲ့အမှောင်က နံရံတွေပေါ်ဆွဲတင်လာတဲ့ ဘီလူးတွေကို ဆန်းစစ်ကြည့်တော့ ဘာမှလုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပဲ ငိုပြီး ငိုနေခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ ဝမ်းနည်းစရာ ငိုကြွေးခြင်းတော့မဟုတ်။ ငါ နားမလည်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုပါပဲ။ နောက်နေ့ကျတော့ ဓါတ်ခွဲခန်းကို မသွားဘူးဆိုတော့ ငါ့ခန္ဓာကိုယ်က မြေပုံနဲ့တူတယ်။ အရမ်းပွန်းပဲ့သွားတယ်။ တစ်ပတ်အကြာတွင် နိမိတ်လက္ခဏာများ မှိန်ဖျော့လာကာ ပြန်လာခဲ့သည်။

အခန်းခုနစ် - Emilia

တနင်္ဂနွေ နေ့လယ်မှာ သူငယ်ချင်းတချို့နဲ့ မိဘမဲ့ကျောင်းကို သွားခဲ့တယ်။ သီလရှင်တစ်ပါးက သက်ဆိုင်ရာဟာသလေးတွေနဲ့ ဧဝံဂေလိတရားကို ကောင်းကောင်းရှင်းပြတယ်။ အဲဒီနာရီကို ပျော်ရွှင်စွာ ဖြတ်သန်းရတာ ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလဲ။ တစ်နေ့တွင် Messina ၏ဘုန်းတော်ကြီးသည် အတည်ပြုချက်များအတွက် အောက်တိုဘာလတွင် ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောခဲ့သည်။

ဘုန်းကြီး Salvatore Abbadessa နဲ့ ဘုန်းကြီး ဘုန်းကြီး Salvatore Abbadessa နဲ့ ဆက်သွယ်လို့ ရရင် လက်ကို မြှောက်လိုက်ပါ။ - ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ လက်ကို မဝံ့မရဲ မြှောက်လိုက်တယ်။ ရက်အနည်းငယ်ကြာတော့ ကျွန်တော် zizi ကို ပြောလိုက်တယ်။ သူမ ရှက်သွားတယ်။ ငါတို့က အမကို ရှာရမှာပေါ့။ စာပို့သမားရဲ့သမီးငယ် ဆရာမ Rina ကို ကျွန်တော် အဆိုပြုခဲ့တယ်။ သူ့ကို ဘယ်လိုမေးရမလဲ။ နောက်နေ့ကျတော့ သူ့အိမ်ကိုသွားပြီးတော့ သူ့သဘောတူတယ်။ 1948 ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ 9 ရက်နေ့ နေ့လယ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဝန်ခံရန် Mother Church

သို့သွားခဲ့ပါသည်။ နောက်နေ့မနက်မှာ နှလုံးသားလေးတွေနဲ့ ချည်ထည်လက်ကောက်တစ်ထည် ပေးခဲ့တဲ့ ငါ့ရဲ့နှုတ်အဖွားအိမ်ဆီ ငါသွားခဲ့တယ်။ ရွှင်လန်းလာတယ်။ ၁၁ နာရီလောက်မှာ ဘုရားကျောင်းတက်တယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးရောက်လာပြီး သန့်ရှင်းသော ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲကို စတင်ကျင်းပသည်။ ကြားကာလတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗဟိုရေတပ်တွင် တန်းစီပြီး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျွန်ုပ်တို့ကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ ပွဲတော်ပြီးတာနဲ့ ဦးလေးတွေက သူတို့အမေကို ကော်ဖီတောင် မတိုက်ပေးဘူး။ သူမကို "commare" လို့ ရိုးရိုးလေးပဲ နှုတ်ဆက်ကြတယ်။

ငယ်ငယ်က ကာစထရာဂီးယားမှ ပြန်လာသောအခါ၊ ရွာသို့ မရောက်မီ ကယ်တင်ရှင်ထံ အပ်နှံထားသော ဘုရားကျောင်းတစ်ခု ရှိသည်ကို သတိရမိသည်။ ဇီဇီသည် ခဏရပ်လိုက်ပြီး "အို မေမေတို့ အမေများ..." လို့ ကျယ်လောင်စွာ ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဆုတောင်းမှုတစ်ခုလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် အသက်ကြီးလာတဲ့အခါ ဘုရားကျောင်းရဲ့ အထက်မှာ ရှိတဲ့ သုသာန်ဟာ ကွယ်လွန်သူ မိခင်ကို ခေါ်တာလို့ နားလည်ခဲ့ပါတယ်။ zizi သူတော်စင်များရဲ့ ပွဲကို မသွားဖူးတာကြောင့် သုသာန်ကို မရောက်ဖူးပါဘူး။ အဲ့ဒီတုန်းက လူတွေက Miss Signorino ဆီက ပန်းတွေကို "Fussadello" လို့ ခေါ်တဲ့ နေရာတစ်ခုမှာ ပန်းတွေဝယ်ပြီး ချစ်ရသူတွေရဲ့ သင်္ချိုင်းကို အလှဆင်ဖို့ စီတန်းလုနီးပါး ဖြစ်သွားတာကို ငါသိတယ်။ တခါက zizi က "မင်းအမေရဲ့သင်္ချိုင်းကို ငါတို့ဘာလို့ မသွားတာလဲ?"

တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။ - မင်းသူမကို ပန်းတစ်ပွင့်တောင်မယူချင်ရင် "မေမေများ" လို့ ခေါ်ဖို့က အသုံးမကျဘူး။ - ဒီစကားကြားတော့ သူ

လှုပ်လှနီးပါးဖြစ်သွားတယ်။ ဂန္ဓမာသီးတွေဝယ်ဖို့ Fussadello ကိုသွားခဲ့ကြတယ်။ သူတော်စင်များနေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် အဖွား Rosa အတွက် "အမေများ" သီချင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ရန် အဖိုး Turi ကို ခေါ်သွားခဲ့သည်။ စစ်ပွဲအတွင်း တစ်ခုတည်းသော ဗုံးကျသော သီချင်းကို ဖျက်ဆီးခဲ့သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အဘိုးသည် မကြာသေးမီက ထိုသီချင်းကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

နောက်ထပ်တိုက်ပွဲတစ်ခုကို အောင်နိုင်ခဲ့လို့ ဂုဏ်ယူမိပေမဲ့ ကျွန်တော့်အတွေးတွေက ကျွန်တော့်မိဘတွေနဲ့အတူ နေ့ရောညပါပါပဲ။ ဓါတ်ခွဲခန်းမှာရှိတုန်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အာရုံပြောင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ အပ်ချုပ်ရတာကို နှစ်သက်လာတယ်- ပခုံးအဖုံးတွေအတွက် ပလပ်စတစ်တွေကို ပြင်ဆင်ပြီး မီးသွေးသံနဲ့ မှုတ်လိုက်တယ်။ မီးပူပူလာသောအခါ မိန်းကလေးကြီးများသည် အဝတ်အစားများပြုလုပ်ရန် အပိုင်းအစများကို မီးပူတိုက်ကြသည်။ တင်းကျပ်နေစေရန် ဖဲကြိုးနှစ်ချောင်းကြားတွင် ချုပ်ထားသော အလေးများကို လည်ချောင်းတွင် ထည့်ထားသည်။ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ရောင်းတဲ့ ငါ့အဘိုးဆီက သူတို့ဝယ်ခဲ့တယ်။ ၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်အား တူဖြင့် ပြားစေသော အလုံးများဖြစ်သည်။ တခါတရံမှာ လက်ချောင်းတွေတောင် ပါးသွားခဲ့တယ်... အဲဒီအချိန်မှာ မစွပ် အော်လန်ဒိုက အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းကလေးတွေအတွက် အခကြေးငွေ ဖြတ်တောက်သင်တန်းတွေ လုပ်တယ်။ အဝေးမှာထိုင်နေပေမယ့် သင်ခန်းစာတွေကနေ တစ်စုံတစ်ခုကို နားလည်အောင် နားထောင်နေခဲ့တယ်။ တစ်ချိန်က ဦးလေးများသည် "commare" နှင့် "နှိုင်းယှဉ်" သို့သွားရောက်လည်ပတ်ရန် Fantina သို့သွားပါမည်ဟုပြောပြီးသည်နှင့် Novara

ကိုအရေးကြီးကိစ္စများအတွက်ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူအိပ်သောသူများ၊ တစ်ခါက
မိဖုရားကြီးက zizi ကိုမေးတယ် "မင်းအသက်ဘယ်လောက်လဲ" zizi: - မျက်လုံးတွေ
မှောင်နေတယ်၊ မမှတ်မိတော့ဘူး - (မျက်စိမရှိရင် မမှတ်မိတော့ဘူး)။

အဘိုး Turi ရဲ့ အကြံပေးချက်နဲ့ စကတ်တစ်ထည်ကို ငါလုပ်ခဲ့တယ် ငါ့စွမ်းရည်ကို
စမ်းသပ်ဖို့ အစိမ်းရောင် အထည်တစ်ထည် ဝယ်ခဲ့တယ်။ Fantina ထွက်ခွာမည့်နေ့
(ခြေလျင်နှစ်နာရီ) ရောက်ရှိလာသည်။ မနက် ၄ နာရီမှာ အိပ်ရာထတယ်။
ငါ့စကတ်ဝတ်ပြီး Zizi ကို အံ့အားသင့်စေခဲ့တယ်။ ကျဉ်းလွန်းလို့
လမ်းတောင်မလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။ ငါ့ဖန်ဆင်းခြင်းကိုမြင်သောအခါ၊
ငါတို့သည်၎င်းကိုမွေးမြူခဲ့ပြီး ယခု၎င်းသည်
ဇီးကွက်ကဲ့သို့ပြုမူလာသည်နှင့်အမျှ၎င်းသည်ကြီးထွားလာသည်ဟုဆိုကြသည်။ ငါတို့ကို
ရှက်စေတယ်။ ပြီးတော့ ငါ ထောက်ပြခဲ့တယ်- "ဒါကို ငါမယူပါဘူး၊
မင်းဒီလိုလိုချင်တယ်ဆိုရင် မဟုတ်ရင် မင်းသွားလိုက်ပါ!" ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့
"ဒီလောက်တင်းကျပ်တဲ့ ဝတ်စုံနဲ့ ဘယ်လိုလမ်းလျှောက်ရမလဲ..." လို့ တွေးနေမိတယ်။
ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ လိုရာခရီးကို ရောက်သွားတယ်။ ဒီလောက်လှတဲ့ စကတ်ကို ဘယ်မှာ
ရထားလဲလို့ ကွန်မာက မေးတယ်။ - Sa figi illa - (သူမကိုယ်တိုင်လုပ်သည်) zizi
မှပြန်ဖြေသည်။ - ဒါဆို တစ်ခုခု ချုပ်ရရင် သူ့ဆီ ရောက်လာတယ်။ ဇီးကွက် မာန...

တစ်ခါတလေ မြို့ထဲမှာ ဝမ်းနည်းစရာတွေ တွေ့ဖူးတယ်။ Emilia သည်
နားမကြားသောဆွံ့အသူဖြစ်ပြီး အိမ်ယာမဲ့ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ နေ့တိုင်းလိုလို
ကျွန်တော်နေထိုင်တဲ့လမ်းကို ဖြတ်သွားတယ်။ သူနဲ့တွေ့ရင် သူ့ပါးစပ်ကို လက်နဲ့

အုပ်ထားတယ်။ တစ်ခါတရံ လူတွေက သူမကို ပေါင်မုန့်တစ်ဖွဲ ပေးကြပေမယ့် ဒိန်ခဲအခွံတွေကို မသမာစွာ ပေးပြီးနောက် တုံ့ပြန်မှုကို မြင်အောင် ဖုံးကွယ်ထားတဲ့သူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဆင်းရဲတဲ့ မိန်းကလေးက တံခါးတစ်ချပ်မှာ ထိုင်ပြီး နံရံနဲ့ ခေါင်းကို တိုက်မိခဲ့ပါတယ်။ တစ်နေ့တွင် ချည်မျှင်တစ်ထည်ဝယ်ရန် ဆိုင်သို့သွားစဉ် မျက်မမြင်တစ်ယောက်ဖြစ်သော အန်တိုနီယို၏ ကျယ်လောင်သောအသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ မြို့ထိပ်တွင်ရှိသော ဘုရားကျောင်းမှ ဆာဒင်းကောင်များ ရောက်လာကြောင်း ကြေညာသည်။ ငါကျန်ခဲ့တဲ့ အဖိုးရဲ့ ထိပ်ဖျားက လီရာအနည်းငယ်နဲ့ ငါးအောင်စနှစ်အောင်စဝယ်ဖို့ ငါးဈေးကို သွားခဲ့တယ်။ နေ့လယ်ခင်းမှာ မီးသွေးနဲ့ မီးညှိပြီး ဆာဒင်းငါးတွေကို ချက်ပြုတ်ပြီး သကြားစက္ကူတစ်ရွက်မှာ ထည့်လိုက်တယ်။ Emilia pass ကိုတွေ့တော့ သူမကို ပေးလိုက်တယ်။ သူမသည် သူတို့ကို တအံ့တဩကြည့်ကာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အနည်းငယ်ပြုံးပြသည်။ သူမကို ခါတိုင်းလို တံခါးဝမှာထိုင်ပြီး နံရံကို ခေါင်းနဲ့မတိုက်ဘဲ ပိန်ပိန်ပါးပါး လက်ချောင်းတွေကို ပါးစပ်ထဲထည့်နေတာ တွေ့လိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့က ကျွန်တော် မစားရဘူး- ကျွန်တော့်ရဲ့ အစပျိုးမှုတွေကို ဦးလေးတွေ နားလည်ခွင့်မရအောင် ကျန်ရှိနေတဲ့ မီးဖိုတွေကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတယ်။

Angela သည် နေ့လယ်ပိုင်းလောက်တွင် လမ်းလျှောက်သော်လည်း လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြောသော မသန်စွမ်းသူ သားဖြစ်သူ Nino နှင့် ဖြတ်သန်းသွားသည်။ မိဘမဲ့ဂေဟာကနေ ဟင်းရည်ယူဖို့ ပုံးတစ်ပုံးနဲ့ သွားကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ နီနိုက သူ့ပုံးနဲ့ တစ်ယောက်တည်းနေတော့ ကျွန်တော့်အိမ်နားက

ကောင်လေးနှစ်ယောက် သူ့ကို ချွတ်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတယ်။ သူ့ဘောင်းဘီကို မဆွဲနိုင်။ အတွင်းခံ ဘောင်းဘီ မပါဘဲ သူ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ဝတ်ဖို့ မဝံ့မရဲ ဆင်းသွားတယ်။ ကိုယ်လုံးတီး လူတစ်ယောက်ကို ပထမဆုံးမြင်ဖူးတာ မဟုတ်လား။ ဦးလေးများသိလျှင် အရှုပ်အရှင်းဖြစ်မည်။

မိဘများထံ ပေးပို့သော စာများစွာထဲမှ တစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ်သည် လက်ပတ်နာရီတစ်လုံး လိုချင်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ မစ္စ Agostina က Domodossola က လာတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ သူမကို သွားတွေ့တယ်။ သူ ကျွန်တော့်ကိုတွေ့တာနဲ့ ပွေ့ဖက်ပြီး ကျွန်တော့်မိဘတွေပို့တဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် ပေးတယ်။ အဲဒါကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ လက်ညှိုးလောက်ကြီးတဲ့ အမွှေးတွေပါတဲ့ အညိုရောင် သိုးသားမွှေးကုတ်အင်္ကျီ၊ ခံစားရတဲ့ ဦးထုပ်နဲ့ နာရီသေတ္တာတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်တယ်။ ကောင်မလေးက လက်ကောက်ဝတ်ပေါ် တင်လိုက်တာနဲ့ ဝမ်းသာအားရ တုန်နေတယ်။ သူက ကျွန်မကို ရေတစ်ခွက် ပေးခဲ့ပြီး ကျွန်မ အိမ်ပြန်ခဲ့တယ်။ နောက်နေ့ကျနေတဲ့ဦးလေး Novara ကိုရောက်တဲ့အခါ သူတို့က ဒီသားမွှေးကို ဝတ်ထားရင် ငါရူးသွားလိမ့်မယ် လို့ ပြောကြတယ်။ မြို့ထဲမှာ ဒီလိုမျိုး ဘယ်သူမှ မပိုင်ဘူးတဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂုဏ်ယူစွာနဲ့ ဝတ်ခဲ့တယ်။ လက်ပတ်နာရီလေးကို လူတိုင်းသတိပြုမိစေဖို့ ကျွန်တော့်လက်စွပ်ကို ပြန်လှန်လိုက်တယ်။ ကြိုးကို မကြာခဏ ပေးတတ်သောကြောင့် အချိန်တိုအတွင်း ပြတ်တောက်သွားသည်။ Castrangia ကိုသွားရင်း အချိန်ကိုမေးတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတချို့နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်။ မကောင်းသောအထင်အမြင်ကို ရှောင်ရှားရန်။

ယခု ကျိုးပဲ့နေသော နာရီကို ကြည့်ကာ လေတိုက်ရန် မေ့သွားပြီဟု ပြောခဲ့သည်။ -
ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် -။ နှုတ်ဆက်ပြီး ခရီးဆက်ကြတယ်။

ငါ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ယှဉ်ရင် ငါက ပိန်ပိန်သေးသေး၊ ငါ့အမေက ငါ့ညီမ Rosa လိုမျိုး
"ဖွံ့ဖြိုးလာသလား" လို့ zizi ကို မေးတဲ့စာထဲမှာ။ ဒါပေမယ့် Zizi အတွက်တော့
ဒီအချက်တွေကို ပြောနေတာဟာ တားမြစ်ချက်ပါပဲ။ ကျွန်တော်ဘဝနဲ့ပတ်သက်ပြီး
အကုန်သိတယ်ဆိုတာ သူမသိဘူး။ အမြဲတစေ ပုန်ကန်တတ်တဲ့ ၊ ငါ အာဟာရချို့တဲ့နေလို့
"မလွမ်းဘူး" လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူမ - ဘာပြောနေတာလဲ။ ငါတို့က မင်းကို
အမြဲထောက်ခံတယ်။ တစ်ညနေတွင် ကျွန်ုပ်သည် Castrangia တွင် အိပ်နေ၍
နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ချွေးတလုံးလုံး အေးစက်နေခဲ့တယ်။ ပြီးသွားပြီလို့ တွေးပြီး
ဆုတောင်းပြီး ငိုပြီး ဆီးသွားဖို့အတွက် အမှောင်ထဲမှာ ထွက်လာခဲ့တယ်။ ပြီးတော့
သူတို့က “နောက်တစ်ကြိမ်ထရင် ငါမင်းကို ရိုက်မယ်” လို့ပြောတယ်။ Tindari ရဲ့
Madonna က ကျွန်တော့်ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကောက်ရိုးမွေ့ရာကို
ပြန်သွားပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။ နောက်တစ်နေ့တွင် Novara ရှိ ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် Miss
Assunta သည် ခါတိုင်းထက် ဖြူဖျော့လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ စားပွဲထိုးက
မနက်တိုင်း ကော်ဖီနဲ့ နွားနို့ကို ကြော်ထားတဲ့ အချပ်တွေ ယူလာတဲ့အခါ သူက
ကျွန်တော့်ကို ပေးတယ်။

အခန်း ၅၇ - ငှက်များ ပျံသန်းခြင်း။

Novara တွင် အချိန်များစွာ ဖြုန်းခြင်းဖြင့် ဘဝသည် ပြောင်းလဲသွားပုံပေါ်သည်-
ကျွန်ုပ်သည် အဘိုး Turi ကို အလည်လာကာ နေ့ခင်းတိုင်း သူနှင့်
အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာ ပျော်ရွှင်စွာ စကားစမြည်ပြောသောကြောင့်
ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်။ သူ့ဘဝအကြောင်းနဲ့ သူ့ဖြစ်တည်မှုဟာ တစ်ချိန်က
ဘယ်လောက်ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ အများကြီးကို ပြောပြခဲ့တယ်။
ထို့အပြင်၊

Novara

တွင်နေထိုင်သောမြို့၌ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောအရေးကြီးသောအဖြစ်အပျက်များကိုကျွန်တော်မြ
င်တွေ့ခွင့်ရခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကြီးမားသော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၊ စီတန်းလှည့်လည်ခြင်းများ၊ ဗတ္တိဇံများ၊ အတည်ပြုချက်များ၊
သို့သော် မင်္ဂလာဆောင်သည့် အခမ်းအနားများသည် ကျွန်ုပ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးပါသည်။

အဲဒီတုန်းက မင်္ဂလာဆောင်ပွဲတွေကို ညနေပိုင်းမှာ ကျင်းပခဲ့ပြီး၊ San Nicola ဘုရားကျောင်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အမြဲလိုလို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့ပါတယ်။

တစ်ညနေခင်းတွင် အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ် သတို့သမီးတစ်ဦးသည် သူ့အဖေနှင့်အတူ အပြင်ထွက်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ နှင်းတွေလိုဖြူစင်ပြီး အရုပ်တစ်ရုပ်လို၊ သူမအရမ်းလှတယ်။ Carmelina သည် Filippo ကိုလက်ထပ်ခဲ့သည်။ ငါ လုံးလုံးလျားလျား စာနာပြီး နေ့ခင်း အိပ်မက် မက်ခဲ့တယ် "ဘယ်သူသိလဲ တစ်နေ့ ငါလည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်..."

အဲဒီကာလတုန်းက ကျွန်တော့်မှာ ထူးထူးခြားခြား ခံစားချက်တွေ ရှိခဲ့တယ်၊ လေထဲမှာ ထူးဆန်းတာတွေ ရှိတယ်၊ ကျွန်တော့်မှာ ကြိုတင်သတိပေးချက်တွေ ရှိတယ်။ ကျွန်တော် စိတ်မငြိမ်မသက်ဖြစ်ပြီး ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်လာဖို့ စောင့်နေတယ်။ တကယ်တော့ ပွဲက သိပ်မကြာခင်ဘဲ။ နေ့လယ်ပိုင်းလောက်မှာ စာပို့သမားက လာလေ့ရှိပါတယ်။ ဇွန်လတစ်ရက်မှာ “Campo၊ ဟိုမှာမေးလ်ရှိတယ်” လို့အော်သံကြားရတယ်။ ငါစာယူခဲ့တယ်... Domodossola! အမေက အစ်မဆီ စာရေးတယ်။

ရုတ်တရတ် ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ စုတ်ပြဲလုမတတ် ဖတ်လိုက်ရတယ်၊ တစ်သက်လုံး စောင့်ခဲ့ရတဲ့ သတင်းတစ်ခု ရှိတယ်- စက်တင်ဘာ ၁၂ ရက်လောက်မှာ အမေက ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်ဖို့ စစ္စလီကို မြောက်ဘက်ဆီ ခေါ်သွားလိမ့်မယ်။ အခု ကျွန်မက မိန်းမပျိုလေးဆိုတော့ အနာဂတ်က စောင့်ကြိုနေပြီး အလုပ်ရှာရမှာပေါ့။ ငါ့အဒေါ်ရဲ့

တုံ့ပြန်မှုကို သိရင် သတိနဲ့ အမှိုက်အိုင်ပါတဲ့ အိုးအောက်ခြေမှာ စာကို ဝှက်ထားခဲ့တယ်- zizi ဖတ်မိရင် သနားစရာပဲ... တစ်ခါတလေတော့ ဦးလေး Micherillo မရှိတော့တဲ့အချိန်၊ ရွာကလေးမှာ အလုပ်လုပ်ပြီး Novara ဆိုင်ကို ရောက်လာတယ်။ တခါတရံ သူသည် zizi နှင့် လာကာ ထိတ်လန့်ကာ "မင်းအမေက စာမရေးတာကြာပြီ၊ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်မယ်..." အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် အရိပ်အမြွက်မျှဖြင့် အခြားစာတစ်စောင် ရောက်လာမည်ကို စိုးရိမ်နေပါသည်။ တကယ်တော့ တစ်နေ့မှာ တစ်ယောက်ရောက်လာပေမယ့် ကံကောင်းထောက်မစွာပဲ စစ္စလီကို ခရီးထွက်ဖို့ ရည်ညွှန်းခြင်း မရှိပါဘူး။ နွေရာသီဟာ ငါ့အတွက် တဖြေးဖြေး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုတွေ ကုန်ဆုံးဖို့ မစောင့်နိုင်တော့ဘူး။ အလုပ်က ကျွန်ုပ်ကို တွေးပြီး အချိန်မကုန်နိုင်အောင် ကူညီပေးခဲ့တယ်။ သြဂုတ်လ 15 ရက်နေ့တွင်

Assumption

ပွဲအတွက်လူတိုင်းသည်သူတို့၏ကျက်သရေကိုပြသချင်ကြပြီးဓာတ်ခွဲခန်းတွင်ပုံမှန်ထက်ပို မိုလုပ်ဆောင်ရန်များစွာရှိသည် -

အမျိုးသမီးများစွာသည်သူတို့၏ဝတ်စုံအသစ်ကိုပြသချင်ကြသည်။ သြဂုတ်လ 13 ရက်နေ့သည် ၎င်းတို့၏ကိုယ်ပိုင်အဝတ်အထည်များကို ချုပ်လုပ်နိုင်သည့် အလုပ်သမားများအတွက် ရည်စူးပါသည်။

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်စေမယ့် အထည်တွေဝယ်ဖို့ zizi ကို တောင်းဆိုခဲ့တယ်။ သူမသဘောတူပြီး အပြာရောင်ကြိုးချည်ဒီဇိုင်းများပါတဲ့ ဈေးပေါ့တဲ့ အဝါနုရောင်ဖျင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။ အလုပ်ရုံရှိ အမျိုးသမီးငယ်သည် ကျွန်ုပ်အတွက်

ညှပ်ပေးပြီး အပ်ချုပ်ရန် အသက်ကြီးသော အလုပ်သမားကို အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။
ပါတီပွဲနေ့မှာ တခြားသူတွေလို ဝတ်စုံအသစ် ဝတ်ထားတယ်။

Fantina မှ လာသော အသိမိတ်ဆွေ အချို့လည်း ရှိသည်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က
ကျွန်တော့်ရဲ့ နာမည်ကြီး တင်းကျပ်တဲ့ စကတ်ကို မြင်ဖူးတယ်။ သူက
အထည်တစ်ထည်ယူလာပြီး zizi က "မင်းတူမလေးက ငါ့အတွက်
ဝတ်စုံလုပ်ပေးရမှာပေါ့၊ သူက အရမ်းတော်တာပဲ!" ငါ့သူမ၏တိုင်းတာမှုကိုယူ။
ဖောက်သည်တစ်ယောက်အတွက် Miss Assunta လုပ်ထားတဲ့ မော်ဒယ်ကို စိတ်ထဲမှာ
စွဲထင်နေတယ်။ ဖြတ်ပြီး စမ်းကြည့်ဖို့ အချိန်တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုခဲ့တယ်။
"ရပါတယ်၊ အထည်က နည်းနည်းလေးတယ်၊ ဆောင်းဦးနဲ့ လိုက်ဖက်တယ်။ စက်တင်ဘာ
20 ရက်နေ့လောက်မှာ လာခဲ့မယ်"

ဤအတောအတွင်း ဓာတ်ခွဲခန်းမှ မိန်းကလေး Carmelina သည် သူမ၏
သူငယ်ချင်းအားလုံးကို သူမ၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့ ဖိတ်ကြားခဲ့ပြီး
စက်တင်ဘာလတစ်ညနေတွင် Matrix ဘုရားကျောင်းတွင် ကျင်းပခဲ့သည်။
zizi၏ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အခမ်းအနားသို့ ကျွန်တော်သွားခဲ့သည်။ ဧည့်သည်များထဲတွင်
မကြာမီ ထွက်ခွာတော့မည်ဟု ကြေငြာခဲ့သော Domodossola မှ
အမျိုးသမီးတစ်ဦးလည်း ရှိသည်- "Concettina၊ မင်းရဲ့နေ့ရက်တွေကို Novara မှာ
ရေတွက်ထားတယ်။ မင်းအမေက မင်းကို လာခေါ်လာလိမ့်မယ်"

အကျွေးအမွေးတွေ ပေါများပြီး အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ပျော်တယ်။ ရက်တွေကုန်လွန်ပြီး Tindari ပွဲတော်ကို အဲဒီနှစ် စက်တင်ဘာ ၈ ရက်မှာ ရောက်ရှိလာပြီး မြစ်ကိုဖြတ်လျှောက်ရတဲ့ ရှည်လျားလှတဲ့ လမ်းကြောင်းဟာ ပထမအကြိမ်လောက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပုံမပေါ်ဘဲ ပျံသန်းနေသလို ခံစားရပါတယ်။ ငါတို့ Castrangia ကိုပြန်ရောက်တဲ့အခါ ဓါတ်ခွဲခန်းကို 12 ရက်နေ့အထိပိတ်ထားမယ်လို့ တီထွင်ထားတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ ရက်အနည်းငယ်နေ့ဖို့ zizi ကိုအကြောင်းကြားခဲ့တယ်။ အဲဒီနေ့မနက်မှာ ငါ့နှလုံးတွေ ရင်တွေတုန်နေတယ်။ အိမ်နီးနားချင်းတစ်ယောက်ဆီ ခေါ်သွားဖို့အတွက် သင်္ဘောသဖန်းသီးအချို့ကို ကောက်ယူပြီး Novara ကို ဦးတည်ခဲ့ပါတယ်။ လမ်းတစ်ဝက်မှာ အမေ့ကို အဝေးကမြင်းပေါ်ကနေ လှမ်းမြင်ရတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ဆီ ပြေးသွားပြီး ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲက ရှိသမျှ အားအင်တွေနဲ့ သူ့ကို ပွေ့ဖက်လိုက်တယ်။ Zizi က "မင်းဘာလို့ရုတ်တရက်ရောက်လာတာလဲ၊ မင်း Concettina ကို ယူနိုင်မယ်ထင်လား" လို့အော်လိုက်တယ်။ "ဟုတ်----- သုံးရက်အတွင်း ထွက်သွားတော့မှာ" ဟု အမေက ပြန်ဖြေသည်။ "မလုပ်နိုင်ဘူး၊ မင်း Fantina က အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အတွက် ဝတ်စားဆင်ယင်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားရမယ်။" အဲဒါက ငါ့ကို ချုပ်နှောင်ထားဖို့ နောက်ထပ် အကြောင်းပြချက်တစ်ခုပဲ။ သူက အဆက်မပြတ်အော်တယ်။ ကောင်းကင်ကြီးကို လက်ညှိုးနဲ့ ထိလိုက်မိတယ်။ အဖိုး Turi ကို လာလည်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်တော့တာ ဝမ်းနည်းမိပါသည်။

14 ရက်နေ့ ညနေမှာ ကျွန်တော်တို့ ညစာစားတယ်။ Zizi က အမေ့ကို စော်ကားဖို့သာ ပါးစပ်ဖွင့်ပြီး "မင်း သူ့ကို ငါ့ဆီကနေ ဝေးရာကို ခေါ်သွားရဲလား၊ မင်းမှာ စိတ်မရှိလို့၊ မင်း

ငါ့ကို အရမ်းဒုက္ခပေးတယ်၊ မင်းကို ညီမလို့ မမှတ်တော့ဘူး" မိခရီလို့ကို ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့တော့ မျက်ရည်ကျတယ်။ သစ်သားကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းပြီး မာကျောသော အခွံအောက်တွင်၊ လူသားမျိုးနွယ်အချို့သည် အကျဉ်းချခံခဲ့ရကြောင်း ထင်ရှားသည်။ တစ်ဖက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် ဂေါ်လီကဲ့သို့ အေးစက်သွားကာ လုံးဝ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ပေ။

ညဘက် မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်မအိပ်ဘဲ ထောင်ပေါင်းများစွာသော အတွေးတွေ အတွေးတွေ အတွေးတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပြေးလွှားရင်း မနက်မိုးလင်းလာဖို့ မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ထွက်ခွာသွားနိုင်သည် ။ မိခင်သည် "cauzi i lupi" (ဝံပုလွေဘောင်းဘီရှည်) ဟုအမည်ပြောင်ပေးထားသည့် လူကြီးလူကောင်းထံမှ တက္ကစီကို မှာယူခဲ့သည်။ မနက်မိုးလင်းတော့ ငါတို့ထပြီး ကတ်ထူသေတ္တာကို နောက်ဆုံးထိပြီး ဦးလေးတွေကို နှုတ်ဆက်တယ်။ ထွက်သွားချိန်မှာတော့ အဒေါ်ဖြစ်သူက မျက်ရည်ကျကာ ဆံပင်ကိုချကာ အမေ့ခြေရင်းမှာ လှဲချကာ “အခုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေပြီး ကျန်တာ မင်းရဲ့ အသိစိတ်မှာ သေရလိမ့်မယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒူးထောက်ခိုင်းပါ - ငါက ဆင်းရဲတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်သလို လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံတာ ဘယ်သူကမှ ငါ့ကို မချစ်ဘူး ညီမလေး နင့်ကို မခေါ်သွားပါနဲ့လို့ တောင်းပန်ပါတယ် ။ ငါ့ကို သနားပါ ၊ မင်း ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ဖို့ အခွင့်မရှိဘူး၊ သူမဟာ ပန်းတစ်ပွင့်လို ငါတို့ကြားမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပြီး ခုတော့ ကျေးဇူးမတင်တော့ဘူး!"

ဆံခြည်တွေ ရွံ့တွေရွံ့ရွံ့တွေရွံ့တွေရွံ့တွေကျနေတဲ့ မျက်နှာနဲ့ စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို ကျိန်ဆဲပြီး မြေကြီးကို လက်နဲ့ထိုးတယ်။ သူ့အစ်မ အန္တရာယ်ဖြစ်လာပြီး မေ့ပျောက်သွားတာကို အမေနားလည်တယ်။ သူ စိတ်မရှည်ဘူး။ သို့သော် သူမ မလှုပ်၊ သနားစိတ်ဖြင့် မလှုပ်မယှက်၊ ဆွံ့အ နားမကြား ဖြစ်နေသည်။ အဝေးကို လှမ်းကြည့်ကာ သူမ၏ ပြဇာတ်အဆုံးသတ်ကို စောင့်မျှော်နေပါသည်။ အမေက သတ္တိရှိမှန်း အဒေါ်သိတော့ ကျွန်တော်တို့ကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်စကား ငြင်းပြီး သူ့အခန်းထဲကို ပြေးသွားတယ်။ ငါတို့ရုတ်တရက် ထွက်သွားတော့ သူမဟာ လမ်းဘေးကို ပြန်လာရင်း ကျိန်စာတိုက်ရင်း လမ်းလျှောက်သွားရင်း ကျောက်တုံးတွေနဲ့ ရောယှက်နေတဲ့ အနက်ရောင်ဘောလုံးလေးတစ်ခု ဖြစ်လာတဲ့အထိ သူမရဲ့ ကျုံ့သွားတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သားသမီးတွေသာဖြစ်နိုင်သလို သူမအပေါ် ရက်စက်ခဲ့တာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေမယ့် အမေ့လက်နဲ့ကာကွယ်ထားတဲ့ သူ့အိမ်ကနေ ထွက်ခွာသွားချိန်မှာတော့ သူမမျက်မြင်ထဲကနေ ပျောက်ကွယ်လုနီးပါးဖြစ်သွားတာကို မြင်လိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ နာကြည်းမှုတွေက ရုတ်တရက် ချစ်ခင်တွယ်တာသွားခဲ့တယ် ပြီးတော့ သူမကို သနားတဲ့ ခံစားချက်ကို ခံစားလိုက်ရတယ် (ကျွန်မ သေသွားသလိုမျိုး လမ်းတွေပေါ်မှာ လအနည်းငယ်ကြာအောင် ငိုခဲ့ရတာကို နောက်ပိုင်းမှာ သိလာရတယ်)။

Piazza Bertolami တွင် တက္ကစီတံခါးများပွင့်လာသည်။ ပြတင်းပေါက်ကနေ မြို့အဆုံးအထိ မြင်ဖူးသူတိုင်းကို လက်ပြနှုတ်ဆက်ခဲ့တယ်။ လမ်းခရီးမှာ မြင်ကွင်းကျယ်နဲ့ ဝေးရာကို တဖြေးဖြေး ရွေ့လျားလာတဲ့ တိုင်းပြည်ကို စိတ်ထဲမှာ ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ ကြည့်မိတော့ ပင်လယ်ကြီးကို မတွေ့မချင်း အချိန်အတော်ကြာအောင်

တိတ်ဆိတ်နေခဲ့တယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ ငါ Novara နဲ့ ဝေးနေပြီဆိုတာ သေချာတယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက် အတွေးတွေ စိတ်ထဲမှာ ခိုက်မိပြီး မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ အမေက ကျွန်တော့်ကို နမ်းရှိုက်ရင်း လန့်နိုးလာကာ ကျွန်တော်တို့ ရောက်နေပြီဟု သတိပေးသည်။ အဲဒီနောက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရတဲ့ဘဝကြောင့် ကြာမြင့်စွာ ရွံရှာခဲ့ရတဲ့ အဲဒီနိုင်ငံကို ကျွန်တော် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချစ်ခဲ့ပါတယ်။ Vigliatore ဘူတာရုံတွင် ကြီးစွာသောရှုပ်ထွေးမှုများရှိခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့အများအပြားသည် ၎င်းတို့၏ကတ်ထူအိတ်များနှင့် အခြားအိတ်များနှင့်အတူ မြောက်ဘက်သို့ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။

ပင်လယ်ပြင်မှ လေပြင်းတိုက်ခတ်လာပြီး နှုတ်ခမ်းကို ဆားအနံ့အရသာ ခံစားလိုက်ရသည်။ လှပတဲ့ ခံစားချက်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ခံစားလိုက်ရတယ်။ ရထားကို နာရီဝက်လောက် စောင့်ရတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ လေအသစ်ပါပဲ။ လူတွေက လူကြိုက်များတဲ့သီချင်း "ပါမောက္ခ၊ ဘယ်ကအရင်လာတယ်၊ ကြက်လားဥ" လူတိုင်းက အားလပ်ရက်တွေကနေ ပြန်လာကြတယ်။ Messina ကိုရောက်တာနဲ့ ရထားတွဲတွေက ကူးတို့လှေပေါ်တက်နေတာကို တအံ့တဩတွေ့လိုက်ရတယ်။ စက်တင်ဘာလလယ်ပိုင်းဖြစ်၍ ရေလက်ကြားအထက်ရှိ အပြာရောင်ကောင်းကင်တွင် ထောင်နှင့်ချီသော ငှက်မျိုးကောင်များ လှည့်ပတ်နေပါသည်။ သူတို့ရဲ့ ပျံသန်းမှုနဲ့အတူ သူတို့ရဲ့ အိမ်မက်တွေကို နောက်ဆုံးမှာ မိသားစုနဲ့ ပြန်လည်နေထိုင်ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်နေကြတယ်။ ထိုတောက်ပသောနောက်ခံ၏အလယ်ဗဟိုတွင် ဘုရားသခင်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရန်ကြိုးစားခဲ့ပြီး သူ့ကိုမမြင်ရသော်လည်း၊

ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ငယ်၏အောက်ခြေမှနေ၍ သူ့ကိုကျေးဇူးတင်ပါသည်။ နာရီပေါင်းများစွာ စောင့်ဆိုင်းပြီးနောက် ရောမမြို့သို့ ထွက်ခွာရန် နာရီများစွာကြာပြီးနောက်၊ Domodossola အတွက် ရထားနောက်ထပ်ရထားပြောင်းသည့် မီလန်သို့ ရထားစီးရန်။ အိပ်မက်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဲဒီရထားပေါ်မှာ အမေက သူသိတဲ့လူတွေကို နှုတ်ဆက်တယ်။ လူတိုင်းက သူမဘယ်ကလာသလဲ၊ သူနဲ့တွဲထားတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲလို့ မေးကြတယ်။ သူ့မှာ နောက်ထပ် သမီးတစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုတာ သူတို့ မသိခဲ့ကြဘူး။

ရှုခင်းတွေကို ကြည့်ခဲ့တယ်။ Maggiore ရေကန်ကြီးနဲ့ ကျွန်းတွေနောက်က တောင်တန်းတွေကို အံ့သြစရာတွေနဲ့ မြင်ခဲ့ရတယ်။ မြို့က တောင်တွေဝိုင်းနေတဲ့ ချိုင့်ဝှမ်းထဲမှာ ရှိနေမှန်းသိလို့ ငါတို့ရောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲလို့ မေးတယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့ Domodossola ကို ရောက်ပါတယ်။ ကောင်းကင်က မီးခိုးရောင်၊ လမ်းမတွေပေါ်မှာလည်း မှောင်မဲနေပုံပေါ်တယ်။ လူတွေက မြေကြီးကိုကြည့်ရင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ခြေလှမ်းတွေနဲ့ လျှောက်လာကြတယ်။ သူတို့ရဲ့အဝတ်အစားတွေကတောင် မှောင်နေတယ်။ ဘူတာရုံမှာ အဖေက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က စစ္စလီမှာ တွေ့ဖူးတဲ့ ငါ့ညီလေးနဲ့အတူ ငါတို့ကို စောင့်နေတယ်။ နမ်းပြီး ပွေ့ဖက်တယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တာနဲ့ မကြာခင် ငါ့မြို့ဖြစ်လာမယ့်နေရာကို ရှာတွေ့ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ အိမ်တွေရဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေကို ရေတွက်ခဲ့ပေမယ့် အရေအတွက် အရမ်းများတဲ့အတွက် တွက်ချက်မှု လမ်းကြောင်းလွဲသွားပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်များ

များလွန်းပြီး တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အပေါ်ထပ်တွင် အိမ်များစွာရှိသည်။ မြင့်လွန်းတော့ ကောင်းကင်မှာ မျက်လုံးတွေ ကွယ်သွားတယ်။

ခေါင်းမူးသွားတယ်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော မေးခွန်းများသည် ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲတွင် ပွက်ပွက်ထလာပြီး စိတ်မရှည်စွာ ထွက်လာသည်။ လမ်းခရီးမှာ စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောနိုင်ခဲ့ဘူး။ နောက်တော့ အိမ်မှာ ဓာတ်ပုံတွေချည်းပဲ မှတ်မိတဲ့ အစ်မတွေကို တွေ့တော့ အံ့ဩသွားတယ်။ နောက်ထပ် အံ့အားသင့်စရာမှာ မီးဖိုချောင်၊ ဘုံဘိုင်နှင့် ဂက်စ်မီးဖို (နိုဗာရာတွင် အိမ်တွင် ရေမရှိ၍ ထင်းဖြင့် ချက်ထားသည်)။ ညနေပိုင်းတွင် Comare Grazia သည် သူ့သမီး Caterina နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ထံ လာရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ အိမ်နီးနားချင်းတွေတောင် တွေ့ချင်ကြတယ်။ နောက်နေ့ ညနေကျတော့ အဖေက ရုပ်ရှင်ရုံကို ခေါ်သွားတယ်။ ငါ့ဘဝရဲ့ အလှဆုံးညနေခင်းတွေထဲက နောက်ဆုံးနေ့အထိ ထာဝရအမှတ်ရနေမှာပါ။ နောက်ဆုံးတော့ အဖေနဲ့ အတူရှိခဲ့တယ်။ မရှိတော့တဲ့ ဖခင်ကို ချစ်သလို သူ့ကို မချစ်ခင်က အခု သူ့ကို သဘောကျမိပြီး နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့မင်းသမီးလေးလို အကာအကွယ်ပေးခဲ့ရတာ ပထမဆုံးအကြိမ်ပါ။ တိုတိုပြောရရင် တိမ်တွေထက်မှာ လမ်းလျှောက်နေသလို ခံစားရတယ်။ စကြာဝဠာရဲ့ အခြားတစ်နေရာကို ရောက်သွားတယ်။

အခန်းကိုး - ကောင်းကင်တံခါး

စစ္စလီကျွန်းမှ မထွက်ခွာမီတွင် အမေသည် ကျွန်ုပ်အား furrier's တွင် အလုပ်တစ်ခုရှာခဲ့ပြီး နှစ်ရက်အကြာတွင် သူမသည် ကျွန်ုပ်မကို အလုပ်သွားလုပ်ရန် လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ မနက်အစောကြီး အိမ်ကထွက်လာတယ်၊ ဒီသတင်းအတွက် အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်။

ဝင်ပေါက်မှာ ပြုံးပြုံးကြီးကြီးနဲ့ ဖော်ဖော်ရွေရွေရှိတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လက်ကိုဆွဲကိုင်ထားတဲ့ Miss Tilde က ကြိုဆိုပါတယ်။ Tilde က Milanese ဖြင့် "မင်္ဂလာပါ bela tusa (မိန်းကလေး) လာပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ အလုပ်တွဲလုပ်နေတဲ့ Nella နဲ့ Teresina တို့ကို မိတ်ဆက်ပေးပါရစေ။ သူတို့မှာ အတွေ့အကြုံတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ သူတို့က မင်းကို ဘယ်လိုအလုပ်လုပ်ရမလဲဆိုတာ သင်ပေးလိမ့်မယ်။"

ပြဿနာတစ်ခုခုရှိလို့ မေးရမှာ မရှက်ပါနဲ့” လို့ ထပ်ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းမှာပဲ အလုပ်သစ်တစ်ခုနဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရှာတွေ့ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် ကြီးပြင်းနေပြီလို့ ခံစားမိပြီး Bela Tusa ရဲ့ ဘဝမှာ ဒီအပြောင်းအလဲကို အမှတ်အသားပြုဖို့ သူမရဲ့ရာသီလာချိန်ဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူမသည် ထိုအကြောင်းအရာအကြောင်းကို များများစားစားမသိသော်လည်း Novara ရှိ သူမ၏ အသက်ကြီးသော သူငယ်ချင်းများထံမှ ကြားသိရသော ပုံပြင်များထဲမှ ဤအရာသည် မိန်းမပျိုလေးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းဖြစ်သည်ကို သူမနားလည်ခဲ့သည်။ သူမသည် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်ရန် ထိုအချက်ကို မလိုအပ်ကြောင်း သူမနားလည်ခဲ့သည်။ သူမသည် သူမသင်ယူခဲ့ရသမျှ သိပြီး ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့် ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ခူကောင်မဟုတ်တော့ဘဲ လိပ်ပြာအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သူသည် အဝေးမှလာခဲ့ပြီး မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ကမ္ဘာတစ်ခုမှ အခြားတစ်ခုသို့ သူဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ သူမဟာ သူ့ကိုယ်သူ အထီးကျန်ဆန်ပြီး အရမ်းဂုဏ်ယူခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အလုပ်သစ်နဲ့ ရင်းနှီးလာတယ်။ အဲဒီတုန်းက သားမွေးကော်လာတွေကို အင်္ကျီနဲ့ တွဲဖို့သုံးတယ်။ အရေခွံများကို ရေမြှုပ်ဖြင့် စိုစွတ်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့ကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဆွဲထုတ်ခြင်းဖြင့် သစ်သားပြားပေါ်တွင် သံမှိုတပ်ထားသည်။ စစ္စလီရှိ ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် ကျွန်ုပ်၏အဝတ်အောက်ခြေကို ဝတ်ရန် ခဲများကို ကြိတ်ချေမိသည်ကို သတိရမိသည်။ ဒီမှာလည်း လက်ချောင်းတွေပေါ်မှာ ရိုက်နှက်တာတွေ ရှိတယ်။ နေနည်းနည်းရှိရင် လမ်းပေါ်မှာ ဥယျာဉ်ထဲမှာ အခြောက်ခံပြီး အဖိုးတန် ပါရှန်သိုးသငယ်။

မြေခွေး၊ mink နဲ့ ကြွက်အရေခွံတွေအတွက် ကင်းစောင့်အဖြစ် လုပ်ရမယ်။ သူတို့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်နေစဉ်မှာ ကားတွေနဲ့ ဖြတ်သွားတဲ့လူတွေကို ကြည့်ရတာ သဘောကျတယ်။ ကားအိတ်ဇောတွေကိုတောင် ရှူရှိုက်ပြီး အဲဒီမြို့ရဲ့ ရနံ့ကို စုပ်ယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာမို့ သန့်စင်တဲ့လေထဲမှာ ကြီးပြင်းလာတဲ့ ကလေးမလေးအတွက် ဆန်းသစ်ပြီး မူးလဲစေခဲ့ပါတယ်။ ငါ့အကြည့်တွေရှေ့မှာ ဖြတ်သွားခဲ့တဲ့ မြို့ဟာ အချိန်တွေတောင် ပျောက်သွားတယ်။ ငါ့အဖေက အဲဒီမှာ နေ့ကို နာရီပိုင်းခွဲထားတယ်။ ငါ Castrangia မှာနေတုန်းက နေထွက်တာနဲ့ နေဝင်တာကိုပဲ သိတယ်။ တခါတရံမှာ ကျွန်မအရေခွံကို ထိန်းနေတုန်း အပေါ်ထပ်က အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်က ကျွန်မကို အဖော်လုပ်ခိုင်းတယ်။ သူက တင်းကျပ်တဲ့ Piedmontese နဲ့ ပြောခဲ့ပြီး ကျွန်တော် နားမလည်တာက "ဘယ်လိုဟာသလေးလဲ da ndua ti vegnat (မင်းဘယ်ကလာတာလဲ) Cuma ti se ciamat (မင်းနာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ)"။ ပြောင်းလဲလိုက်တာ။ "Ti mi capisat mia (နားမလည်ဘူးလား)?" အရေခွံတွေ ခြောက်သွားတဲ့အခါ Miss Tilde က သူတို့ကို အမိန့်ပေးတဲ့ အထည်ချုပ်တွေအတွက် လည်ပင်းပုံစံ လှီးဖြတ်တယ်။

frisellina padding ၊ ပတ်ပတ်လည်မှာ ပတ်ထားတဲ့ ကြိုးနဲ့ အနားသပ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ထည့်တတ်လာတယ်။ ကျွန်မရဲ့ အရည်အချင်းတွေကြောင့် အပတ်စဉ် မုန့်ဖိုးတွေရခဲ့ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ပင်စင်အမှတ်အသားတွေကို လိုက်နာခဲ့တယ်။ အသက်ကြီးလာတော့ ခံစားရတယ်။ ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ ရေဒီယိုတစ်ခုရှိတယ်။ သီချင်းတွေ နားထောင်ရတာ သဘောကျတယ်။ ထိုစဉ်က ရေခဲသေတ္တာများသည် သာမန်မဟုတ်သော်လည်း မြို့တွင်းလမ်းများတစ်လျှောက် တွန်းလှည်းဖြင့်

ဖြတ်သန်းလာသော လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးမှ ပံ့ပိုးပေးသော ရေခဲတုံးများဖြင့် ပြည့်နေသည့် အမျိုးသမီးငယ်သည် ရေခဲသေတ္တာကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည်။ အဲဒီလို ရေချိုသောက်တာက ကျွန်တော့်အတွက် အသစ်အဆန်းပါပဲ။ ဈေးပေါသော သစ်သားမီးဖိုသည် အိမ်အား အပူပေးသည်။ သူ့မှာ တယ်လီဖုန်းမရှိပေမယ့် ဖောက်သည်တွေခေါ်ဖို့ လိုအပ်တဲ့အခါ အလုပ်သမားအများအပြားနဲ့ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အဒေါ်ဆီ ပို့ပေးတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ တိုက်ဆိုင်စွာပဲ ပထမအကြိမ်တွေ့ဖူးတယ်... ဒါပေမယ့် ဒါက အချိန်နဲ့ဆန္ဒရှိရင် နောက်မှပြောပြမယ် နောက်ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ပေါ့။

အိမ်မှာ ကောင်းကောင်းစားတယ်၊ ညနေစောင်းတော့ ကျောက်တုံးခေါင်မိုးတွေနဲ့ လှပတဲ့ ပြတင်းပေါက်တွေပါတဲ့ ဆိုင်တွေရှိတဲ့ မြို့လယ်ခေါင်ကို သွားလည်တယ်။ စနေနေ့များတွင် ကျွန်ုပ်သည် နေ့လယ်ပိုင်း အလုပ်မှထွက်သောအခါ အလယ်ဗဟို၏ အစိတ်အပိုင်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် အမေနှင့်အတူ ဈေးသွားပါသည်။ အင်္ကျီလုပ်ဖို့အတွက် အထည်တွေဝယ်တယ်။ ဒူပေပေတံ။ ခရစ်စမတ်မှာ Midnight Mass မှာ ငါ့ပစ္စည်းတွေကို ဖြီးလိမ်းပြီး ကတိကဝတ်ပြုခဲ့တယ်။ အတိုချုပ်ပြောရလျှင် ပျော်ရွှင်သောဘဝ။

ပွဲတော်ကြီး ရောက်လာတယ်။ နှစ်သစ်ကူးအကြိုပါတီကို Galletti ပြဇာတ်ရုံမှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ နီးစပ်တဲ့ မိသားစုတွေနဲ့ တက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ မီးစုန်းအလင်းပြဇာတ်များကြားတွင် ဟန်ဆောင်ဘောလုံးများကို မြင်တွေ့ရခြင်းမှာ အိပ်မက်တစ်ခုဖြစ်သည်။

နောက်တစ်နေ့ စနေနေ့ အိပ်ရာက တစ်ခုခုမှားနေပြီ။ ငါ့အမေ ငါ့ကို San Pellegrino Magnesia မပေးလို့ ငိုတယ်။ သူ့ရဲ့ဝမ်းကွဲတစ်ယောက် Martigny ကနေ ရောက်လာတယ်။ သူက ငါတို့နဲ့ နေ့လည်စာစားတယ်။ နေ့ခင်းဘက်မှာတော့ ထူးထူးခြားခြား ခံစားခဲ့ရပြီး ပျော်ရွှင်မှုတွေ ကုန်ဆုံးသွားသလိုပါပဲ။ အဖေက သူ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲကို ရထားနဲ့ လိုက်ပို့ပြီး ညစာစားတယ်။

အဲဒီနေ့ညက လမ်းလျှောက်ထွက်မလို့။ အဖေက အမေ့ကို “ကျွန်တော် ဘားမှာ သူငယ်ချင်းတွေ သွားလည်မယ်” တဲ့။ ည ၁၀ နာရီခန့်တွင် ရင်ဘတ်တွင် ပြင်းထန်သော ရင်ဘတ်ဖြင့် ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်ငိုယိုကာ နေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ "Teresa၊ ငါ့ကို chamomile တစ်ခုခုလုပ်ပေး" ဖေဖေ ကုတင်ပေါ် လဲကျနေချိန် မိတာ ၅၀ အကွာက ဆရာဝန်ကို ခေါ်ဖို့ အဒေါ်တစ်ယောက်နဲ့ ပြေးခဲ့တယ်။ သူချက်ချင်းရောက်လာပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာ အဖေအသက်မရှင်တော့ဘူး။ နောက်ပိုင်းမှာ သွေးလွှတ်ကြောကြီး ကွဲသွားတာကို သိလိုက်ရတယ်။ ဖေဖေက ကောင်းကင်တံခါးကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး ကောင်းကင်ကို ပြေးသွားခဲ့တယ်။ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၇ ရက်။ တစ်ညလုံး အဖေ့ရဲ့ အားကိုးရာမဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း မျက်လုံးတွေနဲ့ ကြည့်နေခဲ့တယ်။ ငါ့ခေါင်းက လည်နေတယ်၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်တာနဲ့ ခေါင်းမူးတာတွေရောပြီး အရာဝတ္ထုအားလုံးက မတရားတဲ့ သေခြင်းတရားရဲ့ သက်သေတွေကြောင့် မုန်းတီးစရာတွေဖြစ်လာတဲ့ အဲဒီအခန်းထဲက ထွက်သွားလုနီးနီး ဖြစ်နေပြီ။ Domodossola မှာ စောင့်ကြိုနေတဲ့ ငါ့အဖေနဲ့ ရက်စက်တဲ့ ကံကြမ္မာအကြောင်း ငါ ဘယ်တော့မှ မတွေ့တော့ဘဲ ငိုပြီး ခြောက်သွေ့သွားတဲ့အတွက်

ငါ့မျက်လုံးထဲက မျက်ရည်တွေ ထွက်မလာတော့ဘူး။ မက်စီနာရေလက်ကြားကို လျှို့ဝှက်ထားခဲ့တဲ့ တောက်ပတဲ့အလင်းရောင်နဲ့ ထွက်ခွာသွားတဲ့ ဘုရားသခင်ကို ကျွန်တော် စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တာပါ။ သူ့ဘာလို့ ငါတို့ကို စွန့်ပစ်ခဲ့တာလဲ။ သူ့ငါ့ကိုဘာလို့ဒီလောက်လှည့်စားခဲ့တာလဲ။ အဖေ့ကို အခုမှရှာတွေ့တော့ သူ့ကျွန်တော့်ဆီကနေ ထာဝစဉ်ခေါ်သွားခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲ။ ဒီအဖြစ်ဆိုးရဲ့ အဓိပ္ပါယ်က ဘာလဲ။ ယခု Domodossola ရှိ ဘုရားသခင်သည် ခြားနားသော၊ ဝေးကွာသော၊ တွေ့ရခဲသောပုံပေါက်သဖြင့်၊ သူသည် အမှောင်ထု၊ ခဲယဉ်းပြီး သည်းမခံနိုင်သော၊ ခါးသီးသော၊ ခါးသီးသော ဘုရားသခင်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ယုံကြည်ရမည်လား သို့မဟုတ် လျစ်လျူရှုရမည်လား မသိနိုင်တော့သော ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်။ အမှောင်ထုထဲ စူးစူးဝါးဝါး မျက်လုံးတွေ စိုက်ကြည့်ရင်း နေ့ညတွေ ညတွေ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေခဲ့ပြီး နေ့ခင်းဘက်ရောက်တာနဲ့ အရာရာဟာ အရင်ကလို ပြန်ဖြစ်လာမယ်လို့ မျှော်လင့်လုနီးပါးပါပဲ။ ချောက်ကမ်းပါးအစွန်းမှာ မိသားစုနဲ့အတူ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခဲ့ရတဲ့ကာလတွေမှာ ကောင်းကင်ဘုံဟာ မိန်းကလေးငယ်တွေအတွက် နေရာမရှိဘူးဆိုတာကို နားလည်ခဲ့တယ်။

အဲဒီညတွေထဲက တစ်ည၊ မနက်စောစောမှာ ကျွန်တော် ပြိုကျပြီး ညည်းပန်းနှိပ်စက်ပြီး အိပ်ပျော်သွားပြီးနောက် ချိုမြိန်တဲ့ အိပ်မက်တစ်ခုထဲ နစ်မြုပ်သွားခဲ့တယ်။ ရေကန်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တွေ့လိုက်ရတော့ အဖေက ကောင်းကင်ယံမှာ နှစ်မြုပ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ မျက်နှာကို မြင်လာခဲ့တယ်။ အခုတော့ သူ့မျက်နှာက နာကျင်ပြီး လှပနေပြန်တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို ချိုသာစွာ ပြုံးပြပြီး ကျွန်တော့်လက်ကို

ပွေဖက်ကာ စကားပြောစပြုလာသည်။ "ငါကလေး- သူပြောခဲ့တယ်-
အခုပြောပြချင်တာက ငါ့အချစ်ပဲ၊ မင်းအတွက် ငါလိုချင်တာ ကောင်းတာဘဲ။
အခြေအနေတွေက ငါတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသိကြဘူးကွ။
မင်းကြီးပြင်းလာတာကို မတွေ့ရတော့ စိတ်မကောင်းဘူး" .

တစ်ခါတရံမှာ အဲဒီအိပ်မက်နဲ့ နောက်ဆုံးခရီးကို တွေးပြီး သခင်ခေါ်မယ့်အချိန်ကို
တွေးပြီး ကောင်းကင်တံခါးကိုဖြတ်ကျော်တဲ့အခါ အဖေက ကျွန်မကို စောင့်နေတယ်၊
အဲဒီညနေလို ဝတ်ပြီး ဘုရားကျောင်းကို ခေါ်သွားတာကို တွေးကြည့်တယ်။ ရုပ်ရှင်ရုံ- သူနဲ့
ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း ပြောစရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်၊ အဲဒီ အေးခဲတဲ့ ဖေဖော်ဝါရီ
ညမှာ ပြတ်တောက်သွားတဲ့ အဲဒီ စကားဝိုင်းကို ထာဝရ ပြန်စရမယ်။
ငါ့ရဲ့နောက်ဆုံးခရီးကို စတင်ဖို့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်မယ်ထင်တယ်။

ဖခင်သည် ရိုးစင်းသော ကြိုးဆွဲသမားဖြစ်သောကြောင့် ပင်စင်မယူဘဲ
ကလေးလေးယောက်နှင့် မိခင်ကို စိတ်ပျက်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ
အအေးဒဏ်နှင့် ဝေဒနာအားလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဆင်းရဲသော
ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်သူမိသားစုထံ ဆင်းသက်လာခဲ့သည်။

ငါတို့မြေနဲ့ဝေးတယ်၊ အသက်နဲ့ဝေးတယ်၊

အမေက သူ့ကိုယ်သူရော သူ့ဝိညာဉ်တစ်ခုလုံးပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ သူမသည်
အခွံအလွတ်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် သစ်သားတစ်စလို့ ကျုံ့သွားသည်၊
သူသည် ဘယ်သောအခါမှ ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျသွားပြီး ပျောက်ဆုံးသွားသော

အကြည့်၊ ဖျော့ဖျော့နှင့် မျက်နှာအမူအရာ ကင်းမဲ့နေသော သူ့ဖခင်၏ အုတ်ဂူဆီသို့ အဝေးတစ်နေရာဆီသို့ တစ်မိနစ်ကြာအောင် တည်နေခဲ့သည်။ သူမသည် မေ့ပျောက်ရန် မဖြစ်နိုင်သော သရဲတစ္ဆေတစ်ကောင်လို ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူမ လဲကျပြီး ထွက်လမ်းမရှိ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့ အခိုက်အတန့်ကို ကျွန်တော် ခံစားခဲ့ရတယ်။ ငါသူမကိုလှုပ်ယမ်းဖို့ကြိုးစားတယ်။ ငါသူမကိုအားပေးဖို့ကြိုးစားတယ်။ မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင်၊ အခန်းကဏ္ဍများသည် လုံးဝပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားခဲ့သည်- ခင်ပွန်းသည်မပါဘဲ ဘဝအတွက် ပြင်ဆင်ပြီး သူမကို မေ့လျော့စေရန် သူမ၏မိခင်ကို နှစ်သိမ့်ပေးခဲ့သော သမီးဖြစ်သူက ပုံပြင်များကို ပြောပြသည်။ သမီးအကြီးဆုံးက ၁၅ နှစ်တောင် မပြည့်သေးဘူး။

ညစာစားပြီးရင် ဆင့်အနည်းငယ်ထပ်ရဖို့ furrier's မှာ အလုပ်ပြန်ဝင်ခဲ့တယ်။ မျှော်လင့်ချက်မီးတောက်ကို ရှင်သန်အောင် ထိန်းဖို့ ကြိုးစားနေသူပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ အမေက ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်တော့ဘူး၊ ငိုကြွေးသံတစ်ခုနဲ့ တစ်ခုကြားက ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို သူမပုခုံးပေါ်တင်ပြီး အထည်ချုပ်အလုပ်၊ စကတ်အနည်းငယ်နဲ့ ဂါဝန်အနည်းငယ်ကို ချုပ်ပြီး ချုပ်လုပ်သူအဖြစ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်သွားခဲ့တယ်။

အခန်း ဆယ်- လှပသော tusa

ထိုနှစ် မေလတွင် ကျွန်ုပ်၏မောင်လေးသည် ဝက်သက်ရောဂါဖြင့် ဖျားနာခဲ့ပြီး ငယ်စဉ်ကပင် မကူးစက်ဘဲ ဖမ်းမိခဲ့သည်။ အိပ်ယာထဲမှာ အမေ တံခါးဖွင့်သံကြားတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တံခါးခေါက်သံကို မြည်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဇိဇီနှင့် မီရှယ်လ်လိုတို့၏ အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ကျွန်မစိုးရိမ်မိတယ်- မိဘတွေကိုတွေ့ဖို့ Domodossola ကို တစ်ခါမှမခေါ်သွားဖူးသလို အခုလည်း ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူတို့သည် တစ်ပတ်ခန့်နေခဲ့ပြီး စစ္စလီသို့ ကျွန်တော်ပြန်ရမည်ဟု မျှော်လင့်သောကြောင့် အနည်းငယ် စိတ်ပျက်ခဲ့ရသည်။ နိုဝင်ဘာလတွင် အနက်ရောင်ဖြင့် ကပ်ထားသော စာတစ်စောင် ရောက်လာသည်။ အမေက ထိတ်လန့်ပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ လက်တုန်တယ်။ သူမငိုတာကို မြင်လိုက်ရတယ်- zizi အဖိုး Turi ကွယ်လွန်ကြောင်း ကြေညာခဲ့တယ်။ နိုဝင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် ဘော်ဒိုနာရို ကျေးလက်တွင် သေဆုံးနေသည်ကို

တွေ့ရှိခဲ့သည်။ သူ့အသက်က ၈၇ နှစ်။ နောက်တစ်နှစ်တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများက လည်ချောင်းအတွင်း လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် လည်ပင်းတွင် လက်ကိုင်ပဝါဖြင့် သေဆုံးရခြင်းအကြောင်းရင်းကို မတော်တဆ တွေ့ရှိသောအခါတွင် ပို၍ပင် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလာပါသည်။ ပင်စင်လစာငွေ 11,000 Lire ကို ခိုးယူရန် အစ်ကိုဖြစ်သူ၊ အိမ်နီးချင်းများနှင့် အတူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူမသည် ထောင် 24 နှစ် ကျခံခဲ့ရပြီး ရှုပ်ထွေးမှုများကြောင့် ၁၂ နှစ် ကျခံခဲ့သည်။

ဆက်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ ပိုက်ဆံနည်းနည်းလေးနဲ့ လူ ၅ ယောက်နဲ့ မလိုက်နိုင်ဘူး။ Miss Tilde က အလုပ်ထုတ်ပယ်ခံရတာ အတုယူဖို့ အကြံပေးထားတော့ အလုပ်ရုံးမှာ စာရင်းသွင်းလို့ ရပါတယ်။ အလုပ်တစ်ခုခုရှိ၊ မရှိ စစ်ဆေးဖို့ မကြာခဏ သွားခဲ့ပေမယ့် မျှော်လင့်ချက် အနည်းငယ်တော့ မရှိပါဘူး။ ၅၃ ခုနှစ် ဧပြီလမှာ စက်ရုံတစ်ခုမှာ မိန်းကလေးတချို့ ငှားထားတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ သူတို့ မလိုအပ်ဘူး၊ သူတို့အဖေတွေလည်း အလုပ်ရှိပြီးသား။ ဒါနဲ့ ဆန္ဒပြဖို့ ရုံးကိုသွားတယ်၊ တခြားသူတွေထက် အလုပ်ပိုလုပ်ရမယ်။ မေလမှာ နောက်ဆုံးတော့ လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးတွေအတွက် ကြိုးတွေ၊ ဖိနပ်ကြိုးတွေ၊ ဖဲကြိုးတွေ၊ အပတ်စဉ် ဆိုင်း 6-13 နှင့် 13-21 တို့ဖြင့် အလုပ်ကြိုးစားပါ။ ကြားကာလတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏လစာကို ဖြည့်စွက်ပြီး အမေ့ကို သက်သာရာရရန် ခြံသို့သွားပါသည်။

ဩဂုတ်လ ရောက်လာတယ်။ အားလပ်ရက်များအတွက် Comare Grazia သည်သူမ၏သက်ကြီးရွယ်အိုမိခင်ထံသွားရောက်လည်ပတ်ရန်စစလီသို့သွားခဲ့ရသည်။

ငါ့သမီး Caterina နဲ့လည်း ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ မီလန်ကို ရထားနဲ့ထွက်ပြီး ရောမကို ညဘက်ရောက်ပါတယ်။ စစ္စလီသို့ ရထားစီးရန် နာရီအနည်းငယ် စောင့်ခဲ့ရသည်။

ဘူတာရုံမှာ ရွာသားတချို့ကို တွေ့တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ Novara က လူပုမင်းသား၊ Salvatore Furnari နဲ့ နာမည်မမှတ်မိတဲ့ စစ်သားတယောက်ပါ။ မစ္စစ် Grazia သည် ခုံတန်းလျားပေါ်တွင် အနားယူနေချိန်တွင် Caterina နှင့် ကျွန်ုပ်အား လမ်းလျှောက်ရန် ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ သူတို့က mottarello စားဖို့ ကျွန်တော်တို့ကို Piazza Esedra ကို ခေါ်သွားတယ်။ ပြန်အသက်ဝင်လာသလို ခံစားရတယ်။

လူစည်ကားနေပြီဖြစ်သော ရထားရောက်လာသောအခါ၊ မစ္စစ်ဂရာဇီယာသည် အိတ်နှစ်လုံးနှင့် အမြန်တက်လိုက်သည်။ ရထားက လုံးဝရပ်မသွားဘဲ သံလမ်းပေါ် ပြုတ်ကျသွားတယ်။ Caterina၊ ကျွန်တော်နှင့် လူအုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် ဒဏ်ရာများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော်လည်း အံ့ဖွယ်နည်းဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သူမကို ဆွဲထုတ်ရင်း ထာဝရခမည်းတော်ထံ အော်ဟစ်အော်ဟစ်ခဲ့ကြသည်။ သူမကို ဆေးရုံတင်ဖို့ ငြင်းဆန်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်နာရီလောက်ကြာတော့ ရထားက ထွက်သွားတယ်။

နေလယ်နေခင်းမတိုင်မီ ကျွန်ုပ်တို့သည် zizi နှင့် Micherillo ၏ညွှန်ကြားမှုများဖြစ်သော Novara Sicilia သို့ကျွန်ုပ်တို့ကိုခေါ်ဆောင်သောဘတ်စ်ကားဖြင့် Terme Vigliatore ဘူတာသို့ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဂုဏ်ထူးဆောင်ညွှန်ကြားမှုများအဖြစ် ကြိုဆိုခဲ့ကြသည်။ အဲဒီညမှာ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံး အိပ်ယာထဲမှာ Caterina နဲ့ ကျွန်တော် တစ်မှေးမှိတ်မအိပ်ပါဘူး။ မစ္စစ် Grazia နာကျင်မှုတွေအပြည့်နဲ့။ ထိုညတွင်ပင် အံ့အားသင့်စရာဖြစ်ခဲ့သည်- လူငယ်အချို့က ကျွန်တော်တို့ကို ဂစ်တာနှင့် တယောတီးပေးသော်လည်း ဦးလေး Micherillo က စိတ်ဆိုးပြီး ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။

Caterina ၏မိခင်သည် သူမ၏အချိန်တိုင်းနီးပါးကို အိပ်ရာထဲတွင်ကုန်ဆုံးခဲ့သည်။ ဆယ်ရက်အတွင်း နှစ်ကြိမ်သာ ထွက်သွားပြီး သက်ကြီးရွယ်အို မိခင်ဖြစ်သူထံ အလည်လာခဲ့သည်။ နေခင်းဘက်မှာတော့ ဓါတ်ခွဲခန်းထဲက အတန်းဖော်တွေနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဆီ သွားလည်တယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မကို ပွေ့ဖက်လာတဲ့ ကျောင်းနေဖက်တစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့တယ်။ သူက စက်ဘီးကို လက်နဲ့ကိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို စီးခိုင်းလိုက်တယ်။ အဲဒီတုန်းက Novara ဟာ စက်ဘီးစီးတဲ့ မိန်းကလေးကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး။ သူမသိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် zizi က "မင်းက ဇီးကွက်တစ်ကောင်ဖြစ်သွားပြီ၊ ဒီလိုအရာတွေကို ငါဘယ်တော့မှ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူး"

Domodossola တွင်ပြန်ရောက်သောအခါ၊ မစ္စစ် Grazia သည်ပြန်လည်ကောင်းမွန်ရန်ရုန်းကန်နေရသည်။ ကြွေကျပြီးနောက်၊ arthrosis

နာကျင်မှုကျော်။ သူ့မိသားစုနဲ့ ပါတီပွဲသွားတုန်းကသာ သတ္တိရှိခဲ့ပြီး ကျွန်တော်လည်း ဖိတ်ကြားခံရတယ်။

စက်ရုံနဲ့ furrier မှာ အလုပ်ပြန်ဝင်ခဲ့ပေမယ့် အတွေ့အကြုံသစ်တွေ လိုအပ်နေပါတယ်။ တစ်နေ့တွင်၊ San Gervasio နှင့် Protasio ၏ဘုရားကျောင်းသို့သွားရောက်လည်ပတ်စဉ် Don Giuseppe Benetti သည်ငါ့ကိုမေးခွန်းအချို့မေးရန်ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်ခဲ့သည်။ ဝမ်းနည်းခြင်းတွေအားလုံးကို သူ့ကို ရင်ဖွင့်ခဲ့တယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို အားပေးပြီး “တနင်္ဂနွေနေ့လည်မှာ ဟောပြောခန်းကို လာပါ။ အဲဒီမှာ မင်းကို မိန်းကလေးတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပြီး အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ပေးမယ့် Catholic Action Signorina Germana ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကို မင်းတွေ့လိမ့်မယ်။” ကျွန်တော်ချက်ချင်းပဲ သက်သာရာရသွားတယ်- ရှက်စိတ်နည်းနည်းနဲ့ သူငယ်ချင်းဖွဲ့လိုက်တယ်။ ဘယ်လိုပြောရမှန်းကို မသိတော့မှာကို ကြောက်ပေမယ့် ဘုရားသခင်ရဲ့အကူအညီနဲ့ ပထမအခက်အခဲကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ တည်ထောင်သူ Armida Barelli ကို လေးစားအားကျစွာဖြင့် အသင်း၏သတင်းစာကို တလိုတလားဖတ်ခဲ့သည်- သူမကြောင့် ကျွန်တော့်ဘဝ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။ စက်ရုံအပြောင်းအရွှေ့ကို ခွင့်ပြုလိုက်သောအခါ နံနက် ၇ နာရီတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရသော Don Benetti နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားကျောင်းရှေ့ရှိ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် တစ်နာရီကြာအောင် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်း သူတို့က

ACLI ကောင်စီမှာ ပါဝင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီ ကတိကဝတ်တွေ အားလုံးက အရေးကြီးပြီး ပြည့်စုံတယ်လို့ ခံစားရတယ်။

စက်ရုံရှိ ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက ကျွန်ုပ်အား တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သည်ဟု ယူဆကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် စိတ်မသက်မသာဖြစ်မိသည်။ အမှန်မှာ ၎င်းတို့အတွက် ဆုတောင်းပြီး အဝတ်လဲခန်းတွင် ရိုင်းစိုင်းစွာ ပြောဆိုသောအခါ ပြန်ခေါ်ခဲ့သည်။

Chapter Eleven - ကြွေမျက်နှာ

နွေရာသီတနင်္ဂနွေတစ်ရက်တွင် ဂျာမန်ကက်သလစ်လှုပ်ရှားမှုအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌက တောင်များဆီသို့ ခရီးတစ်ခုစီစဉ်ခဲ့သည်။ ပိုက်ဆံနည်းနည်းပဲကျန်တော့ ခရီးစရိတ်ကို ပေးချေနိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် Goglio သို့ ဘတ်စ်ကားဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီးနောက် Alpe Devero သို့ ကေဘယ်ကားဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီးနောက် Crampiole သို့ ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့သည်။ ပန်းတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ တောင်တွေရဲ့ အလှတွေ ဖြစ်တဲ့ တောင်ဇလပ်တွေ၊ ထောပတ်သီးတွေ၊ တောရိုင်းသစ်ခွတွေကို တွေးကြည့်မိတယ်။ ပွဲတက်ဖို့ ဘလူးဘယ်ရီ။ ကျောက်အမိုးများနှင့် သစ်သားပြတင်းပေါက်များပါရှိသော အခန်းများတွင် အနီရောင်နှင့် ပန်းရောင် geranium များကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ငါ Germana လမ်းဘယ်မှာဆုံးလဲလို့မေးတယ်။ "ငါတို့ ပင်ပန်းရင် နေ့လည်စာ စားဖို့ ရပ်လိုက်မယ်" မွန်းလွဲ ၁ နာရီခန့်တွင် ချိုင့်ဝှမ်းဆီသို့ ကျောက်ဆောင်မှ စီးဆင်းလာသော ကြည်လင်သောရေကို သောက်ရန် ရပ်လိုက်သည်။ စားသောက်ပြီးတာနဲ့ ဆုတောင်းပြီး သီချင်းဆိုကာ ခရီးပြန်ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ ဝမ်းသာအားရ တုန်လှုပ်နေမိသည်- ဤမျှ

သာယာလှပသော နေ့တစ်နေ့ကို တစ်ခါမျှ မကုန်ဆုံးခဲ့ဖူးပါ။ အိမ်မှာ အမေ့ကို အကုန်ပြောပြပြီး သူ့အပြုံးကို မြင်လိုက်ရတယ်။

Novara Sicilia က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီက မေးလ်ကို ခဏခဏ လက်ခံပါတယ်- သူက Domodossola မှာ အလုပ်ရှာခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ရှုပ်နေပေမယ့် တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ချစ်မိလို့ ဝမ်းသာတယ်။ Domodossola က ကောင်လေးတစ်ယောက်လည်းရှိသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မကြိုက်ဘူး- မနက်က ဂရက်ပါတစ်ဘူးသောက်ပြီး ပါးပြင်တွေအမြဲနီနေတယ်။

နံနက်ခင်း တရားထိုင်ခြင်းသည် သီလရှင်သို့ သွားရာလမ်းကို ပြပေးသော်လည်း တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် ကလေးများနှင့် မိသားစုကို စတင်ရန် စိတ်ကူးကို သဘောကျပါသည်။ တနင်္ဂနွေ နေ့လယ်ခင်းတွေမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပတ်စဉ် Catechism ကတိကဝတ်တွေကို အစီအစဉ်ဆွဲပြီး ဘုရားရဲ့အလိုတော်အတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပ်နှင်းခဲ့တယ်။ အချို့သောတနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အနီးနားရှိမြို့များသို့ သွားကြသည်။ ဘတ်စကားခရီးက ကျွန်ုပ်တို့ အနှောက်အယှက်ဖြစ်ပေမဲ့ သတ္တိနည်းတဲ့ဝေဒနာတချို့ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့တယ်။

1954 ခုနှစ် မေလ 1 ရက်နေ့တွင် ACLI နှင့် oratory တို့သည် နံနက်ပိုင်းတွင် Madonna di Oropa ၏ဘေးမဲ့တောသို့ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်နှင့် နေ့လည်ပိုင်းတွင် Biella ရှိ Honorable Pastore ၏စုဝေးပွဲကို စီစဉ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏သူငယ်ချင်း၊ သူမ၏ချစ်သူ Pierino နှင့် ပထမဆုံး တွဲစာရင်းသွင်းသည့်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ဘတ်စ်ကား ၂ စီးက လူငယ်တွေအပြည့်။ အဲဒီအထဲမှာ တစ်နေရာရာမှာ မြင်ဖူးပြီးသား ရှက်တတ်တဲ့ ရွှေရောင်ကောင်လေးတစ်ယောက်။ သူကတော့ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီက အလုပ်သမားက furrier ရဲ့ဖောက်သည်တွေကို ခေါ်ဖို့သွားခဲ့တယ်။ Pierino က သူ့ကို ကျွန်မကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့တယ်။ သူက သူ့ဝမ်းကွဲပါ။ နေ့ခင်းဘက်မှာတော့ သူ့ကျွန်တော့်ကို ဘယ်တော့မှ အကြည့်မလွှဲခဲ့ပါဘူး။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အမေ့ကို ပြောပြတယ်။ နောက်တစ်နေ့ညနေခင်းမှာ ပထမထပ်က အခန်းရဲ့ လသာဆောင်အောက်မှာ သူ့ကိုတွေ့လိုက်တယ်။ "မေမေ၊ မေမေ၊ လာကြည့်ပါဦး။ Biella မှာ ငါတွေ့တဲ့ ကောင်လေး ရှိတယ်။" ပြီးတော့ သူမက တစ်ဝက်ပြုံးပြုံးနဲ့ "သူက မင်းကို သမီးရည်းစားဖြစ်နေတာ သိသာတယ်" နောက်နေ့ညနေမှာ အိမ်နီးနားချင်းတစ်ယောက်နဲ့ အပြင်ထွက်တော့ သူ့ရှေ့မှာတွေ့တယ်။ သူမသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ လိုက်လာနိုင်မလားဟု ရှက်ရွံ့စွာ မေးသည်။ နည်းနည်းတော့ ယောင်ချာချာနဲ့ လက်ခံလိုက်တယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ အဲဒါအကြောင်း စကားစမြည်ပြောရင်း ရေခဲကို ချိုးပစ်လိုက်တယ်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံမှာ နေ့ခင်းအဆိုင်း ပြီးတာနဲ့ အိမ်ပြန်တယ်။ တစ်ညနေခင်းမှာ ကျွန်တော်က သူ့ကို ကောင်းကောင်းကြိုဆိုတဲ့ သူ့အမေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့ ခေါ်သွားတယ်။ အားလပ်ချိန်များတွင် ဟောပြောပို့ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် ယောက်ျားလေးများနှင့် မိန်းကလေးများ ကွဲကွာသွားကာ အစည်းအဝေးပြီးဆုံးမှသာ တွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ACLI အစည်းအဝေးများကို တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

တယောက်ကို တယောက် ချစ်လို့ မထွက်နိုင်တဲ့ ကောင်လေးနှစ်ယောက် ရှိတဲ့ Sicily က အမေက လာပေမယ့် သူက ကျွန်တော်တို့ကို ယုံကြည်ပြီး ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ခရီးကို စခဲ့တယ်။ Giuse က ဖေဖေနဲ့တွေ့ဖူးတယ် ၊ ကလေး 4 ယောက်ပဲရှိတော့ ဖေဖေက ပိုက်ဆံရှာဖို့ ၊ အိမ်က တန်းလျားတွေမှာ ငွေရေးကြေးရေး နဲ့ လှမ်းအလှမ်းဝေးတဲ့ အိမ်က တန်းလျားတွေမှာ ငွေရေးကြေးရေး လုပ်ဖို့ ၊ တခါတရံမှာ ဖိနပ်တွေကို ပြုပြင်ဖို့ အဖေဆီ ယူလာပေးတယ်။ ကြည်နူးစွာ နားထောင်ခဲ့တယ်။

အခြားအရာတစ်ခုကို သူပြောပြသည်- ၁၉၅၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရောမမြို့မှ ဒိုမိုဒစ်ဆိုလာသို့ ရောက်ရန် ဖြတ်သန်းသွားသောအခါ၊ ကျွန်တော် သူ့ကိုခေါ်တုန်း Giuse က သန့်ရှင်းသောနှစ်အတွက် စက်ဘီးနဲ့ ရောက်လာတယ်။ စွန့်စားခရီးတစ်ခု- တောင်ဘွတ်ဖိနပ်ဖြင့် လျင်မြန်စွာနင်းခဲ့သော ချိုင့်ဝှမ်းမှ ဘုန်းကြီးနှင့်အတူ Domodossola မှ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ သူ့နောက်လိုက်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်သလောက်ပါပဲ။ အသုပ်စားဖို့ ဟင်းသီး ဟင်းရွက်တွေကို မြင်တဲ့အခါမှ ရပ်သွားတယ်။ ခရီးတစ်ဝက်တွင် Giuse တစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် အမှိုက်ပုံးများ တင်ဆောင်ပြီး ရောင်းရန် စက်ဘီးဟောင်းတစ်စီးနှင့် လမ်းဘေးဈေးသည်တစ်ဦးကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ရောမမြို့အထိ အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြတယ်။

ဩဂုတ်လ ရောက်လာတယ်။ စက်ရုံက အားလပ်ရက်တွေပိတ်တော့ Mergozzo ရေကန်ပေါ်က တောင်ကုန်းတွေမှာ နာလန်ထနေတဲ့ ငါ့ညီမ Rosa ကို သွားလည်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အိမ်ကို ပြေးလာတဲ့ သီလရှင်တွေကို ရက်အနည်းငယ်

နေခိုင်းလိုက်တယ်။ ဒီအကြံအစည်ကို Giuse ကိုပြောဖူးတယ်။ အားလပ်ရက်တွေမှာ အိမ်မှာ တခြားမိန်းကလေးတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ သီလရှင်ရဲ့ တူမ အလှပြင်ဆရာ။ 15 ရက်နေ့ နံနက်တွင် မုဒိန်းကျင့်ရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ၎င်း၏အခန်းသို့ ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏မျက်နှာများကို အမျိုးမျိုးသော လိမ်းဆေးများ၊ mascara နှင့် နှုတ်ခမ်းနီများဖြင့် ဖြည့်ပေးသည်- ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖယောင်းရုပ်တုများနှင့်တူသည်။ နေ့လယ်စာစားတော့ သီလရှင် အဒေါ်က သူတူမကို ပြန်ခေါ်တယ်၊ ငါတို့ကို ဒီလိုမျိုး ဆက်ဆံတာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး။

နေ့ခင်းဘက် ပြတင်းပေါက်ကနေ ရေကန်ကို ကြည့်လိုက်တော့ Giuse ထွက်လာတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီလိုကြွေတဲ့မျက်နှာနဲ့ မတွေ့ချင်ဘူး။ တံခါးဝမှာ လှမ်းမြင်တော့ သူက ကျွန်မကို မမှတ်မိလောက်ဘူး။ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုဖြစ်ပြီး အခြားမိန်းကလေးများလည်း ပြောင်းလဲသွားကြောင်း ရှင်းပြကာ တောင်းပန်ခဲ့သည်။ နေ့ခင်းဘက် အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ လမ်းလျှောက်တယ်။ ညနေစောင်းလောက်မှာတော့ သူက “ဒီမိဒစ်ဆိုလာမှာ မကြာခင်တွေ့မယ် ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့မျက်နှာက အရင်ကလို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနဲ့” လို့ နှုတ်ဆက်တယ်။

အခန်းဆယ့်နှစ် - ဗိုင်အိုလက်

အားလပ်ရက် နှစ်ပတ်ပြီးတာနဲ့ နေ့လည် ၁ နာရီကနေ ၉ နာရီအထိ စက်ရုံမှာ အလုပ်ပြန်ဆင်းတယ်။ စက်တွေရဲ့ ချည်မျှင်ထဲကို ဘောပင်တွေကို ချည်ပြီး Giuse အကြောင်းကို တွေးခဲ့ပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာဘဲ အဆင်မပြေခဲ့ပါဘူး။ သူ့ကိုတွေ့လိုစိတ် ပြင်းပြသည်။ ည ၉ နာရီမှာ ဥဩသံမြည်ပြီး နှလုံးခုန်မြန်လာတယ်။ ဖိုင်တွဲကို ရိုက်နှိပ်ပြီး တံခါးအထွက်မှာ အမှောင်တစ်ပိုင်းအတွင်း စက်ဘီးတစ်စီးကို တွေ့လိုက်တယ်။ တကယ်က သူပဲ၊ သူက ကျွန်တော့်ဆီ လာလာပြီး ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနဲ့ "မင်းကို အရမ်းကြိုက်တယ်" လို့ပြောလိုက်တယ်။ သူက ကျွန်မကို စက်ဘီးပြန်ပေါ်မှာ ထိုင်ခိုင်းပြီး အိမ်ပြန်ခိုင်းတယ်။ ရိုးရှင်းသော ကောင်းသောညပါ နှုတ်ဆက်စကား ဖလှယ်ကြသည်။ ဒါက နေ့တိုင်းနီးပါး ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ တနင်္ဂနွေ နေ့ခင်းတွေမှာ အနီးနားက ရွာတွေမှာ စက်ဘီးအနည်းငယ်စီးခဲ့ကြတယ်။ တစ်နေ့မှာ အဖေနဲ့အမေ၊ ညီမနှစ်ယောက်နဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့ သူ့အိမ်ကို ခေါ်သွားတယ်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း သူလည်း သူ့ဦးလေးဝမ်းကွဲတွေကို သူငယ်ချင်းအဖြစ် မိတ်ဆက်ပေးတယ်။

မေမေက ကျွန်တော်တို့ကို လသာဆောင်ကနေမြင်တော့ အိမ်ပေါ်တက်ခိုင်းတယ်။ ဒီကောင်လေးကို သူမ ကလိပေးနေစဉ်မှာ ကျွန်တော် အရမ်း မဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီဇင်ဘာ ၈ ရက်၊ ကျွန်ုပ်၏အမည်နာမနေ့၊ တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပန်းဆရာက ကျွန်တော့်ကို အနီရောင် ဇော်မွှားပန်းစည်း ပေးခဲ့တယ်။ "မေမေ၊ Giuse က ကျွန်မကို သူ့ဆန္ဒအတိုင်း ပို့ပေးပါ!" မှတ်စုကိုဖွင့်လိုက်တော့ စိတ်ပျက်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ သူမဟုတ်ပေမယ့် အမှတ်တမဲ့တွေ့ခဲ့တဲ့ ၁၄ နှစ်အရွယ်ကောင်လေးတစ်ယောက်ပါ။ "ချစ်တယ်" လို့ လက်မှတ်နဲ့ ပြောတယ်။ ကျွန်မက သူ့အသက်အရွယ်လို့ ထင်ကောင်းထင်နိုင်ပါတယ်။

ခရစ္စမတ်အကြိုနေ့တွင် Giuse သည် ချောကလက်များအပြည့်နှင့် ရောင်စုံပန်းအိုးကြီးတစ်လုံးနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်ကတ်တစ်ခုကို ပြသခဲ့သည်။ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ပြီး သန်းခေါင်ယံမှာ အတူတူသွားခဲ့ကြတယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ "မနက်ဖြန် ငါ့ဆွေမျိုးတွေနဲ့ နေ့လည်စာစားဖို့ မိသားစုနဲ့ သွားရမှာ။ Boxing Day မှာ မင်းကို ပြန်တွေ့မယ်" လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ၂၆ ရက်နေ့ မနက်မှာ အမေကို "ဒီကောင်လေးနဲ့ အပြင်မထွက်တော့ဘူး၊ ပန်းအိုးပြန်ပေးနေတယ်၊ ကတိမတည်ဘူး" ပြီးတော့ သူမက တင်းမာတဲ့အကြည့်နဲ့ "မင်းရှူးနေပြီ၊ ချောကလက်မစားရသေးရင် မင်းလုပ်လို့ရပြီ"

နောက်ရက်များတွင် Giuse သည် ကျွန်ုပ်အား အလုပ်မှလာခေါ်ရန် ထုံးစံအတိုင်း လာခဲ့သည်။ ခြေလျင် သို့မဟုတ် စက်ဘီးပေါ် လျှောက်လမ်းပေါ်တွင် ကျွန်တော် သူ့ကို စကားမပြောဖြစ်လုနီးပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ 1955 နှစ်သစ်ကူးနေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် အစုလိုက်အပြုံလိုက်သွားခဲ့သည်။ သူလည်းအဲဒီမှာရှိနေခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတော့

သူ့ကျွန်တော်ကို အိမ်ကိုလိုက်ပို့ခဲ့တယ်။ တံခါးဝမှာ “ငါ့ကို ဒီလိုဒုက္ခဖြစ်စေဖို့ မင်းစိတ်ထဲမှာ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ ငါသိနိုင်မလား” လို့ ပြောပြီး သူ့မျက်လုံးထဲက မျက်ရည်တစ်စက်က လွတ်မြောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီ ကောက်ရိုးက ကုလားအုတ်ရဲ့ ကျောကို ချိုးပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို ပြုံးပြလိုက်တယ်။ သူက ကျွန်မကို နမ်းလိုက်ပြီး "ဒီနေ့လည် ကယ်လ်ဗာရီယို တောင်မှာ ဝက်ဝံဆီသွားဖို့ မင်းကို လာခေါ်လိုက်မယ်။ vespers ပြီးရင် ရုပ်ရှင်တစ်ကားကို ACLI club မှာ ပြသမယ်" ကျွန်တော်လက်ခံပြီး နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်မှာ သတင်းပို့ပြီး အမေက ဝမ်းသာအားရနဲ့ "ဒီလို ကောင်လေးကို မင်း ထပ်တွေ့တော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

မွန်းလွဲ ၂ နာရီတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် Via Crucis ၏ကျောင်းဆောင်များနှင့်အတူ ကယ်လ်ဗာရီမြို့သို့ထွက်ခွာခဲ့သည်။ Sanctuary ကိုရောက်တာနဲ့ vespers သီဆိုပြီး ကောင်းချီးပေးပြီးနောက် ကလပ်ကို သွားခဲ့ကြတယ်။ ဒီဇာတ်ကားရဲ့ ခေါင်းစဉ်ကို မမှတ်မိတော့ပေမယ့် အရမ်းငြီးငွေ့စရာကောင်းတဲ့အတွက် "Violette" လို့ ခေါ်တဲ့ ပိုကောင်းတဲ့ ဇာတ်ကားကို ခံစားကြည့်နိုင်ခဲ့တဲ့ Catena ရုပ်ရှင်ရုံကို မြို့ကို ပြန်သွားဖို့ အကြံပြုခဲ့ပါတယ်။

ဧပြီလတွင် Vigezzo ချိုင့်ဝှမ်းနှင့် Centovalli ကိုရထားဖြင့် ခရီးသွားရင်း Locarno ရှိ ပန်းမျှောပွဲတော်သို့ သူ့မိဘများနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကို "ရည်းစား" အဖြစ် မိတ်ဆက်ပေးတဲ့ Giuse ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်သူနဲ့ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ သူ့လက်ကို အိတ်ကပ်ထဲထည့်ကာ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ဆွစ်ဖရန့် ၁၀ ပြားကို ယူကာ Giuse အား

ပေးကာ "ကောင်းပြီ၊ ဘယ်တော့ လက်ထပ်မှာလဲ" လို့ ပြောပါတယ်။ ငါတို့ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ကြည့်၊ ငါတို့ တစ်ခုမှ မပြောဖူးဘူး။

နောက်နေ့တွေမှာ ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ဖို့ စိတ်ကူးကို ဖျော်ဖြေခဲ့တယ်။ ငါတို့အိမ်မှာတောင် ဒီအကြောင်းပြောဖူးတယ်။ အမေက ပျော်ရွှင်နေပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ငွေကြေးဆိုင်ရာ အခွင့်အလမ်းအနည်းငယ်သာ ရှိခဲ့ပါတယ်။ စာရွက်အနည်းငယ်နှင့် အတွင်းခံအချို့ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ဝယ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် အထူးလိုအပ်ချက်များ မရှိခဲ့ပါ။ သေးငယ်ပြီး ရိုးရိုးရှင်းရှင်း တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို လိုက်ရှာခဲ့ကြတယ်။ ရှေးခေတ် Motta ခရိုင်တွင် တွေ့ရှိသောကြောင့် မင်္ဂလာရက်ကို စက်တင်ဘာ ၁၉ ရက် တနင်္လာနေ့ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ မေမေနဲ့အတူ Panzarasa အထည်ဆိုင်ကို သွားခဲ့ပြီး မင်္ဂလာဝတ်စုံအတွက် ဇာဝယ်ပြီး ချစ်ခင်စုံမက်စွာ ဝတ်ဆင်ပေးမယ်လို့ အမြဲကတိပေးခဲ့တဲ့ မစ္စစ် Tilde ဆီကို ယူသွားပါတယ်။

မြို့တော်ခန်းမမှာ အမေက အရွယ်မရောက်သေးလို့ အိမ်ထောင်ရေး တားမြစ်ချက် လက်မှတ် ထိုးရတယ်။ Giuse ၏မိဘများကလည်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြသည်။ သာသနာ့ဘုန်းကြီး Pellaanda မှ ကျွန်ုပ်တို့အား လှပသော အားပေးစကားများ ပြောကြားခဲ့သည်- "ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အသက်ပေးထားသော ပျော်ရွှင်မှုများ ဝမ်းနည်းခြင်းများကို ရင်ဆိုင်ရန် ယုံကြည်ခြင်းများစွာဖြင့် ကျိုးနွံစွာ ရပ်တည်ပါ။ အနီရောင် အပြေးသမားကို ရေလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် ရှာဖွေခွင့်ပေးမည်"

ပုံမှန်အတိုင်း လက်ဆောင်ပေးမယ့် ဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟတွေရဲ့ စာရင်းကို ပြင်ဆင်ရတယ်။ ဧည့်သည်တော်တော်နည်းတယ်။ Giuse ၏မိခင်က "တစ်မိသားစုလျှင်နှစ်ယောက်" ဟုပြောသည်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လူ ၃၅ ယောက်ကို ရောက်သွားတယ်။ သက်သေများကို ရွေးချယ်ထားသည်- Giuse ၏ဦးလေး Carmelo နှင့်ကျွန်ုပ်တို့အတွက် တွေ့ဆုံမှု၏မိသုကာပညာရှင် Pierino။ မင်္ဂလာမဆောင်မီ တစ်ပတ်အလိုတွင် Don Giuseppe Briacca ဦးဆောင်သော အမျိုးသားများ၏ နှုတ်ထွက်စကားသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပါတီပွဲတစ်ခုကို ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ Master Furiga သည် ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပုံတစ်ပုံကို ရေးဆွဲခဲ့ပြီး သူငယ်ချင်းစာရင်းနှင့်အတူ စာလိပ်တစ်ခုကို ဖန်တီးခဲ့သည်။ မုန့်များနှင့် အချိုရည်များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော စားပွဲတစ်ခုလည်း ရှိသည်။ ဟောပြောချက်ထဲမှာ ဒီလိုပါတီမျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးဘူး။ Saints Gervasio နှင့် Protasio ၏ကောလိပ်ဘုရားကျောင်းအား ပြန်လည်မွမ်းမံနေပြီး လူသွားလမ်းသည် အပျက်အစီးများနှင့် ကျောက်တုံးများဖြင့် ပြည့်နေသော်လည်း၊ အချို့သော အမျိုးသမီးများသည် Giuseppe နှင့် Concetta ကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရန် အစွမ်းကုန်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

စက်တင်ဘာလ 16 ရက်နေ့တွင် Zizi နှင့် Micherillo ရောက်ရှိလာပြီး Concettina သည်လက်ထပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်သူမ၏ယဇ်ပလ္လင်သို့သူမနှင့်အတူလိုက်ခဲ့ရသော ကြောင့်ထိုနေရာတွင်မရှိတော့သောသူမ၏ဖခင်၏နေရာကိုအစားထိုးခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင်၊ ကော်ဖီအိုး၊ ကော်ဖီကြိတ်စက်၊ ရိုဆာလီယိုမျက်မှန်၊ ပန်းကန်ပြားချပ်များနှင့် မိတ်သဟာရပစ္စည်းများ၊ ပီအာရီနိုနှင့် သူဦးလေးများထံမှ

မီးဖိုချောင်သုံး ပန်းကန်ပြားအစုံ၊ Women's Catholic Action သည် ကျွန်ုပ်တို့အား သန့်ရှင်းသောမိသားစု၊ လက်ထောက်ဒွန်ဘီနက်တီနှင့် ငွေရောင်အလှဆင်ထားသော အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ပန်းအိုးတစ်လုံးကို သန့်ရှင်းသောမိသားစုနှင့်အတူ ပန်းချီဆွဲပေးခဲ့သည်။

မနေ့ညက တော်တော်ကြာတယ်။ ကလေးသုံးယောက်နဲ့ အရင်းအနှီးနည်းနည်းနဲ့ ကျန်ခဲ့တဲ့ ငါ့အမေအကြောင်း တွေးမိတယ်။ "မင်းမှာ ယုံကြည်မှုနည်းနည်းရှိတယ်၊ ဘဝမှာ အမြဲတမ်း သာယာမှုရှိတယ်လို့ နှုတ်တိုက်ကျောင်းက သင်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလား" လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြောလိုက်တယ်။ တနင်္လာနေ့ 19 ရက်နေ့ ခုနစ်နာရီမှာ အိပ်ရာထတယ်။ မစ္စစ် Tilde သည် ဇာဝတ်စုံဖြင့် ရောက်လာသည်။ သူက ကျွန်မကို ဝတ်ဆင်ပြီး မိလန်မှာ ဝယ်ထားတဲ့ ကုလားကာကို ညှိပေးတယ်။ မနက် ၉ နာရီလောက်မှာ တက္ကစီရောက်လာပြီး ဘုရားကျောင်းကို ခေါ်သွားတယ်။ ငါစိတ်ရှုပ်သွားတယ်၊ ငါ့ကိုကြည့်နေတဲ့ လူတွေက ပင်လယ်ကိုတွေ့တယ်။ Giuse သည် လိမ္မော်ရောင်ပန်းစည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို စောင့်နေပြီဖြစ်ပြီး မိခင် Olimpia သည် ၎င်း၏ညီမ Rosa နှင့်အတူ လိမ္မော်ရောင်ပန်းစည်းကို စောင့်နေပြီဖြစ်သည်။ အနီရောင်အပြေးသမား ဦးလေး Micherillo နဲ့အတူ ကျွန်တော် သူနဲ့ပူးပေါင်းခဲ့တယ်။

အစုလိုက်အပြုံလိုက်လုပ်တယ်။ ဘုန်းကြီး Pellaanda လည်း စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ အားတက်ဖွယ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာ၊ ကွင်း၏ကောင်းချီး၊ တစ်သက်တာသစ္စာစောင့်သိမှုဆိုင်ရာ ကတိတော်နှင့် အခမ်းအနားအဆုံးတွင် လက်မှတ်များကို သတိရမိပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏အဒေါ်ဖြစ်လာသော Pierino

၏မိခင်သည်

ကက်သလစ်အက်ရှင်အမျိုးသမီးများ၏

တံဆိပ်ကို

ကျွန်ုပ်၏ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် တင်ထားသည်။

အခန်းဆယ့်သုံး - ဘဝသစ်

ဘုရားကျောင်းတွင် အခမ်းအနားပြီးသည်နှင့် Castellazzo မှတစ်ဆင့် Grandazzi ဘားတွင် အကျွေးအမွေးများ လိုက်ပါလာသည်။ ဧည့်သည်များနှင့် အနမ်းတစ်ခုကြားတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပီဇာနှင့် ကိတ်မုန့်အချို့ပါသော အချိုရည်တစ်ခုရှိသည်။ ခရီးဆောင်အိတ်ယူရန် အမေနှင့်အတူသွားခဲ့သော ယောက္ခမ Olimpia နှင့် Armando အား အထူးနှုတ်ဆက်ပြီး အနမ်းပေးကာ ဟန်းနီးမွန်းအတွက် 12.15 ရထားကို ဖမ်းရန် ဘူတာရုံသို့ အမြန်ပြေးခဲ့သည်။

မေမေက မျက်လုံးတွေ ငိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည် ။ Giuse နဲ့ ကျွန်တော် နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်စကား ပြောဖို့ ပြတင်းပေါက်ကနေ ထွက်ခွာတော့မယ်လို့ ဘူတာရုံပိုင်က ဝီစီနဲ့ ကြေညာပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝ၏စွန့်စားမှုစတင်ခဲ့သည်။

ဖလောရန့်စ်ကိုရောက်တာနဲ့ မစ္စ Tilde ညွှန်ပြတဲ့ ဟိုတယ်ဆီကို ဦးတည်သွားခဲ့ကြတယ်။ ဇိမ်ခံဝင်ပေါက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အား တေးဂီတဖြင့် ကြိုဆိုကြပြီး၊ ထို့နောက် အထိန်းတော်မှ ကျွန်တော်တို့ကို တတိယထပ်ရှိ အခန်းသို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ငါတို့အတွက်က နှစ်ထပ်ကုတင်မှာ အိပ်တာတောင်မှ အရာအားလုံးက အသစ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ငါတို့မြို့ကို ပထမဆုံးရောက်ခဲ့တဲ့နေ့၊ ဒုတိယနေ့မှာတော့ Florence အားလုံးကို မင်းသဘောကျနိုင်တဲ့ Piazzale Michelangelo ကိုသွားခဲ့ကြတယ်။ ဓာတ်ပုံအချို့ကို ရိုက်ယူခဲ့သည်- Giuse ၏ကင်မရာသည် ဖလင်အလိပ်တစ်ခုဖြင့် အဖြူအမည်း ဓာတ်ပုံရုတ်ပုံ ရိုက်နိုင်သည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ရောမမြို့သို့ ထွက်ခွာပါမည်။ အနစ်နာခံမှုတွေနဲ့ စုဆောင်းထားတဲ့ ပိုက်ဆံက လုံလောက်နေတာကြောင့် ဟိုတယ်က ပိုသပ်ရပ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် Holy Year နှင့် Trevi fountain တွင် Giuse မြင်ခဲ့သော basilica လေးခုကိုလည်ပတ်ရန် ရက်အနည်းငယ်ကြာရပ်နားခဲ့သည်။ Signora Grazia ရထားအောက်မှာ ပြုတ်ကျခဲ့တဲ့ '53 ရဲ့ နာမည်ကြီးညက Esedra စမ်းရေတွင်းကိုလည်း ပြန်သွားခဲ့ကြတယ်။

စစ္စလီကျွန်းသို့ထွက်ခွာရန်အချိန်ရောက်လာသည်။ ခရီးရှည်ကြာပြီးနောက် ရထားသည် Calabria သို့ရောက်ရှိပြီး နောက်ဆုံးတွင် စစ္စလီကျွန်းကို Villa San Giovanni မှ မြင်တွေ့နိုင်သည်။ Giuse သည် ထိုအခိုက်အတန့်များကို သဘောကျသည်- ကူးတို့လှေပေါ်တင်ထားသော ရထား၊ မက်ဒေါနီနာသည် Messina ဆိပ်ကမ်းဝင်ပေါက်တွင် အမြင့်သို့တက်သွားသည်။

မိခင်၏အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးလေး Carmelo၊ ၎င်း၏ဇနီး Gaetana၊ သမီး Rosetta နှင့် Antonietta တို့သည် ဘူတာရုံတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်နေကြသည်။

မင်းသားနှစ်ယောက်လို့ ကြိုဆိုကြတယ်။ Messina ကိုလည်ပတ်ပြီး နှစ်ရက်ကြာ တည်းခိုခဲ့ပါတယ်- ငယ်ငယ်က မြင်ဖူးတဲ့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း နာရီ၊ Madonna di Montalto နဲ့ တခြား အရမ်းလှတဲ့ ရင်ပြင်တွေပါ။

ထိုအိမ်တွင် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုသာ ရှိသည်။ ညစာစားချိန်၌ ဦးလေးနှင့် ဝမ်းကွဲများသည် ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး စားပွဲ၌ထိုင်မည့်အစား "ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ လမ်းလျှောက်ထွက်ရအောင်" ဟု ပြောကြသည်။ Giuse နဲ့ ကျွန်တော် နှုတ်ထွက်ပြီး ဒေါသတကြီး ထွက်လာခဲ့တယ်။ ည ၁၁ နာရီလောက်မှာ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဒေါ်က ထမင်းချက်တယ်။ တစ်ညတွင် သူသည် ခရုခွံများကို ငံပြာရည်ထဲတွင် ထည့်ထားသော်လည်း အလေ့အထမဟုတ်ဘဲ ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် မျက်ရည်အနည်းငယ်ဖြင့် ရထားဆီသို့ လိုက်ပါသွားကြသည်။ ဦးလေး Micherillo သည် Novara သို့ရောက်ရှိရန် တက္ကစီဒရိုင်ဘာနှင့်အတူ Terme Vigliatore ဘူတာရုံတွင်ရှိနေသည်။ Zizi၊ အဒေါ် Maricchia နှင့် အဒေါ် Peppina တို့သည် ရွာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်နေကြသည်။ Domodossola မင်းသားတွေ ရောက်လာသလိုပဲ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်အဖွား Concetta နှင့် အဖေ၏ဦးလေးများ၊ ညီအစ်မများနှင့် ညီအစ်ကိုများကို အလည်အပတ်သွားရောက်ရန် Badiavecchia သို့သွားခဲ့သည်။ အဖွားရဲ့ ဆေးလိပ်ဆိုင်နဲ့ ရင်ပြင်လေးမှာ ကျွန်မကို

ငယ်ငယ်က သိတဲ့ ရွာသူရွာသား တော်တော်များများက "Concettina က သူ့ခင်ပွန်းနဲ့ အတူ လာနေပြီ" ဆိုပြီး တခြားလူတွေကို လာခေါ်တယ်။

နမ်းခြင်း၊ ပွေဖက်ခြင်း၊ မျက်နှာနီရဲခြင်း။ ကျွန်တော့်အတွက် အိပ်မက်တစ်ခုလိုပါပဲ။ ကျွန်တော် မြန်မာပြည်က ထွက်လာတာ ငါးနှစ်တိတိ ကြာခဲ့ပါပြီ။

နှစ်ရက်အကြာတွင် တက္ကစီဒရိုင်ဘာ "Cauzi i Lupu" သည် Taormina သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။ နေ့ခင်းဘက်မှာတော့ လက်အိတ်ဖြူနဲ့ ကျွေးတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကို ကျွန်တော်တို့ကို ခေါ်သွားတယ်။ Giuse နဲ့ ကျွန်တော် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ရင်း "ငါတို့ ပိုက်ဆံ အလုံအလောက် ရှိမှာလား" လို့ ပြောလိုက်တယ်။ Taormina သို့သွားရောက်လည်ပတ်ပြီးနောက် Castelmola သည် မိုးရွာသဖြင့် ညနေပိုင်းတွင် မောပန်းသော်လည်း ကျေနပ်စွာဖြင့် Novara သို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် Domodossola သို့ပြန်ရန်အချိန်တန်နေပြီဖြစ်သည်။ ဘဝသစ်တစ်ခု၏ ကတိကဝတ်များက ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်ကြိုနေပါသည်။

အခန်းဆယ့်လေး - ကျွန်ုပ်တို့၏ပထမဆုံးအသိုက်

'50 နှင့် 53 တွင် ကျွန်ုပ်သည် Domodossola သို့ ခရီးကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ထွက်ခွာသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်- ဇနီးမောင်နှံအဖြစ် ဘဝသစ်ဆီသို့ ဦးတည်နေပါသည်။

ကူးတို့လှေပေါ် ရထားပေါ်တက်ပြီးသည်နှင့် ဆိပ်ကမ်း၏ Madonnina ကိုမြင်ရန် လှေကားထစ်သို့တက်ကာ စစ္စလီကျွန်းသို့ ဖြည်းညှင်းစွာရွေ့လျားသွားပါသည်။

မျက်ရည်တစက်ဖြင့် သစ်သားခုံတန်းလျားပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ရထားဆီသို့ ပြန်သွားကြသည်။ အဲဒီတုန်းက တဲတွေ မရှိဘူး။

ညရောက်တဲ့အခါ လည်ပင်းတွေ တွဲလောင်းနဲ့ မှိန်းလာတယ်။ ခဏခဏ ပြတင်းပေါက်ကနေ ထကြည့်တယ်။ အရေးကြီးတဲ့ ဘူတာတွေမှာ ဘူတာရုံမှူးက မြို့နာမည်ကို ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ကြေညာတယ်။ Naples မှာ ပီဇာရောင်းတဲ့ လမ်းဘေးမှာ "guaglioni" ရှိတယ်။ ခရီးသွားတွေဆီက ပိုက်ဆံအရင်ရတယ်၊ နောက်တော့ ရထားကထွက်ပြီး ပိုက်ဆံနဲ့ ပီဇာကျန်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့ မီလန်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း နီးကပ်လာခဲ့တယ်။ Domodossola သို့ ရထားပေါ်တွင် လွန်ခဲ့သည့် ၅ နှစ်ခန့်က ပထမဆုံး အကြိမ် ခံစားခဲ့ရသည့် ခံစားချက်ကို ပြန်လည်ခံစားခဲ့ရသည်- Lake Maggiore၊ Ossola တောင်များ၊ ကျောက်မိုးများ။

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မခင်ပွန်း Giuse နဲ့ အတူတူပါပဲ။ နေ့လယ်ပိုင်းလောက်မှာ ကျွန်တော်တို့ လိုရာခရီးကို ရောက်သွားတယ်။

Giuse Armando ၏မိခင်နှင့်ဖခင်သည်ကျွန်ုပ်တို့ကိုစောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ခေါင်းလောင်းသံတွေ တီးနိုင်ရင် အောင်ပွဲခံတယ်။

မိခင် Olimpia နှင့် နေ့လည်စာ အမြန်စားပြီးနောက် Motta ခရိုင်ရှိ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးထိန်းကျောင်းအသစ်တွင် အနားယူပါ။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် စက်ရုံတွင် အလုပ်ပြန်လုပ်ခဲ့ပြီး Giuse ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်သို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ပံ့ပိုးကူညီမှု ကင်းမဲ့မှုအတွက် ကျွန်ုပ်၏ အတွေးများသည် အမေထံ ရောက်သွားသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ရေး ဒါရိုက်တာ Don Benetti က ကျွန်တော့်ကို လူများစွာ ချစ်ကြောင်း သေချာစေကာ ဆုတောင်းရန် အားပေးခဲ့သည်။ တစ်ခါတလေ Giuse နဲ့ ကျွန်တော် သူ့အိမ်မှာ နေ့လယ်စာစားပြီး သူမပျော်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်ညီမတစ်ယောက်ဟာ မိသားစုအတွက် ထောက်ပံ့မှုအသစ်တစ်ခု ရခဲ့တယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာပဲ အမေ၊ အမေ Olimpia နဲ့ ဖေဖေ Armando ကို ဇူလိုင်လမှာ အဘိုးအဘွားဖြစ်လာတော့မယ်လို့ ကြေညာခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်ဝန်ရှိစမှာ မသက်မသာ ခံစားရပေမယ့် အလုပ်တွေ ရှုပ်နေတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အလုပ်သမားတွေကို အခုလို အကာအကွယ်မပေးဘူး။ Giuse သည် ပြင်ပ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သောအလုပ်တစ်ခုကို ရှာဖွေနိုင်ခဲ့သည်- သစ်သားထည်ပလပ်များကဲ့သို့သော သစ်သားပစ္စည်းများကို ပြုလုပ်သည့်

စက်ရုံငယ်တစ်ခု၊ သိုးမွေးအရိုးအဆစ်များကို ဖြည့်ရန်ကိရိယာများနှင့် "paungi" (သစ်သားချည်မျှင်ထိပ်များ) စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ပဉ္စမလတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အနာဂတ်မွေးကင်းစကလေးငယ်များအတွက် လှေကားထစ်ရှာသည့်ဆိုင်များသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ အကျယ်က ဝင်ပေါက်တံခါးထက် အမြဲပိုကြီးပြီး အိမ်ပြောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ရတယ်။

ဟိုတုန်းက အေဂျင်စီတွေမရှိဘူး၊ မင်းသွားပြီးတော့ ဟိုမှာမေးတယ်။ Providence သည် furrier အလုပ်ရုံအနီးရှိ Scapaccino မှတစ်ဆင့် အိမ်တစ်အိမ်၏ ဒုတိယထပ်တွင် တိုက်ခန်းတစ်ခန်းကို ရှာတွေ့စေခဲ့သည်။

အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ လှုပ်ရှားမှုကို စီစဉ်ခဲ့တယ်။ ငါတို့မြို့လယ်မှာ မရှိတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မဝေးတော့ ငါ့အလုပ်နဲ့ ပိုနီးတယ်။

လစဉ်ငှားရမ်းခမှာ 8,000 Lire ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏လုပ်ခနည်းသောအားဖြင့် များပြားသော်လည်း တိုက်ခန်းသည် ကြိုဆိုပြီး တောက်ပနေပါသည်။ ခြံဝင်းထဲမှာ မွေးကြိုင်တဲ့ သစ်ညသစ်ဖုတွေနဲ့ ပန်းပင်တွေ စိုက်ပျိုးလို့ရတဲ့ စတုရန်းမီတာ နှစ်ပေလောက်ရှိတဲ့ မြေကွက်လေးလည်း ရှိနိုင်ပါတယ်။

သော့များရရှိပြီးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အခန်းများကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး မီးဖိုချောင်ရုံ ကန့်လန့်ကာများ၊ ဇာကုလားကာများဖြင့် ပြတင်းပေါက်များကို လှပသော ကုလားကာများ ဝတ်ဆင်ကြသည်။ အပြောင်းအရွှေ့ ပြီးသွားသည်နှင့် အမျှ ဘဝသည် ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်သွားခဲ့သည်။ ငါ့ဗိုက်က ပိုသိသာလာတယ်။ တစ်နေ့မှာ

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ယောက်က မီးဖွားဖို့ အိမ်မှာ ဘယ်အချိန်ပြန်လာမလဲလို့ မေးပြီး မီးယပ်ဆရာဝန်ဆီ သွားကြည့်ဖို့ အကြံပေးတယ်။ ဒါနဲ့ သီးသန့်ချိန်းလိုက်တယ်။ ဆရာဝန်က "ခြောက်လပြီးရင် မင်းအလုပ်မလုပ်နိုင်တော့ဘူး၊ သတ္တမလရောက်နေပြီ၊ မင်း အန္တရာယ်ဖြစ်နေပြီ" ဟု ဆရာဝန်က ကြိမ်းမောင်းသည်။ နောက်နေ့ကျတော့ ရုံးကို စာရွက်စာတမ်းတွေ ပို့ပေးပြီး ဝန်ထမ်းက ကျမက နဲ့အတာလို့တောင် ပြောပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ အမေက ကျွန်မကို ပေးခဲ့တဲ့ အခင်းဟောင်းတွေကနေ လုပ်ထားတဲ့ အင်္ကျီတွေ၊ အင်္ကျီတွေ၊ အင်္ကျီတွေ၊ ဖိနပ်တွေနဲ့ အနီးတွေကို ချည်ပြီး အင်္ကျီတွေ ပြင်ဆင်တယ်။

ယောက်ျားလေးလား မိန်းကလေးလား မသိဘဲ ကြားနေအရောင်နဲ့ ချယ်လှယ်ထားတဲ့ စာရွက်တွေနဲ့ ပြင်ဆင်ထားတဲ့ လက်တွန်းလှည်းကို သွားဝယ်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဇူလိုင် ၂ ရက် ညနေမှာ ရေတွေ ပြတ်တောက်ပြီး ခရီးဆောင်အိတ်တွေ ထုပ်ပိုးပြီး ဆေးရုံကို ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်ုပ်ကိုစစ်ဆေးသောမီးယပ်အထူးကုဆရာဝန်က Giuse
ကိုသူအိမ်ပြန်နိုင်သည်ဟုပြောကြားခဲ့သည်။ အလုပ်သမားက အခုမှစပြီး နာရီ ၂၀
လောက်ကြာတယ်။ နောက်နေ့ကျတော့ သားဖွားခန်းထဲမှာ စောင့်နေတုန်း
သားဖွားဆေးရုံကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်မွေးပြီး သူ့နာပြုဆရာမက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဖျားနာလှမတတ်ဖြစ်နေတဲ့ ကလေးရဲ့အဖေကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

တစ်နာရီကြာပြီးနောက် သူမသည် သူ၏အဘိုးကဲ့သို့ Armando ဟုခေါ်သော ပထမဆုံးကလေးအား ပွေ့ဖက်နိုင်ခဲ့သည်။ နာရီအနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် အဘိုးအဘွားများ၊ ဦးလေးများနှင့် ဝမ်းကွဲများထံ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးတွင် ပထမဆုံးသော ကလေးဖြစ်ပုံရသည်။

အခန်း ဆယ့်ငါး - ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်တယ်...

သားဖွားခန်းရှိ သူနာပြုများသည် မွေးပြီး နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် ဤအသွေးအသားသတ္တဝါကို ကျွန်ုပ်၏အိပ်ရာသို့ ယူဆောင်လာကြသည်။ သူတို့က ငါ့ရင်ဘတ်မှာ တင်ထားကြတယ်။ ငယ်ငယ်က zizi လုပ်ခဲ့တဲ့ အဝတ်စုတ်အရုပ်ကလွဲလို့

အဲဒီတုန်းက ဆေးရုံတက်ရတာ တစ်ပတ်ရှိပြီ။ အိမ်ပြန်ခင်မှာ ဘုန်းကြီးရဲ့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို “သန့်စင်ခြင်း” လုပ်ဖို့ ဆေးရုံဘုရားကျောင်းကို သွားခဲ့ကြတယ်။

ရပ်ကွက်ထဲမှာတော့ အားလုံးက အိမ်ပြန်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် ငါ့ခေါင်းက လှုပ်နေပြီ။ သားဖွားဆရာမသည် ကျွန်ုပ်၏အဖျားကို စမ်းသပ်ခဲ့သည်- ၃၉။

ကျွန်ုပ်၏အရုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် နောက်ထပ်နှစ်ရက်နေခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကြာသပတေးနေ့ (၁၂)ရက်နေ့မှာ ပျောက်ကင်းလုနီးပါး အိမ်ကိုပြန်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့ 15 ရက်နေ့တွင် Armando သည်သူ၏ဖခင် Giuseppe၊ ၎င်း၏သူငယ်ချင်း Mariuccia နှင့်သူ၏ဘုရားသခင်ဌာနမိတ်ဆွေဖြစ်သော Basilio

နှင့်အတူဗတ္တိဇံဖောင့်အတွက်ဘီးတပ်ကုလားထိုင်အသစ်ဖြင့်ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

အယူသီးမှုကင်းတဲ့ အကြီးအကဲတွေက ကျွန်တော်တို့ကို အိမ်မှာပဲနေဖို့ အကြံပေးတဲ့အတွက် ဒီပွဲကို တက်ရောက်ရတာ မပျော်ဘူး။ လန်းဆန်းမှုလေးတွေ ပြင်ဆင်ရင်း ကျေနပ်မိတယ်။

သုံးယောက်သားဘဝက ခြားနားပေမယ့် ကျွန်တော် တော်တော်လုပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မမှာ နို့အရမ်းတိုက်တယ်၊ ကလေးက ကြီးထွားလာပြီး အပတ်တိုင်း သူ့ကို ကလေးထိန်းဌာနကို စစ်ဆေးဖို့ ခေါ်သွားတယ်။

ကံမကောင်းစွာပဲ၊ နှစ်လကုန်တဲ့အခါ စက်ရုံမှာ အလုပ်ပြန်ဝင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကလေးထိန်းကျောင်း မရှိဘူး။ အဖွားတွေက သူ့ကို တစ်ပတ်လောက် စောင့်ရှောက်ဖို့ သဘောတူတယ်။

ကျွန်တော် ခြောက်နာရီအဆိုင်းမှာ အလုပ်သွားတဲ့အခါ Giuse က အလုပ်မသွားခင် သူ့ကို ပတ်တီးပတ်တီးပြီး သူ့လိုရာခရီးကို ခေါ်သွားတယ်။ သတိလစ်နေတဲ့ ဒီကလေးဟာ ဝေဒနာခံစားရပြီး သူနဲ့ အတူ ငိုနေခဲ့တယ်။

ကံမကောင်းစွာဖြင့် အလုပ်မှထွက်၍မရပါ။ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ခရီးကို သုံးယောက်သား ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်- ပထမအစားအစာများ၊ ပထမခြေလှမ်းများသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသည်။ သူငယ်တန်းပထမနေ့မှာ Giuse ဟာ လစာပိုကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ မူလတန်းကျောင်းတွင် နှစ်အတော်ကြာ ကာချုပ်လုပ်ခဲ့ပြီး ညှိနှိုင်းရေးမှူးရာထူးကို ထမ်းဆောင်ရန် စည်ပင်သာယာရေးအဖွဲ့ထံ ဆင့်ခေါ် ခဲ့သည်။

ဒါက စက်ရုံမှာ အလုပ်ကထွက်ပြီး ညီလေးတစ်ယောက်ပေးဖို့ စောင့်ရင်း ကလေးအတွက် အပ်နှံဖို့ အခွင့်အရေးတစ်ခု ဖန်တီးပေးခဲ့တယ်။ သြဂုတ်လ 17 ရက်၊

1962

တွင်ကျွန်ုပ်တို့၏ဒုတိယမြောက်ကလေးမွေးဖွားခြင်းအတွက်ကျွန်ုပ်တို့ဝမ်းမြောက်ခဲ့ကြသည်။ လူစီယာနိုသည် အာမန်ဒို၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အသားနုရောင်ရှိသည်။ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်။ တနင်္ဂနွေ 26 ရက်နေ့တွင်သူသည်သူ၏ဖခင် Giuse၊ ၎င်း၏တူမဝမ်းကွဲ Mariuccia နှင့်သူ၏ဖခင် Antonio, Giuse ၏အစ်ကိုနှင့်အတူနှစ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဒီတစ်ခါလည်း အိမ်မှာပဲနေရမယ်။ မီးဖွားခွင့်ပြီးတာနဲ့ ချောမောလှပတဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကို လူဖို့ အလုပ်ကထွက်ခဲ့တယ်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် အာမန်ဒိုသည် သူ၏ပခုံးပေါ်၌ အပြာရောင်ခါးစနှင့် ကျောင်းလွယ်အိတ်ဖြင့် ပထမတန်းကို စတင်ခဲ့သည်။ ဆရာမ Leopardi အား မျက်ရည်အနည်းငယ်ဖြင့် အပ်ပေးခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် Domodossola ၏မြို့တော်ဝန်သည် Giuse ကိုခေါ် ပြီးစည်ပင်သာယာသံတမန်အငြိမ်းစားယူသောအခါလစ်လပ်နေသောမြို့အဆောက်အအုံ၏ဒုတိယထပ်တွင်နေထိုင်ရန်ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လှုပ်ရှားမှုကို စီစဉ်ခဲ့သည်။ အလယ်ဗဟိုတွင် သာယာအဆင်ပြေမှုများ အားလုံးရှိခဲ့သည်။ ညဦးယံ၌ တံခါးကြီးပိတ်သည်နှင့် ငါတို့သည် မြို့အုပ်ဖြစ်ကြ၏။ မြို့တော်ဝန်ရုံးခန်းဝရံတာကနေ ဆန္ဒပြပွဲတွေကို အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြတင်းပေါက်များမှ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရာစုနှစ်များကြာ ရိုးရာဓလေ့တစ်ခုဖြင့် ဈေးကွက်၏အစိတ်အပိုင်းကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

ထိုအတောအတွင်း လူစီယာနိုသည် ၎င်း၏ပထမဆုံးခြေလှမ်းများကို လှမ်းခဲ့ကာ စည်ပင်ဝန်ထမ်းများ၏ mascot ဖြစ်လာခဲ့သည်။

Giuse ရဲ့ လုပ်ခလစာကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ အလုပ်တစ်ခုကို တီထွင်ချင်ခဲ့တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေအတွက် ပြတင်းပေါက်တွေ၊ ကုတင်တွေ၊ ခေါင်းအုံးတွေ ဝတ်လာတယ်။ စကားလုံးတွေ ပျံ့သွားတော့ ကျွန်မက "ကုလားကာ မိန်းမ" ဖြစ်လာတယ်။ သူ၏အားလပ်ချိန်များတွင်၊ Giuse သည် စည်းဝေးပွဲများကို ပြင်ဆင်ရန် သင်ယူခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပိုမိုသက်တောင့်သက်သာရှိသောဘဝကို ခံစားနိုင်ခဲ့သည်။

1968 ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ 1 ရက်နေ့တွင် Luciano သည် ဆရာ Luisa Cerri နှင့်လည်း ကျောင်းစတင်ခဲ့သည်။

အချိန်တွေကုန်တာမြန်တယ်။ နွေရာသီတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလပ်ရက်တွင် အီတလီတစ်ဝိုက်တွင် စခန်းချတဲ့ဖြင့် သွားကြသည်။ တခါတရံ ကျွန်ုပ်၏မွေးရပ်မြေသို့ စွန့်လွှတ်သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်လုံး။

73 ခုနှစ် ဇူလိုင်လမှာ Val d'Aosta မှာ စခန်းချခဲ့ပြီး ကျွန်မမှာ ကိုယ်ဝန်ရဲ့ ပထမဆုံး လက္ခဏာတွေ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ ဖေဖော်ဝါရီ 16၊ 1974 တွင် ညီမငယ် Daniela သည် အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်နီးပါးရှိသော Armando နှင့် ဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိ Luciano တို့ထံ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ပွဲတော်ကာလဖြစ်သဖြင့် မြို့တော်ခန်းမတံခါးဝရှိ ပန်းရောင်ဖဲကြိုးကို ကြည့်နေသူများသည် ဟာသတစ်ခုဟု ထင်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏သူငယ်ချင်း Gianna သည် ဘုရားမဖြစ်သူနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဦးလေးယောက္ခမ Benito အား ဖခင်အဖြစ် အိစတာညတွင် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကျင်းပရန် စီရင်စုဘုန်းတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့အား အကြံပေးခဲ့သည်။

အယူသီးမှုတွေအပြင် ဒီတစ်ခါလည်း ဧပြီလ ၁၃ ရက် ညက အခမ်းအနားမှာ ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ဧည့်ခန်း၌ ဧည့်ခံပွဲ၌ ဧည့်သည်တစ်ရာ ရောက်ရှိလာသည်။

Daniela လည်း ကြီးပြင်းလာခဲ့ပြီး ယခု ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ကြီးလာပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကလေး သုံးယောက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား မြေး (၇) ဦး ဖြစ်သည့် Stefano၊ Virginia၊ Greta၊ Lorenzo၊ Rebecca၊ Letizia နှင့် Matteo တို့ဖြစ်သည်။

ဇာတ်လမ်းက ပြီးသွားပါပြီ။ စက်တင်ဘာလ 19၊ 2015 တွင် Giuse နှင့်ကျွန်ုပ်တို့သည်နှစ် 60 နှစ်မြောက်အတူတကွကျင်းပခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အမျိုးသမီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ချစ်သောသူများအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

La Mazza Concetta Maglio ကို 18 April 1936 တွင် Novara di Sicilia တွင်မွေးဖွားခဲ့သည်။

အညွှန်း

1. အဖေအိမ်
2. ဤလောကမှထွက်ပါ။
3. သဲထဲတွင်ဂိမ်းများ
4. ဆီ၊ ပင့်ကူမျှင်နှင့် မကောင်းသော မျက်စိ
5. ဇီးကွက်
6. Vossia ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ (ကြယ်တွေရဲ့အလင်း)
7. Emilia
8. ပျံလွှားများ
9. ကောင်းကင်တံခါး
- ၁၀။ အဆင်းလှသော
11. မျက်နှာကြေ
12. ခရမ်းရောင်
13. ဘဝသစ်
14. ငါတို့၏ပထမဆုံးအသိုက်
15. ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်တယ်...

